

Ἡ ΣΟΦΟΚΛΗΣ
Οἰδίπῳς Ῥεξ

Ἐκδίδῳ

Ρ. Elmsley. ΑΜ

Οξονῳ

Ἐ Τυπογραφῳ Ακαδῳ

ΜΔCCCXIII

213, 10702

GEORGE L. REX

W. A. 1911

1911

PRAEFATIO.

CONSILIUM ceperam Sophoclis Oedipi Tyranni separatim edendi, cum eo annotationum et variarum lectionum delectu, qui medium quodammodo locum teneret inter largum illud et prolixum interpretationis genus, quo ad Euripidis Phoenissas et Hippolytum usus erat Valckenarius, et nimiam, ut quibusdam videbatur, brevitatem, quam in quatuor primis ejusdem poëtae fabulis recensendis studiose coluerat Porsonus. Quod consilium quo minus exitum haberet, praeter alia obstitit, quod me subsidiis nonnullis destitutum videbam, siue quibus laborem meum in Sophocle emendando et explicando fructus parum sibi respondentes habiturum esse pro certo sciebam. Desiderabam in primis pleniorum codicum Parisiensium notitiam quam in editione sua dederat Brunckius. Is enim ea quae ad rem suam facere arbitrabatur enotare contentus, multa consulto praetermisit, quae si protulisset, futurorum editorum commodo maxime sane consulisset. Cujus quidem indigentiam reprehendere nolo, quippe qui codices Britannos haud aliter usurpaverim quam Brunckius Parisienses. Dolendum tamen est neminem adhuc exstitisse, qui librorum Parisiensium diversas lectiones, vel omnes, vel saltem insigniores, cum Graecarum literarum cultoribus communicaret. Multum Vauvillerio debent Aeschyli editores, quod complures tragici ejus codices Parisienses cum editione Pauwiana contulit, multasque inter scriptos libros et impressum dissensiones nondum ante cognitatas indicavit.

Quibus adjumentis cum in Sophocle edendo frui non liceret, pro majori illa, quam facere destinaveram, minorem hanc editionem feci, neque ipsam, ut sperabam, omnis fructus atque utilitatis expertem futuram. In qua adornanda, quas rationes secutus sim, quidque efficere tentaverim, paullo fusius exponam.

Codicibus scriptis usus sum quatuor, tribus scilicet Oxoniensibus, unoque Cantabrigiensi; neque plures hujus fabulae codices in Britannia exstare arbitror. Hos omnes ante me usurpaverat Joannes Burtonus, sed ita usurpaverat, ut hominem facere par erat ab omni critica disciplina alienissimum. Quem ne temere summae negligentiae incusare videar, unum alterumque specimen proponam, ex quibus de toto ejus opere facile judicare possit lector. V. 315. parum refert, siue verborum sententiam, siue aurium sensum consulas, utrum *κάλλιστος πόνων* legas, an *κάλλιστος πόνος*. *Πόνων* exhibent editiones ante meam ad unam omnes, consentiente Burtono, qui variam lectionem his verbis conceptam adscripsit: *Πόνος Bar. 2.* [Voluit, opinor, *Bar. 1.*] *Trin. Turn. in margine.* Hinc quis dubitet vulgatam scripturam *πόνων* in Laudiano et Bodleiano a Burtono repertam esse? Hi tamen non minus perspicue *πόνος* exhibent, quam Baroccianus et Trinitatensis. *Πόνος* etiam Mosquensis et uterque Dresdensis apud Erfurdium, neque diversam scripturam in Parisiensium plerisque, fortasse in omnibus, aliquando inventum iri conjicio, licet nihil de hoc loco monuerit Brunckius. In quatuor nostris codicibus v. 1513. ita scriptus est: *Οὐ καὶρὸς ἀεὶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λώονος.* De hac varietate fane quam insigni ne verbum quidem bonus ille Burtonus, qui tamen paullo ante ad v. 1484. ubi recte plerique libri *τέκν'* cum elisione exhibent, hoc diligentiae simul et peritiae exemplum dederat: *Τέκνα editt. Steph. minus eleganter, si metrum respicias. A nobis stant L. B. 2. Ald. Col. Flor. Franc. Turn. Cant.* Toties in variis lectionibus enotandis a Burtono peccatum est, ut mirer eum, si majorem curam adhibere aut nollet, aut nequiret, omnino labore scriptorum codicum evolvendorum non superfedisse.

Editiones ad manum habui plus minus triginta, quarum tamen maxima parte sine ullo editionis meae detrimento carere potuissem. Nemini ignotum esse arbitror, qui mediocriter in Graecis literis versatus sit, omnes Sophoclis editiones quae Brunckianam praecefferunt in duas classes siue familias divisas esse, quas *Veteres* et *Recentiores* non male appellaveris. Veteres eum fere textum exhibent qui in plerisque codicibus reperitur, quique proculdubio in codice *ἀρχετύπω* repertus est, unde fluxerunt omnia hodierna exemplaria. Recentiores Demetrii Triclinii recensioem sequuntur, hominis parum quidem docti,

et minime digni qui Sophoclei textus refingendi laborem susci-
peret, sed tamen paullo nimis acriter a Brunckio passim exagi-
tati. Veterum editionum agmen ducit Aldina, recentiorum
Turnebiana. Illa Venetiis a. 1502. haec Lutetiae Parisiorum a.
1552. vel 1553. variant enim exemplaria, edita est. In textu
hujus fabulae recensendo, duae tantum veteres, praeter Aldi-
nam, utilitatem aliquam attulerunt, Colinaeana scilicet et Jun-
tina secunda. Textus Colinaeanus vix usquam ab Aldino di-
versus est, nisi in Aldinae editionis mendis typographicis, quo-
rum nonnulla correxit Colinaeus. Utilitas ejus editionis fere
tota in quatuor foliis posita est, quae ad calcem libri in quibus-
dam exemplaribus reperiuntur, in plerisque vero, quae quidem
ego viderim, omissa sunt. Leguntur in his foliis, praeter alia
nullius momenti, variae lectiones aliquot trium primarum fabu-
larum, cum hac subscriptione: *Haec ad fidem veteris exempla-
ris reposuimus.* Quoties in annotationibus meis laudatur Coli-
naeus in Appendice, huc me respexisse intelligat velim Lector.
Editio Juntina secunda quinquaginta circiter hujus fabulae lo-
cis ab Aldina dissentit. His non annúmero vitia typographica,
quorum tanta copia est in Juntina, ut saepenumero difficile sit
editoris emendationes ab operarum erroribus secernere. Cujus
rei exemplum vide ad v. 183. 184. ubi cum vulgo post εὐωπία
distingueretur, editor autem, ut conjicio, post Διὸς distinquen-
dum esse videret, operae utramque interpunctionem, novam
simul et veterem, adhibuerunt. Editor unum, opinor, codicem
usurpavit, quem nostro Trinitatensi, et Brunckii Erfurdtiique
Augustano secundo simillimum fuisse in annotationibus meis
monui. Mirae vetustatis et fidei exemplaria se habuisse praedi-
cat: sed nondum de hujusmodi rebus accurate loqui didicerant
typographi et editores. Partem suarum lectionum e Scholiis
hausisse videtur. Nonnullas tamen habet, quae neque apud
Graecum interpretem, neque in ullo, quod sciam, codice hodie
reperiantur: cujusmodi est ἀκούειν v. 1170. quam ex conjectura
ab eo repositam esse suspicor. De veteribus editionibus haec-
tenus.

Quod ad recentiores attinet, primas sine ulla controversia te-
net Turnebiana, quae et ceterarum mater est. Codicem Tricli-
niana recensiois quem editionis suae fundamentum fecit Tur-
nebus, quemque eum fuisse existimo quem Brunckius T. appel-

lat, non ita ad verbum expressit, ut omnes ejus lectiones in textum suum admitteret. Nonnullas enim in margine apposuit, alias in finem libri rejecit. Has lectiones interdum Brunckiano T. ex conjectura tribui, praesertim ubi alter Triclinianus, cujus notitiam Erfurdio debemus, eandem scripturam praebebat. Hoc ideo monendum putavi, ne miraretur lector, utrumque Triclinianum codicem aliquanto saepius in annotationibus meis nominari, quam sui Tricliniani scripturam memorasset Brunckius. Turnebianam editionem proxime subsecuta est Stephaniana. Tantum abest ut ullum codicem in textu suo constituendo usurpaverit Stephanus, ut ne editiones quidem veteres adhibuisse videatur. Textus ejus etiam Turnebiano pejor mihi videtur. Habet tamen editio Stephaniana aliquem usum criticum, eoque majorem, quod eam, posthabita Turnebiana, secuti sunt omnes editores ante Brunckium. Paucula quidem mutavit Canterus, sed emendationum suarum maximam partem ex ipsius Stephani annotationibus hausit. Quanta fide Stephanianam exprefferint nonnulli editores, vel ex editione ἀνωνύμων, quae Londini prodiit a. 1746. cognosci potest. Repetuntur in ea omnia fere ed. Stephanianae vitia typographica: qualia in hac fabula sunt στίχων v. 92. Ἐμφιπρίτας 188. τύραννοι 380. εἰρήσομαι 1166. ἐφήμερος 1375.

Tandem exortus est Brunckius, qui novam Sophoclis recensionem institueret, cujus fundamentum esset Aldina editio, adhibitis tamen, ubi fieri posset, melioribus lectionibus, vel e scriptis libris, vel etiam e conjectura ductis. Non est hujus loci dicere, quomodo hanc provinciam administrarit Brunckius, qui inter optimos Sophoclis interpretes semper habebitur, cuique tantum debent Graecae literae, quantum haud scio an nemini, qui nostra memoria vixerit, uno excepto Porsono. Multi post Brunckium ad Sophoclem illustrandum se contulerunt, sed omnes omnium poëtarum editores temeritate et intemperantia longe superavit Bothius. Miror fane hominem, qui vix ullum Sophoclis versum intactum reliquerit, tam raro in veram scripturam incidisse. Quaedam tamen ab eo recte constituta sunt, neque ejus editionem negligere debet is, qui vulgatum Sophoclis textum emendare conatur.

Novissima Sophoclis editio est Erfurdiana, quae quidem adhuc imperfecta manet, cum quinque tantum fabulas satis longis intervallis in lucem emisit editor. Annus fere est cum Oedi-

pum Tyrannum ab eo editum prae manibus habeo. Quo inviso, si meam recensionem publici juris fecissem, valde me festinationis meae poenituisset. Nam, praeter quinque codicum collationem, qui omnes uno excepto superioribus editori- bus prorsus ignoti erant, multa suo Marte emendavit aut expli- cuit Erfurdtius, multa etiam post aliorum virorum doctorum conjecturas, partim quidem per literas secum communicatas, partim vero ex libris non nisi in Germania satis cognitis prola- tas. Nemo est autem cui plura debeat Erfurdtius quam Gotho- fredo Hermanno : quem quoties in annotationibus meis omisso libri nomine laudavi, non mea sed Erfurdtii fide nominavi, et plerumque ex notis MSS. quas ille Erfurdtio dono miserat.

His igitur subsidiis instructus, fabulae recensionem constitui cum nulla superiorum prorsus consentientem, et omnibus, ni vehementer fallor, paullo emendatiorem. Cujus rei iudicium cum penes lectorem sit, quo melius intelligeret quid inter meum textum interesset, et eum quem dederant priores editores, ipsis poëtae verbis subjeci varias lectiones sex nobilissimarum editio- num, scilicet Aldinae, Juntinae secundae, Turnebianae, Step- haniae, Brunckianae tertiae et Erfurdtianae. Quibus nonnul- las lectiones admiscui, litera L. notatas, de quibus in annota- tionibus dicturus eram, quarumque nonnullas parum adfuit quin in textum reciperem.

Opera mea aliorumque patientia abusus essem, si ex editioni- bus, quas modo nominavi, singulas accentuum et spirituum va- rietates, diversasque interpungendi rationes, quae nullo sensus discrimine in illis conspiciebantur, diligenter cum lectoribus communicassem. In his minutiis delectum aliquem adhiben- dum censui. Nihil eorum omittere volui, quae in accuratissima scriptorum codicum collatione enotari solent. Non tamen du- bitabam quin nonnulla oculorum vitio omissurus essem : neque aliter cecidit ea res ac putabam. Multa certe enotavi, quae sine ullo lectorum incommodo silentio praeterire potuissem. Ne unius quidem literae varietatem consulto praetermisi, prae- ter *ἰῶτα ἀνεκφώνητον*, in quo subscribendo aut omittendo gram- maticas rationes secutus, scripturam quam in editionibus repe- reram celato lectore aut retinui aut mutavi. Sed non multa hu- jusmodi vitia Erfurdtii diligentiam effugerant, qui ex Porsoni monitu *καὶ γὰρ* et similia per simplicem vocalem scripta exhibue-

rat. Nescio an operae pretium sit monere, *δρᾶν*, *ορᾶν*, *τιμᾶν*, *ζῆν*, et ceteros hujusmodi infinitivos, apud Turnebum simplicem vocalem pro diphthongo in ultima syllaba habere. Cum Turnebiana Sophoclis editione consentit Euripidis editio Aldina. Apud Sophoclem autem diphthongum adhibuit Aldus, quae scriptura certe magis usitata est. Altera tamen melior videtur, veterumque grammaticorum auctoritate nititur, quorum sententiam protulit Etymologus v. *Βοᾶ*. Antiquissimis temporibus non *λέγειν* et *γράφειν*, sed *λέγεν* et *γράφεν* dicebant Graeci. Quae forma, ut alia multa veteris linguae Graecae vestigia, in Dorica dialecto permanfit. Hinc in contractis verbis, non *βοᾶν* et *δηλοῖν*, sed *βοᾶν* et *δηλοῦν* dicebant, utpote a *βοάεν* et *δηλόεν* contracta.

Quoties articulus in vocalem definit, vocabulum autem quod eum sequitur, a vocali incipit, non eliditur prima posterioris vocis syllaba, sed cum articulo in unam syllabam per crasin coalescit. Verbi causa, pro τοῦ ἐμοῦ, non τοῦ 'μοῦ, sed τοῦμοῦ scribendum est. Quam scripturam cum apud Nostrum exhiberet Aldus in Oed. Tyr. 264. Oed. Col. 419. 1141. 1329. Phil. 344. male, meo quidem iudicio, τοῦ 'μοῦ secundo loco Turnebus, Brunckius autem ubique reposuit. Τοῦμοῦ apud Euripidem habet Aldina in Or. 1057. Med. 346. Alc. 939. Androm. 409. Suppl. 592. Iph. Aul. 473. Iph. Taur. 821. Heracl. 559. Hel. 1005. Herc. 37. Sed hanc regulam non raro violavit Aldus. In nostra fabula τὰ 'ξευρήματα dedit v. 378. τοῦ 'πιόντος 393. τὰ 'μὰ 621. τῷ 'μῶ 969. τῇ 'μαυτοῦ 995. Scribendum erat τὰξευρήματα, τοῦπιόντος, τὰμὰ, τῷμῶ, τῇμαυτοῦ. Τῷμῶ recte Aldus apud Eurip. Iph. Aul. 1237. Τῷμῶ, τῇμῇ, et similia, per simplicem vocalem in prima syllaba scribi debere monuit Etymologus v. Τῇμῇ. Scilicet in omni duarum syllabarum crasi eliditur *ῶτα* prioris syllabae. Quod in *κἀγὼ* et similibus in vetustioribus codicibus fieri monuit Porsonus Praefat. ad Hec. p. iv. Eadem est ratio in *τᾶν* et *τᾶρα*, quae pro *τοὶ ἄν* et *τοὶ ἄρα* passim leguntur. Inde est, quod apud Aristophanem legimus *ἄστέον μούγκώμιον* Nub. 1205. *μαντευομένων μοῦχρησεν* Vesp. 159. *αὐτός γε μεντοῦφασκεν* Eccl. 410. et alia non pauca ejusdem generis, in quibus exhibendis Brunckii inconstantiam nequeo satis admirari. Haec qui attente secum consideret, nemo, opinor, dubitabit, quin pro *οὶ ἐμοὶ* et *αἱ ἐμαὶ*, non *οὶ 'μοὶ* et *αἱ 'μαὶ*, sed *οὔμοι* et *ἀμαὶ* scribendum sit. *Οὔ 'μοι*, sic enim cum inutili elisionis nota scribere maluit, dedit

Aldus apud Eurip. Hec. 334. Phoen. 635. Tro. 363. 1240. et οὐμοὶ apud Aristoph. Eq. 1003. Ran. 967. Idem οὐ'πιχώριοι bis in nostra fabula, v. 939. 1046. Quam scripturam, vel οὐπιχώριοι, apud Aristoph. Ran. 461. praebent membranae Brunckianae. Ejusdem fabulae v. 1049. ubi αἱ 'μαὶ Σθενόβοιαι exhibebant superiores editiones, α'μαὶ (sic) Σθενόβοιαι dedit Invernizius, cum hac annotatione: *In Rav. libro scriptum fuerat ἐμαὶ, quod deinde aliena manu emendatum est.* Repone, ἀμαὶ Σθενόβοιαι. Simili ratione scribendum apud Eurip. Ion. 1111. Θηρώμεθ' ἀρχαὶ δ' ἀπιχώριοι χθονὸς Ζητοῦσιν αὐτήν, ὡς θάνη πετρομένη.

Sequentia etiam in nostra fabula minus emendate exhibuit Aldus: α' γὰρ v. 6. 219. α' κ 235. α' ν 580. α' κράτησας 1523. οὐ'φοβεῖτο 722. οὐ'ξερω 936. ὦ' ναξ 80. 103. 286. 304. 834. 852. 1468. Scribendum erat, ἀγὰρ, ἀκ, ἀν, ἀκράτησας, οὐφοβεῖτο, οὐξερω, ὦναξ. Si plures Sophoclis fabulas edidero, haec semel monuisse contentus, similia vitia inconsulto lectore emendabo.

Ἀεὶ, αἰετὸς, κλάω et κάω scribendum monuit Porsonus Praefat. p. iv. et obtemperantem sibi habuit Erfurdtium. Αἰεὶ apud Sophoclem duodecies dedit Aldus: Oed. Tyr. 786. Oed. Col. 1532. 1584. Ant. 76. 892. Trach. 16. 35. Phil. 148. El. 218. 305. 650. 917. Saepius Turnebus et Brunckius.

Atticam secundae personae passivae formam, quam in futuro tantum reposuerat Brunckius, etiam in praesenti adhibuit Erfurdtius a Porsono monitus Praefat. p. iv.

Ubicunque per carminis rationes fieri potuit, ἐς in εἰς mutavi. Nullam hic auctoritatem habent libri scripti aut impressi, quippe qui saepissime comicis ἐς tribuant, quos ab ea forma se abstinuisse monuit Porsonus Praefat. p. lvii. Vicies tantum in septem fabulis ἐς retineo: Oed. Tyr. 50. 320. 1303. Oed. Col. 1424. 1438. Ant. 128. 307. Trach. 699. 808. 1169. Aj. 296. 1168. Phil. 311. 682. 1211. El. 14. 1059. 1263. 1312. 1315. Contra in uno Oedipo Tyranno vicies et octies ex necessitate legitur εἰς.

Post breves vocales σὺν semper adhibui, nisi alteram formam postulabat metrum, ut in hac fabula bis: v. 982. 1126. Post longas vocales, diphthongos et consonas, necnon in principio versiculorum, ξὺν aut servavi, aut invexi. Has rationes in posterioribus fabulis secutus est Brunckius.

In νῦ ἐφελκυστικῶ addendo aut auferendo ducem habui Porso-

num ad Or. 64. et Med. 76. p. 99. In hac fabula quater tantum Aldinam scripturam mutavi: v. 384. 427. 720. 981.

Atticam formam *ἡῤῥισκον* pro *εὐρισκον* contra omnes libros repraesentavi v. 68. similique ratione *ἡῤῥηκ'* v. 546. *Ξυνηυνάσθησαν* 982. *ἡῤῥῆσθαι* 1050. *ἐφηῤῥέ* 1217. *ἐφηῤῥημαι* 1421. Omnes editiones *συγκατηυξάμην* habent in Ant. 1336. *ἡῤῥμην* Trach. 610. *κατηύχετο* ibid. 766. Veteres etiam *ἡῤῥέθη* in Ant. 406. quod in communem formam mutavit Turnebus.

Ἦ pro *ἦν*, *eram*, quater repofui. *Ἦν* aliquoties ante vocalem legitur apud Euripidem: ut in Hippol. 1012. Alc. 658. Iph. Aul. 944. Ion. 280. Quamquam haec omnia corrupta esse suspicor. Sic etiam ter Aristophanes, sed in Pluto, novissima omnium fabula, v. 29. 695. 823. Nihil tale apud Sophoclem reperitur. Vide Oed. Tyr. 801. 1123. 1389. 1393. Oed. Col. 768. 973. 1366. Trach. 87. 414. Aj. 1377. Phil. 1219. El. 1023.

Solus e tragicis secundam in *ἡμῖν* et *ὕμῖν* corripit Sophocles, monente Porfono Praefat. p. xxxvii. Id in integris fabulis bis et quadragies extra melica fecit. Septies autem necessario produxit ante vocalem: Oed. Tyr. 631. Oed. Col. 826. Trach. 1273. Aj. 689. El. 255. 454. 1381. Quae omnia emendationis egere suspicari videtur Porfonus. Ego vero casu potius quam consilio factum puto, ut tam raro ancipitem vocalem necessario produceret Noster. Nam simile quid Euripidi accidisse video. Is, ut monuit Porfonus, posteriorem horum pronominum syllabam nusquam corripuit. Quod si quis dubitaret utrum longa apud eum an brevis esset, duos tantum versiculos in quatuor primis fabulis offenderet, in quibus *ἄλλος*, *αὐτός*, aut tale quidvis vocabulum, metro non satisfaceret: Or. 932. *Ἵμῖν ἀμύνων, οὐδὲν ἦσσον ἢ πατρί.* Ibid. 1202. *Οὐτ' ἄλκιμος πέφυκε. τήνδ' ἡμῖν ἔχω.* Hinc apud Sophoclem productam formam, ubi fieri potuit, retinui. Quod ad accentum correptae formae attinet, alii *ῆμιν* et *ῥμιν*, alii *ἡμῖν* et *ὕμῖν* scribendum arbitrantur. Hanc scripturam adhibuit Aldus in Ajace et Electrae versibus primis 357. dehinc vero *ῆμιν* et *ῥμιν* usque ad finem libri. *Ἠμῖν* et *ὕμῖν* ubique editiones recentiores, quarum scripturam post Brunckium adoptavi. Dum agitur de hac re, non silentio praetereundus videtur Phrynichi comici senarius apud Eustathium p. 1112, 38. *Ἐβουλόμην ἂν ῆμιν ὥσπερ καὶ προτοῦ.*

In melicis constituendis, duas potissimum res assequi student tragicorum editores: primum, ut eam versiculorum divisionem adhibeant, quae notiora metri genera repraesentet, aut saltem aliquam rhythmici seu carminis speciem prae se ferat; deinde, ut singuli strophici versus antistrophicis suis quam accuratissime respondeant. In divisione versuum, scripti libri, quantum e nostris conjicere licet, vix unquam ab Aldina editione dissentiunt, quam in hac re mendosissimam esse, nemo, qui vel semel eam inspexerit, dubitare potest. Triclinius, Heathius, Brunckius, Bothius et Erfurdtius, neque cum Aldo, neque inter sese consentiunt. Ipse non raro divisionem exhibui diversam ab ea quam in superioribus editionibus repereram. Haud tamen operae pretium visum est bonam chartam consumere in hujusmodi mutationibus indicandis, quae nihil certi habebant. Sane totus hic locus ea obscuritate involutus est, quam vereor ut unquam penitus dispellere possint rei metricae vel peritissimi.

Quod ad alteram quaestionem attinet, id in primis cavendum videtur, ne dum operam damus ut strophe cum antistropho sua conveniat, alterutram falsis aut nimis incertis conjecturis corumpamus. A quo vitio cum minime immunis esset Brunckius, multo majorem sibi licentiam permisit Erfurdtius, adeo ut multis vicibus a Bothii amentia haud longe abesse videretur. Minuit tamen in eo, ut in aliis, hanc emendandi libidinem tempus et major artis suae peritia. Quo factum est, ut fabularum ab eo editarum recentissima quaeque choricos cantus cum vulgatis libris maxime consentientes exhibeat. Cum diffiderem meum in hac re laborem Sophocli multum prodesse posse, curam adhibui ut saltem non multum noceret.

De annotationibus meis facile pro se quisque judicium feret. Multa ad hanc fabulam spectantia, quae inter legendum observaram, et in adversaria mea retuleram, omittere coactus sum, cum semel pro justo volumine, quod meditabar, parvum libellum edere decrevi.

Postremo monendi sunt lectores nullos in editione mea esse versus his numeris notatos: 205—215. 664—668. 693—697. 909. 910. 1355—1368. Contra bis adhibentur 1223. 1224. 1225. Eo consilio numerorum seriem in melicis turbavi, ut extra melica Brunckii numeros retinerem.

Haec fere habui quae de mea recensione dicerem. Quam si Graecarum literarum studiosis non displicuisse videro, operam fortasse dabo ut ceterae Sophoclis fabulae simili cultu donatae ex officina Academiae nostrae singulatim in lucem prodeant.

CORRIGENDA IN TEXTU.

V. 89.	<i>pro</i> τοῦπος; <i>legendum</i> τοῦπος;
176.	Ων ὦν
248.	βίον βίον.
707.	νύν νυν
1116.	προῦχοις προύχοις
1196.	μακαρίζω μακαρίζω.
1197.	ὅστις ὅστις
1377.	ὥστε ὥστε

IN VARIIS LECTIONIBUS.

V. 425.	<i>pro</i> Ὁ σ' <i>legendum</i> Ὁσ'
876.	Οθ' Ὄθ'
1229.	φῶς, φανεί,
1340.	ὦς bis. ὦς bis.

IN ANNOTATIONIBUS.

V. 541.	<i>pro</i> κραινόντος. <i>legendum</i> κραινόντος,
---------	--

IN ADDENDIS.

V. 1075.	<i>pro</i> καταγραφήν, <i>legendum</i> καταγραφὴν
----------	---

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ ΕΜΜΕΤΡΟΣ
ΠΑΡ' ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.

Λιπὼν Κόρινθον Οἰδίπους, πατρὸς νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν, καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς, 5
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θανάσιμον λύσας μέλος,
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε, καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν, 10
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε Φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαίρειον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὅθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οἰδίπους τάλας,
δισσὰς τε χερσὶν ἐξανάλωσεν κόρας 15
αὐτὴ δὲ μήτηρ, ἀγχόναις διώλετο.

Tit. Ὑπόθεσις Οἰδίποδος Τυράννου
διὰ στίχων Ἀριστοφάνους
γραμματικοῦ T. Ὑπόθεσις
Οἰδίποδος Τυράννου ἔμμετρος
Ἀριστοφάνους γραμματικοῦ
S. Ἀριστοφάνους γραμματι-
κοῦ ἐπίγραμμα εἰς τὸν Τύ- | ραννον Οἰδίπουν B. E.
11. Πύθοιτο B. E.
15. Δισσαῖς τε χερσὶν A. J. Δισ-
σαῖσι χερσὶν T. S. Πόρπαισι
δισσὰς B. E.
16. Ἐξετύφλωσεν κόρας T. S.
16. Αὐτὴ τε μήτηρ L. |
|---|--|

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ
ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνῶσις τῶν ἰδίων
κακῶν Οἰδίποδος, πῆρωσίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀγχό-
νης θάνατος Ἰοκάστης.

Haec omittunt A. J.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΓΕΡΑΙΤΑΙ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ τύραννον ἅπαντες αὐτὸν ἐπέγραφον, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττηθέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δικαίάρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ πρότερον αὐτὸν, οὐ τύραννον, ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν, καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ καὶ πηρὸν Οἰδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς τυράννους προσαγορεύοντες, ὃψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἕλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστής φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἐχετον, βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον· εἰς Ἐχετον βασιλῆα βροτῶν δηλήμονα. προσαγορευθῆναι δὲ φασὶ τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρήνῶν· χαλεποὺς γάρ τινες περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. [οἱ δὲ λέγουσιν αὐτὸν γεννηθῆναι ἀπὸ Τύρου πόλεως. εἴρηται δὲ τύραννος κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷονεὶ τείρων τοὺς λαοὺς, καὶ ἀνίας ἐπιφέρων, καὶ τυρεύων δόλους κατὰ τῶν ὑπ' αὐτόν.] ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα, δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν, τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δ' Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ, τοὺς τυράννους φησὶ τοπρότερον αἰσυμνητὰς προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερόν γ' ἐκείνο τὸ ὄνομα.

- Haec omittit T.
 2. Ἀπέγραφον A. J. S.
 15. Uncinis inclusa omittunt B. E.

- Π. Γεννηθῆναι A. J. S.
 16. Τύρων τοὺς λαοὺς A. J. S.
 20. Ὁ δὲ Ἀριστοτέλης B. E.

ΧΡΗΣΜΟΣ ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩΙ ΤΩΙ ΘΗΒΑΙΩΙ.

Λαίῃε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὀλβιον αἰτεῖς.
δώσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σαῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν Φάος. ὥς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης Πέλοπος, στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὐ φίλον ἤρπασας υἱόν· ὁ δ' ἤϋξατό σοι τάδε πάντα. 5

1. Αἰτεῖς cum interrogatione
A. J.

5. Ὅδ' ἤϋξατό A. Ὁ δ' ἤϋξατο
J.

3. Παιδὸς ἐοῦ χεῖρεςσι B. E.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τέτραπον, οὐ μία Φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ Φυὴν μόνον, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
έρπετ' ἀκινεῖται, ἀνά τ' αἰθέρα, καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅπότεν πλεόνεσσιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίνει,
ἐνθα τάχος γυίοισιν ἀφαιρότατον πέλει αὐτοῦ.

2. Βοὴν pro φυὴν A. J. T. S.

4. Πλείστοισιν ἐπειγόμενον om-
nes.

5. Ἐνθα μένος γυίοισιν ἀφαιρό-
τερον L.

Ιβ. Αὐτοῦ A. T. S.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλύθι, καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε μούσα θανόντων,
Φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἡνίκα γαῖαν ἐφέρει,
πρῶτον ἐφ' τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γρηαλέος δὲ πέλων, τρίτατον πόδα, βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γήραϊ καμπτόμενος.

Hoc epigramma omittunt A. J. T. S.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ΙΕΡΕΥΣ.

ΚΡΕΩΝ.

ΧΟΡΟΣ.

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.

ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΘΕΡΑΠΩΝ.

ΕΤΕΡΟΣ ΑΓΓΕΛΟΣ.

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΔΕ Ο ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

Personae ita vulgo exhibentur : Οἰδίπους. Ἱερεὺς. (Ἱερεὺς πρεσβύτης Διός J.) Κρέων. Χορὸς ἐκ Θηβαίων γερόντων. (Χορὸς ἐκ γερόντων Θηβαίων B. E.) Τειρεσίας. Ἰοκάστη. Ἀγγελος. Θεράπων Πολύβου. (Θεράπων T. Θεράπων Λαΐου B. E.) Ἐξάγγελος. (Ἐτερος ἄγγελος J.) Προλογίζει δὲ ὁ Οἰδίπους. (Haec verba omittunt B. E.)

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

Ω ΤΕΚΝΑ, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θαάζετε,
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,
ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.
ἀγὰρ δικαίων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ᾧδ' ἐλήλυθα,
ὃ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.

5

ἀλλ', ᾧ γεραῖε, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφυς
πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε
δείσαντες, ἢ στέρξαντες· ὥς θέλοντος ἂν
ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν. δυσάλγητος γὰρ ἂν
εἶην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

10

ΙΕ. Ἄλλ', ᾧ κρατύνων, Οἰδίπους, χώρας ἐμῆς,
ὄρᾳς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
βωμοῖσι τοῖς σοῖς· οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν

15

2. Τάσδ' ἐμοῖ B.

6. Ἄ γὰρ A. J. T. S. B. Ἄ γὰρ
E. Ita semper fere in si-
milibus.

10. Φρωνεῖν J.

Ib. Notam interrogationis post
καθέστατε habent B. E.

11. Στέρξαντες A. T. E. Notam
interrogationis addunt A.
J. B. E.

πτάσθαι σθένοντες· οἱ δὲ σὺν γήρα βαρεῖς,
 ἱερῆς· ἐγὼ μὲν Ζηνός· οἶδε τ' ἠθέων
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο Φῦλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ, πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
 ναοῖς, ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεία σποδῶ.
 πόλις γὰρ, ὥσπερ καὶ αὐτὸς εἰσορᾶς, ἄγαν
 ἤδη σαλεύει, κἀνακουφίσαι κάρα
 βυθῶν ἔτ' οὐχ οἷα τε φοινίου σάλου·
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
 ἀγόνοις γυναικῶν. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν·
 ὑφ' οὗ κενεῖται δῶμα Καδμεῖον, μέλας δ'
 Αἴδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται.
 θεοῖσι μὲν νυν οὐκ ἰσούμενόν σ' ἐγὼ,
 οὐδ' οἶδε παῖδες, ἐζόμεσθ' ἐφέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες, ἐν τε δαιμόνων ξυναλλαγαῖς.
 ὅς τ' ἐξέλυσας, ἄστῳ Καδμείων μολῶν,
 σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν, ὃν παρείχομεν·
 καὶ ταῦθ' ὑφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδώς πλέον,
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς· ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·

20

25

30

35

17. Πτέσθαι omnes.

18. Ἱερῆς A. J. T. S. Ἱερῆς B. E.

Ib. Οἱ δὲ τ' ἠθέων A. J. T. S. Οἱ δὲ τ' ἠθέων B.

19. Τόδ' ἄλλο φῦλον A. J.

29. Δῶμα Καδμείων A. T. S.

Ib. Δ' in sequentem versum rejiciunt omnes praeter B. Ita passim.

30. Αἴδης A. J.

35. Ὅς γ' ἐξέλυσας omnes.

Ib. Post ἐξέλυσας non interpungunt A. J. T. S.

Ib. Ἄστῳ Καδμεῖον J. B. E.

39. Λέγη, νομίζη θ' omnes praeter E.

Ib. Ἡμῖν A. J. Ita etiam v. 42.

86. 103. 242. 765. 921.

et ὑμῖν v. 991. 1402. 1484.

Consentit E. v. 42. 103.

1402. 1484.

νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κάρα,
 40 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι,
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 Φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἴσθ' ἀπ' αὐτοῦ.
 ὥς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς συμφορὰς
 45 ζώσας ὁρῶ μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 ἴθ', ὦ βροτῶν ἄριστ', ἀνόρθωσον πόλιν·
 ἴθ', εὐλαβήθηθ'. ὥς σὲ νῦν μὲν ἤδε γῆ
 σωτῆρα κλήζει τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα,
 50 στάντες γ' ἐς ὀρθόν, καὶ πεσόντες ὕστερον.
 ἀλλ' ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίων τύχην
 παρέσχες ἡμῖν, καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ.
 ὥς, εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὥσπερ κρατεῖς,
 55 ζῆν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν.
 ὥς οὐδέν ἐστιν οὔτε πύργος, οὔτε ναῦς,
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω.
 Οἱ. ὦ παῖδες οἰκτροὶ, γνωτὰ κοῦκ ἀγνωτὰ μοι
 προσήλθεθ' ἱμεύοντες. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
 60 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὥς ἐγὼ
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.
 τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἓν ἔρχεται,
 μόνον καθ' αὐτὸν, κοῦδέν' ἄλλον· ἢ δ' ἐμὴ
 65 ψυχὴ πόλιν τε καὶ σ' ὁμοῦ στένει.
 ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' εὐδοντά μ' ἐξεγείρετε,

48. Προμηθείας L.

49. Μεμνώμεθα E.

50. Στάντες τ' ἐς ὀρθόν A. J. B.
E.

53. Tanūn omnes. Ita etiam v.

494. 691. 757. 1208.

62. Εἰς ἓν ἔρχεται omnes.

64. Καὶ σ' ὁμοῦ omnes praeter
E.

- ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρύσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα Φροντίδος πλάνοις·
 ἣν δ' εὖ σκοπῶν ἠύρισκον ἴασιν μόνην,
 ταύτην ἔπραξα. παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρὸν, εἰς τὰ Πυθικὰ 70
 ἔπεμψα Φοίβου δώμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅτι
 δρῶν, ἢ τί Φωνῶν, τήνδε ῥυσαίμην πόλιν.
 καί μ' ἡμαρ ἤδη ζυμμετρούμενον χρόνῳ,
 λυπεῖ, τί πράσσει. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα,
 ἄπεστι πλείῳ τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἴκηται, τηνικαῦτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἶην, πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.
 ΙΕ. Ἀλλ' εἰς καλὸν σύ τ' εἶπας, οἶδε τ' ἀρτίως
 Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι.
 ΟΙ. Ὦναξ ὦ Απολλον, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 80
 σωτῆρι βαίῃ, λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι.
 ΙΕ. Ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς. οὐ γὰρ ἂν κára
 πολυστεφῆς ὦδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.
 ΟΙ. Τάχ' εἰσόμεσθα. σύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν.
 ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως, 85
 τίν' ἡμῖν ἤκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;
 ΚΡ. Ἐσθλήν. λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ' εἰ τύχοι
 κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχέϊν.
 ΟΙ. Ἐστὶν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασὺς,
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμὶ τῷ γε νῦν λόγῳ. 90

67. Πλάναις A. J. T. S.

68. Εὐρισκον omnes.

70. Ἐς τὰ Πυθικὰ omnes.

78. Plenam distinctionem post
εἶπας habent A. J. Me-
diam T. B.

Ib. Οἱ δὲ τ' ἀρτίως T. S. Οἶδε γ'

ἀρτίως B.

79. Προσστείχοντα E.

80. Ἐν τύχῃ γε τῷ B.

84. Σύμμετρος omnes.

87. Post δύσφορ' interpungunt
omnes.

88. Ἐξιόντα L.

- ΚΡ. Εἰ τῶνδε χρήσεις πλησιάζοντων κλύειν,
ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.
- ΟΙ. Εἰς πάντα αὖδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω
τὸ πένθος, ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.
- ΚΡ. Λέγοιμ' ἂν οἷ' ἤκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἄναξ,
μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
ἐν τῇδ', ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.
- ΟΙ. Ποίῳ καθαρμῷ; τίς ὁ τρόπος τῆς συμφορᾶς;
- ΚΡ. Ἀνδρηλατοῦντας, ἢ Φόνῳ Φόνον πάλιν 100
λύοντας· ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν.
- ΟΙ. Ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην;
- ΚΡ. Ἦν ἡμῖν, ὦναξ, Λαΐος ποθ' ἡγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύνειν πόλιν.
- ΟΙ. Ἐξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γε πω. 105
- ΚΡ. Τούτου θανόντος, νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
- ΟΙ. Οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τόδ' εὐρεθήσεται
ἵχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
- ΚΡ. Ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ. τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἁλωτόν· ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.
- ΟΙ. Πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ ἔν ἀγροῖς ὁ Λαΐος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης, τῶδε συμπίπτει Φόνῳ;
- ΚΡ. Θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν, πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115
- ΟΙ. Οὐδ' ἄγγελός τις, οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατέϊδ', ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν;

92. Στίχειν S.

93. Ἐς πάντα αὖδα omnes.

101. Ὡς τήνδ' αἷμα B.

104. Πρὶν σε omnes.

107. Τιμωρεῖν τινὰς omnes.

108. Οἶδ' εἰσὶ A. J. B.

112. Post οἴκοις interpungunt
omnes praeter S.

- ΚΡ. Θνήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὃς φόβῳ φυγῶν,
ὧν εἶδε, πλὴν ἐν, οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
- ΟΙ. Τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
- ΚΡ. Ληστας ἔφασκε συντυχόντας, οὐ μίᾳ
ῥώμῃ κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
- ΟΙ. Πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ζῦν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθένδ', εἰς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 125
- ΚΡ. Δοκῶντα ταῦτ' ἦν· Λαῖου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
- ΟΙ. Κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν, τυραννίδος
οὕτω πεσούσης, εἶργε ταῦτ' ἐξειδέναί;
- ΚΡ. Ἡ ποικιλῶδὸς Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν, 130
μεθέντας ἡμᾶς τὰφανῇ, προσήγετο.
- ΟΙ. Ἀλλ' ἐξ ὑπαρχῆς αὐθις αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ,
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφὴν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καὶ με σύμμαχον, 135
γῇ τῇδε τιμωροῦντα, τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω Φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκεῖνον ὁ κτανὼν, τάχ' ἂν
κάμ' ἂν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν, ἐμαυτὸν ὠφελῶ.

125. Post ἐπράσσειτ', non post
ἐνθένδ', interpungit S.
Neutrobique A. J. T.

Ibid. Ἐς τόδ' omnes.

127. Ἐγίγνετο A. J. T. S.

129. Εἶργε aspero spiritu A. J.

130. Τὰ πρὸς ποσὶν E. Τὸ πρὸς
ποσὶ L.

130. 131. Post ἡμᾶς, non post
σκοπεῖν et τὰφανῇ, inter-
pungunt A. J.

134. Πρὸς τοῦ θανόντος A. T. S.

137. Γὰρ omittit J.

138. Αὐτοῦ aspero spiritu om-
nes.

140. Κάμ' ἐν τοιαύτῃ χειρὶ L.

- 141 ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάθρων
 ἴστασθε, τούσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους·
 ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὧδ' ἀθροίζετω,
 ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
 ζῦν τῷ θεῷ φαίνουμένθ', ἢ πεπτωκότες.
- ΙΕ. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
 καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται·
 Φοῖβος δ', ὁ πέμψας τάσδε μαντείας, ἅμα
 σωτήρ θ' ἵκοιτο, καὶ νόσου παυστήριος. = 150
- ΧΟ. ὦ Διὸς ἀδυεπῆς Φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου
 Πυθῶνος ἀγλαὰς ἔβας
 Θήβας; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα, δείματι πᾶλλων,
 ἡΐε, Δάλιε, παιᾶν,
 ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, τί μοι ἢ νέον, 155
 ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν,
 ἐξανύσεις χρέος.
 εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον' Ἑλπίδος, ἄμβροτε Φάμα. =
 Πρῶτα σὲ κεκλομένῳ, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ' Ἀθάνα,
 γαῖάοχόν τ' ἀδελφεᾶν 160
 Ἄρτεμιν, ἀ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει,
 καὶ Φοῖβον ἐκαβόλον, ἰὼ
 τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι,
 εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπὲρ

144. Ἀθροίζετω tenui spiritu
 omnes.

145. Δράσαντος J.

146. Σὺν τῷ θεῷ A. J. T. S.

153. Minimam distinctionem
 post Θήβας habent A. J.
 T. S.

155. Ἀζόμενος tenui spiritu J.

155. 157. Mediam distinctionem
 post ἀζόμενος, minimam
 post χρέος habent

T. S.

158. Post φάμα mediam distinctionem
 habent T. S.
 Nullam A. J.

159. Πρῶτά σς omnes.

Ibid. Κεκλόμενος J. T. S.

161. Εὐκλεᾶ A. J. T. S. Εὐκλια
 L.

162. Ἰὼ bis cum plena distinctione
 A. J. T. S.

ὀρτυμένας πόλει, 165

ἀνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν. =

ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω

πῆματα· νοσεῖ δέ μοι πρόπας

στόλος· οὐδὲ νῶ φροντίδος ἔγχος,

ὧ τις ἀλέζεται. οὔτε γὰρ ἐκγόνα 170

κλυτὰς χθονὸς αὖζεται, οὔτε τόκοισιν

ἱηίων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες.

ἄλλον δ' ἂν ἄλλω προσίδοις, ἅπερ εὐπτερον ὄρνιν,

κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον

ἄκταν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ. = 175

ὦν πόλις ἀνάριθμος ὀλλυται.

νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ

θανατηφόρῳ κεῖται ἀνοίκτως.

ἐν δ' ἄλοχοι, πολιαί τ' ἐπὶ ματέρες,

ἄκταν παραβώμιον ἄλλοθεν ἄλλαι 180

λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστενάχουσι.

παιᾶν δὲ λάμπει, στονόεσσά τε γῆρυς, ὄμαυλος.

ὦν ὑπερ, ὧ χρυσέα θύγατερ Διός,

εὐῶπα πέμψον ἀλκάν. =

Ἄρη τε τὸν μαλερὸν, ὅς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων 185

166. Ἦνύσατε A. J. T. S. Ἦ-
νύσατ' B. E. Omnes tenui
spiritu.

166. 167. Ἔλθετε καὶ (καὶ omit-
tunt T. S.) νῦν, ὧ πόποι
cum plena distinctione
A. J. T. S.

168. Νοσεῖ δ' ἐμοὶ B.

169. Οὐδ' ἐνὶ φροντίδος ἔγχος om-
nes.

173. Αἵπερ (ἅπερ) A. J. T. B.

Ibid. Εὐπτερον A. J.

177. Νηλέα δ' ἀγένεθλα (sic) J.

Νηλέα δὲ γενέθλα S.

178. Θαναταφόρῳ L.

180. Αὐτὰν B.

Ibid. Παρὰ βώμιον T. S. E.

181. Ἐπιστονάχουσι A. J. T. S.
Ἐπιστοναχοῦσι B. Ἐπιστε-
νάχουσιν E.

182. Παιῶν T. S.

Ibid. Γᾶρυς L.

183. 184. Post εὐῶπα, non post
Διός, interpungunt A. T.
S. B. Utrobique J.

185. Ἀρεά omnes.

Φλέγει με περιβόατος ἀντιάζων,
παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' εἰς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας,
εἴτ' εἰς τὸν ἀπόξενον ὄρμον
Θρήκιον κλύδωνα.

190

τέλει γὰρ ἦν τι νύξ ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἅμαρ ἔρχεται.
τὸν, ὦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων, ὦ
Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῶ Φθίσον κεραυνῶ. =

Λύκει' ἀναξ, τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλᾶν 195

βέλη θέλοιμ' ἀν' ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι,

ἄρωγὰ προσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους

Ἀρτέμιδος αἴγλας, ξὺν αἷς Λύκι' ὄρη διάσσει·

τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω,

τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς, 200

οἰνώπα Βάκχον εὖϊον,

Μαινάδων ὁμόστολον

πελασθῆναι, φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκα,

ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν. = 204

ΟΙ. Αἰτεῖς· ἀ δ' αἰτεῖς, τᾶμ' εἰς θέλης ἔπη 210

κλύων δέχεσθαι, τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,

186. Περιβόητος omnes.

κυλῶν B. E.

188. Ἐπουρον S.

196. Βέλεα omnes.

Ibid. Ἐς μέγαν θάλαμον omnes.

Ibid. Ἀδάμαστ' omnes praeter E.

Ibid. Ἐμφιτρίτας S.

197. Προσταθέντα, quasi a προσ-
τείνω, A. T. S.

189. Ἐς τὸν ἀπόξενον omnes.

198. Λύκει' omnes praeter E.

190. Θρηῖκιον A. J. T. S. Θρά-
κιον E.

Ibid. Ὀρεα omnes.

191. Εἴπι νύξ ἀφῆ A. J. T. S.

Ibid. Διαῖσσει A. J. T. S.

192. Ἐπ' ἡμαρ omnes praeter
E.

201. Οἶνοπα T. S.

202. Μονόστολον A. J. T. S.

193. Πυρφόρ' E. qui et ὦ omit-
tit in fine versus.

203. Πελάσσαι, φλέγοντ' ἐν ἀγλα-
ῶπι πεύκα E.

195. Ἀγκύλων A. J. T. S. Ἀγ-

204. Πὶ pro ἐπὶ E.

ἀλκὴν λάβοις ἂν, κἀνακούφισιν κακῶν.
 ἀγὼ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἐξερῶ,
 ξένος δὲ τοῦ πρᾶχθέντος. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν 220
 ἵχνευον αὐτὸς, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.
 νῦν δ', ὕστερος γὰρ αὐτὸς εἰς ἀστούς τελαῶ,
 ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε.
 ὅστις ποθ' ὑμῶν Λαΐον τὸν Λαβδάκου
 κάτοιδεν, ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο, 225
 τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.
 κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπίκλημ' ὑπεξελών,
 αὐτὸς καθ' αὐτοῦ. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν
 ἀστεργές οὐδέν· γῆς δ' ἄπεισιν ἀβλαβής.
 εἰ δ' αὖ τις ἄλλος οἶδεν ἐξ ἄλλης χθονὸς 230
 τὸν αὐτόχειρα, μὴ σιωπάτω. τὸ γὰρ
 κέρδος τελαῶ ἔγω, χὴ χάρις προσκείσεται.
 εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καί τις ἢ Φίλου
 δείσας ἀπώσσει τοῦπος, ἢ χαύτου, τόδε,
 ἀκ τῶνδε δράσω, ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ. 235
 τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς
 τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,
 μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωνεῖν τινα,
 μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι
 κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν· 240
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος
 τοῦδ' ἡμῖν ὄντος· ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ

218. Κἀνακούφισιν A. J.

222. Ἄστος pro αὐτὸς omnes.

Ibid. Post τελαῶ plene distinguunt A. J.

227. Post τοῦπίκλημ', non post φοβεῖται, interpungunt A. J. T. S. Distinctionem post ὑπεξελών omittunt

omnes.

230. Ἄλλον pro ἄλλος omnes.

234. Ἀπόση A. J. T. S.

236. Post ἐστὶ non interpungunt A. J. T.

239. Μήτε θύμασιν E. Μηδὲ θύμασι L.

μαντεύϊον ἐξέφηνεν ἀρτίως ἐμοί.
 ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι,
 τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω.
 245 κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις
 εἷς ὢν λέληθεν, εἴτε πλειόνων μέτα,
 κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον
 ἐπεύχομαι δ', οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος
 250 ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ ξυνειδότος,
 παθεῖν, ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.
 ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,
 ὑπὲρ τ' ἐμαυτοῦ, τοῦ θεοῦ τε, τῆσδ' ἐτε
 γῆς, ὣδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης.
 οὐδ', εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,
 255 ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,
 ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,
 ἀλλ' ἐξερευνᾶν. νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ
 ἔχων μὲν ἀρχὰς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρὶν,
 260 ἔχων δὲ λέκτρα, καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον
 κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἂν, εἰ κείνῳ γένος
 μὴ δυστύχησεν, ἦν ἂν ἐκπεφυκότα.
 νῦν δ' εἰς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη
 ἀνθ' ὧν ἐγὼ τάδ', ὥσπερ εἰ τοῦμοῦ πατὴρ,

248. Nūn pro νιν T.

Ibid. Ἄμοιρον omnes praeter E.

Ibid. Ἐκτρίψαι omnes.

250. Γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότος A. J.
T. S. Γένοιτο μὴ οὐ ξυνειδό-
τος B.

253. 254. Τῆς τε γῆς | τῆσδ' L.

257. Ἀνδρός γ' ἀρίστου βασιλέως
τ' ὀλωλότος omnes praeter
E. Ἀνδρός γ' ἀρίστου βασι-
λέως ὀλωλότος L.

258. Nūn δ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ (ἐγὼ

A. J. cum plena distin-
ctione) A. J. T. S. Nūn δέ
γ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ B. Nūn δ'
ἐτ' ἐπικυρῶ γ' ἐγὼ E.

261. Κοῖν' ἂν, ἐκείνῳ J.

262. Post ἐκπεφυκότα plenam di-
stinctionem habent om-
nes praeter T.

263. Ἐς τὸ κείνου κρατ' omnes.
Ibid. Post τύχη plene distinguunt
omnes.

264. Τοῦδ' pro τάδ' B.

- X ὑπερμαχοῦμαι, καὶ πᾶντ' ἀφίξομαι, 265
 ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ Φόνου λαβεῖν,
 τῷ Λαβδακείῳ παιδί, Πολυδώρου τε, καὶ
 τοῦ πρόσθε Κάδμου, τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.
 καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρῶσιν εὐχομαι θεοὺς
 μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινὰ, 270
 μήτ' οὖν γυναικῶν παῖδας· ἀλλὰ τῷ πότμῳ
 τῷ νῦν φθερεῖσθαι, καὶ τι τοῦδ' ἐχθίονι.
 ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις
 τάδ' ἔστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Δίκη
 χοί πάντες εὖ ζυνεῖεν εἰς αἰεὶ θεοί. 275
- XO. Ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ', ἀναξ, ἐρῶ.
 οὔτ' ἐκτανον γὰρ, οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω
 δεῖξαι. τὸ δὲ ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν
 Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἵργασταί ποτε.
- OI. Δίκαί' ἔλεξας. ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοὺς 280
 ἂν μὴ θέλωσιν, οὔδ' ἂν εἰς δύναιτ' ἀνὴρ.
- XO. Τὰ δεύτερ' ἐκ τῶνδ' ἂν λέγοιμ', ἅ μοι δοκεῖ.
- OI. Εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.
- XO. Ἀνακτ' ἀνακτι ταῦθ' ὀρῶντ' ἐπίσταμαι 285
 μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν· παρ' οὔ τις ἂν
 σκοπῶν τάδ', ὦναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.
- OI. Ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.
 ἔπεμψα γὰρ, Κρέοντος εἰπόντος, διπλοῦς
 πομπούς· πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται.
- XO. Καὶ μὴν τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη. 290

265. Ὑπὲρ μαχοῦμαι J.

270. Γῆς E.

273. Ἡμῖν A. J. T. S.

275. Εἰσαεὶ omnes. Ita etiam
v. 1013.

278. Post ζήτημα interpungunt

omnes praeter E.

281. Ἄν μὴ θέλωσιν A. J. T. S.

Ibid. Οὐδὲ εἰς A. J. T. S.

282. Ἀμοὶ δοκεῖ L.

284. Ταῦθ' ὀρῶντ' A. J. S.

- ΟΙ. Τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.
- ΧΟ. Θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινων ὁδοιπόρων.
- ΟΙ. Ἦκουσα καὶ γὰρ τὸν δ' ἰδόντ' οὐδεὶς ὄραϊ.
- ΧΟ. Ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δείματός γ' ἔχει μέρος,
τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς. 295
- ΟΙ. Ωῖ μή 'στι δρῶντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.
- ΧΟ. Ἀλλ' οὐξελέγχων αὐτόν ἐστιν. οἶδε γὰρ
τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ᾧδ' ἄγουσιν, ᾧ
τὰληθὲς ἐμπέφυκεν ἀνθρώπων μόνῳ.
- ΟΙ. ὦ πάντα νωμῶν, Τειρεσία, διδασκτά τε
ἄρρητά τ', οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ,
πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, Φρονεῖς δ' ὅμως
οἷα νόσω ζύνεστιν. ἥς σὲ προστάτην
σωτῆρά τ', ὦναξ, μῶνον ἐξευρίσκομεν. 300
- Φοῖβος γὰρ, εἰ καὶ μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων,
πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἐκλυσιν
μόνην ἀν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον, μαθόντες εὖ,
κτείναιμεν, ἢ γῆς Φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
σὺ δ' οὖν, Φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν Φάτιν,
μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
ῥῦσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥῦσαι δ' ἐμέ,
ῥῦσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
ἐν σοὶ γάρ ἐσμεν. ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
ἔχοι τε καὶ δύναιτο, κάλλιστος πόνος. 315
- ΤΕ. Φεῦ, Φεῦ· Φρονεῖν ὡς δεινόν, ἔνθα μὴ τέλη

292. Πρὸς τινον ὁδοιπόρων J.

293. Τόνδ' ἰδόντ' A. J. S.

294. Δείματός τ' ἔχει A. J.

297. Οὐξελέγχων A. J. T. S.

303. Σύνεστιν A. J. T. S.

Ibid. Ἦς σὲ προστάτην omnes.

305. Εἰ καὶ μὴ κλυες B.

Ibid. Τῶνδ' ἀγγέλων B. E.

310. Σὺ δ' οὐ φθονήσας T. S.

315. Ἐχοι γε L.

Ibid. Κάλλιστος πόνων omnes.

- λύει φρονούντι. ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ
εἰδὼς διώλεσ'. σὺ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
- ΟΙ. Τί δ' ἔστιν ; ὥς ἄθυμος εἰσελήλυθας.
- ΤΕ. Ἄφες μ' ἐς οἴκους. ῥᾶστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ, 320
καὶ γὰρ διοίσω τοῦμόν, ἣν ἐμοὶ πίθη.
- ΟΙ. Οὐτ' ἐννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλες πόλει
τῇδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
- ΤΕ. Ὅρῳ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημι' ἰὸν
πρὸς καιρόν. ὥς οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
- ΟΙ. Μὴ, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστραφῆς· ἐπεὶ
πάντες σε προσκυνούμεν οἷδ' ἰκτῆριοι.
- ΤΕ. Πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μή ποτε
τάμ' ὥς ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
- ΟΙ. Τί φῆς ; ξυνειδὼς οὐ φράσεις, ἀλλ' ἐννοεῖς 330
ἡμᾶς προδοῦναι, καὶ καταφθεῖραι πόλιν ;
- ΤΕ. Ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν, οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταῦτ'
ἄλλως ἐλέγχεις ; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
- ΟΙ. Οὐκ, ὦ κακῶν κάκιστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
φύσιν σύ γ' ὀργήνειας, ἐξερεῖς ποτε ; 335
ἀλλ' ὦδ' ἀτεγκτος κατελεύτητος φανεῖ ;
- ΤΕ. Ὅργην ἐμέμψω τὴν ἐμήν· τὴν σὴν δ' ὁμοῦ
ναίουσαν οὐ κατεῖδες, ἀλλ' ἐμὲ ψέγεις.
- ΟΙ. Τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη
κλύων, ἀ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν ; 340

321. Πιθῇ A. J.

322. Εἶπες T. S.

324. Οὐδὲ σοὶ T. S.

326. Chori personam prae-
figunt omnes.327. Πάντες τε J. Πάντες σὲ T.
S. B. E.

329. Τάμ', ὥς ἂν εἶπω A. J. T.

S. Τάμ' ἐξεενεῖπω B. Τάμ',
ἴσθ' ἂν, εἶπω E.Ibid. Μὴ τὰ σὰ ἐκφῆνω κακά B.
Καὶ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά L.

332. Ἐγὼ τ' ἐμαυτὸν A. J. T. S.

335. Ὅργάνειας omnes.

336. Φανῇ A. J. T. S.

- ΤΕ. Ἦξει γὰρ αὐτὰ, καὶ ἐγὼ σιγῇ στέγω.
- ΟΙ. Οὐκ οὖν ἂ γ' ἤξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί ;
- ΤΕ. Οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸς τὰδ', εἰ θέλεις,
θυμοῦ δι' ὀργῆς, ἥτις ἀγριωτάτη.
- ΟΙ. Καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν, ὥς ὀργῆς ἔχω,
ἄπερ ξυνίημι. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοί
καὶ ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
μὴ χερσὶ καίνων. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων,
καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου.
- ΤΕ. Ἀληθές ; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι,
ᾧπερ προεῖπας, ἐμμένειν, καὶ φ' ἡμέρας
τῆς νῦν προσανδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμέ,
ὥς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι.
- ΟΙ. Οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε
τὸ ῥῆμα ; καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς ;
- ΤΕ. Πέφευγα. τάληθές γὰρ ἰσχύον τρέφω.
- ΟΙ. Πρὸς τοῦ διδαχθεῖς ; οὐ γὰρ ἐκ γε τῆς τέχνης.
- ΤΕ. Πρὸς σοῦ. σὺ γάρ μ' ἄκοντα προτρέψω λέγειν.
- ΟΙ. Ποῖον λόγον ; λέγ' αὖθις, ὥς μᾶλλον μάθω.
- ΤΕ. Οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν ; ἢ ἔκπειρά λέγειν ;
- ΟΙ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὖθις φράσον.
- ΤΕ. Φονέα σε φημὶ τάνδρως, οὐ ζητεῖς, κυρεῖν.
- ΟΙ. Ἀλλ' οὔτι χαίρων δῖς γε πημονὰς ἐρεῖς.
- ΤΕ. Εἵπω τι δῆτα κάλλ', ἵν' ὀργίζῃ πλέον ;

342. Οὐκοῦν omnes, sine inter-
rogatione in fine versus.

349. Καὶ τοῦργον ἂν σου omnes.

350. Ἀληθές (Ἀληθές S.) sine in-
terrogatione A. J. T. S.

351. Προσεῖπας A. J. T. S.

353. Ἀνοσίῳ J.

355. Καί ποῦ B. E.

356. Πέφευγμα J.

Ibid. Ἰσχύον omnes.

357. Πρὸς τοῦ διδαχθεῖς T.

360. Πρόσθεν ; ἢ ἔκπειρά λόγων
B. Πρόσθεν ἢ ἔκπειρά λέγειν
E.

361. Γνωστόν omnes.

362. Post ζητεῖς solus interpun-
git T.

364. Τί interrogativum T. B.

- ΟΙ. Ὅσον γε χρίζεις· ὥς μάτην εἰρήσεται. 365
- ΤΕ. Λεληθέναι σε Φημί σὺν τοῖς Φιλτάτοις
αἴσχισθ' ὁμιλοῦντ', οὐδ' ὄραν ἴν' εἴ κακοῦ.
- ΟΙ. Ἥ καὶ γεγενηὸς ταῦτ' αἰεὶ λέζειν δοκεῖς ;
- ΤΕ. Εἴπερ τί γ' ἐστὶ τῆς ἀληθείας σθένος.
- ΟΙ. Ἀλλ' ἐστὶ, πλὴν σοί. σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστ'· ἐπεὶ 370
τυφλὸς τά τ' ὦτα, τὸν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἴ.
- ΤΕ. Σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἀ σοὶ
οὐδεὶς ὅς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
- ΟΙ. Μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτὸς, ὥστε μήτ' ἐμέ,
μήτ' ἄλλον, ὅστις Φῶς ὄρᾳ, βλάψαι ποτ' ἄν. 375
- ΤΕ. Οὐ γάρ σε μοῖρα πρὸς γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
ἱκανὸς Ἀπόλλων, ὃ τάδ' ἐκπράττει μέλει.
- ΟΙ. Κρέοντος, ἢ σοῦ ταῦτα τάξευρήματα ;
- ΤΕ. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν· ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί.
- ΟΙ. ὦ πλοῦτε, καὶ τυραννὶ, καὶ τέχνη τέχνης 380
ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ,
ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται,
εἰ τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὔνεχ', ἣν ἐμοὶ πόλις
δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, εἰσεχείρισε,
ταύτης Κρέων ὁ πιστὸς, οὐζ' ἀρχῆς φίλος, 385
λάβρα μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἰμείρεται,
ὑφεῖς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον,
δόλιον ἀγύρτην, ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσι
μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός.

370. Πλὴν σοι T. S. B. E.

372. Ἄ σοι T. S. B. E.

374. Τρέφῃ omnes praeter E.

375. Βλέψαι A. T. S.

376. Οὐ γάρ με μοῖρα πρὸς γε σοῦ
(πρὸς γέ σου T. S.) A. J.
T. S.

378. Κρέοντος, ἢ σου T. S.

379. Κρέων γε σοὶ B.

380. Τύραννοι S.

384. Εἰσεχείρισεν A. J. E.

385. Ὀὐξαρχῆς A. J.

388. Δόλιον, ἀγύρτην omnes.

Ibid. Κέρδεσιν E.

ἐπεὶ, Φέρ' εἶπε, παῦ σὺ μάντις εἴ σαφής;
 πῶς οὐχ, ὅθ' ἡ ῥαψωδὸς ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἡὔδας τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;

390

καίτοι τό γ' αἰνιγμ' οὐχὶ τοῦπιόντος ἦν
 ἀνδρὸς διειπεῖν, ἀλλὰ μαντείας ἔδει.

ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνης ἔχων,

395

οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολῶν,

ὁ μηδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,

γνώμη κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών.

ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις

παραστατήσκειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας.

400

κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ, χῶ ξυνθεῖς τάδε,

ἀγηλατήσκειν. εἰ δὲ μὴ' δόκεις γέρων

εἶναι, παθὼν ἔγνωσ' ἂν οἰάπερ φρονεῖς.

405

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη

ὀργῇ λελέχθαι, καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ.

405

δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ

μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.

410

ΤΕΙ. Εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τό γ' οὖν

ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ καγὼ κρατῶ.

415

οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δούλος, ἀλλὰ Λοξία·

410

ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι.

415

λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας,

420

σὺ καὶ δέδορκας, κοῦ βλέπεις ἴν' εἴ κακοῦ,

425

οὐδ' ἐνθα ναίεις, οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα.

ἄρ' οἴσθ' ἀφ' ὧν εἴ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὦν

415

401. Κλαίων omnes.

Ibid. Συνθεῖς A. J. T. S.

402. Ἀγηλατήσκειν tenui spiritu
 A. J. T. S.

405. Οἰδίπου omnes.

408. Τὸ γοῦν omnes.

413. Σὺ, καὶ δεδορκῶς, οὐ βλέπεις
 B. E.

415. Minimam distinctionem
 post εἴ habent A. J.

τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε, καπὶ γῆς ἄνω.
καί σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρός
ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους Ἀρὰ,
βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν,
ποῖος Κιθαιρῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις
ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχεῖν;
ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
ἃ γ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις.
πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στομα
προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταιί ποτε.

420

425

ΟΙ. Ἡ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν
ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
ΤΕ. Οὐδ' ἐκόμεν ἔγωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.

430

ΟΙ. Οὐ γάρ τι σ' ἤδη μῶρα φωνήσονται· ἐπεὶ
σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.

ΤΕ. Ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφουμεν, ὥς μὲν σοὶ δοκεῖ,
μῶροι· γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν, ἐμφρονες.

435

ΟΙ. Ποίοισι; μεῖνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;

ΤΕ. Ἡδ' ἡμέρα φύσει σε, καὶ διαφθερεῖ.

ΟΙ. Ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῇ λέγεις.

416. Notam interrogationis
post ἄνω habent A. J. T.
S.

420. Λιμὴν cum nota interro-
gationis omnes.

424. Ἐπαισθάνῃ omnes praeter
E.

425. "Ο σ' ἐξισώσει B. "Α σ' ἐξισώ-
σει reliqui omnes.

427. Οὐκ ἔστι omnes praeter E.

433. Ἡδεῖν A. J. T. S.

434. Σχολῇ σ' ἂν omnes praeter
E.

435. Ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ T. S. B.

436. Εὐφρονες T. S.

437. Τίς δ' ἐμ' ἐκφύει B.

439. Ἄγαν γ' αἰνικτὰ T. S.

- ΤΕ. Οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφυσ; 440
 ΟΙ. Τοιαῦτ' ὀνειδίς, οἷς ἔμ' εὐρήσεις μέγαν.
 ΤΕ. Αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν.
 ΟΙ. Ἄλλ' εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
 ΤΕ. Ἄπειμι τοίνυν καὶ σὺ, παῖ, κόμιζε με.
 ΟΙ. Κομιζέτω δὴθ' ὥς παρὼν σύ γ' ἐμποδῶν, 445
 ὀχλεῖς· συθείς τὰν, οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
 ΤΕ. Εἰπὼν ἄπειμ', ὧν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
 δείσας πρόσωπον. οὐ γὰρ ἐσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς.
 λέγω δέ σοι τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλαι
 ζητεῖς ἀπειλῶν, κἀνακηρύσσω φόνον 450
 τὸν Λαίρειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
 ξένος, λόγῳ μέτοικος· εἶτα δ' ἐγγενὴς
 φανήσεται Θηβαῖος· οὐδ' ἡσθήσεται
 τῇ ξυμφορᾷ. τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδورκότος,
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου, ξένην ἔπι, 455
 σκήπτρῳ προδεικνύς, γαῖαν ἐμπορεύσεται.
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατὴρ, καὶ ἥς ἔφυ,
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορος τε καὶ φονεύς. καὶ ταῦτ', ἰὼν 460
 εἴσω, λογίζου· κὰν λάβῃς μ' ἐψευσμένον,
 φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν. =
 ΧΟ. Τίς, ὄντιν' ἅ θεσπιέπεια
 Δελφίς εἶπε πέτρα

440. Οὐκοῦν A. J. T. S. fine interrogacione in fine versus. Οὐκουν B. E.

444. Κόμιζ' ἐμέ B.

445. Ὡς παρὼν τά γ' ἐμποδῶν S. B. E.

446. Συθείς τ' ἂν omnes. Minimam distinctionem prae-

ponunt B. E.

Ibid. Ἀλγύνοις L.

458. Ἀδελφὸς αὐτὸς E.

458. 459. Post γυναικὸς, non post ἔφυ, interpungunt omnes.

461. Ἐσω B. E.

Ibid. Κὰν λάβῃς ἐψευσμένον L.

- 465 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα
 Φοινίαισι χερσίν;
 ὥρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 Φυγᾶ πόδα νωμᾶν.
 470 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρῶσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας·
 δειναὶ δ' ἅμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι. =
 Ἐλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος
 475 ἀρτίως φανείσα
 Φάμα Παρνασοῦ, τὸν ἄδηλον
 ἄνδρα πάντ' ἰχνεύειν.
 Φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν
 ὕλαν, ἀνά τ' ἄντρα καὶ
 480 πέτρας, ὡς ταῦρος,
 μέλεος μελέω ποδὶ χηρεύων,
 τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων
 μαντεῖα. τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτᾶται. =
 485 Δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασ-
 σει σοφὸς οἰωνοθέτας,
 οὔτε δοκοῦντ', οὔτ' ἀποφά-
 σκονθ'· ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ.
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν, οὔτ'
 490 ἐνθάδ' ὁρῶν, οὔτ' ὀπίσω.

467. Nūn pro νιν S.

Ibid. Ἀελλοπόδων A. J. T. S.

468. Post σθεναρώτερον interpungunt A. J. T.

471. Στεροπαῖσι Διὸς T. S.

472. Ἀναμπλάκητοι A. J. Ἀπλά-

κητοι B.

478. Ὑπὲρ ἀγρίαν T. S.

480. Πέτρας, ἅτε ταῦρος L.

483. Τὰ δ' αἰεὶ A. J. Τὰ δ' αἰεὶ T.
S. B. E.

τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις,
 ἢ τῷ Πολύβου νείκος ἔκειτ',
 οὔτε πάροιθέν ποτ' ἔγωγ',
 οὔτε τὰ νῦν πω ἔμαθον,
 πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ * * * *, 495
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον Φάτιν εἶμι
 Οἰδιπόδα, Λαβδακίδαις
 ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων. =
 Ἄλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς, ὁ τ' Ἀπόλ-
 λων ξυνετοὶ, καὶ τὰ βροτῶν 500
 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάν-
 τισ πλέον ἢ γὰρ φέρεται,
 κρίσις οὐκ ἔστιν ἀλη-
 θής· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνὴρ. 505
 ἀλλ' οὔ ποτ' ἔγωγ' ἂν, πρὶν ἰδοίμ'
 ὀρθὸν ἔπος, μεμφομένων
 ἂν καταφαίην. Φανερά
 γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρη
 ποτὲ, καὶ σοφὸς ὤφθη, βασάνῳ θ' 510
 ἀδύπολις. τῷ ἀπ' ἐμᾶς
 Φρενὸς οὔ ποτ' ὀφλήσει κακίαν. =
 ΚΡ. Ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένος
 κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν,
 πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ξυμφοραῖς 515

492. 493. Νείκος ἔχει, τ' οὔτε J.
 493. Ἐγωγε A. J. Ἐγὼ T. S.
 494. Ἐμαθόν τι pro ἔμαθον T. S.
 495. Πρὸς ὅτου χρησάμενος δὴ βα-
 σάνῳ B. Πρὸς ὅτου * * δὴ
 βασάνῳ E. Nullam defe-
 ctus notam exhibent A.

J. T. S.
 497. Οἰδιπόδα T.
 509. Ἐπ' αὐτῷ omittunt T. S.
 511. Ἡδύπολις omnes praeter
 E.
 Ibid. Τῷδ' ἀπ' ἐμᾶς T. S. Τῷ
 πρὸς ἐμᾶς L.

ταῖς νῦν νομίζει πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι
 λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον,
 οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος,
 φέροντι τήνδε βάξιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
 ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει,
 ἀλλ' εἰς μέγιστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
 κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.

520

ΧΟ. Ἄλλ' ἦλθε μὲν δὴ τοῦτο τούνειδος τάχ' ἂν
 ὀργῇ βιασθὲν μάλλον, ἢ γνώμῃ φρενῶν.

ΚΡ. Πρὸς τοῦ δ' ἐφάνθη, ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι
 πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι;

525

ΧΟ. Ἡδᾶτο μὲν τάδ'· οἶδα δ' οὐ γνώμῃ τίνι.

ΚΡ. Ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε, καὶ ὀρθῆς φρενὸς,
 κατηγορεῖτο τοῦ πίκλημα τοῦτό μου;

ΧΟ. Οὐκ οἶδ'· ἀ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες, οὐχ ὀρῶ
 αὐτὸς δ' ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾶ.

530

ΟΙ. Οὗτος σὺ, πῶς δεῦρ' ἦλθες; ἢ τοσόνδ' ἔχεις
 τόλμης πρόσωπον, ὥστε τὰς ἐμὰς στέγας
 ἵκου, φονεὺς ὦν ταῦδε τὰνδρὸς ἐμφανῶς,
 ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος;

535

Φέρ' εἰπὲ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μαυρίαν
 ἰδῶν τιν' ἐν ἐμοῖ, ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;

ἢ τοῦργον ὥς οὐ γνωριοῖμί σου τόδε
 δόλω προσέρπον, κοῦκ ἀλεξοίμην μαθῶν;

ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦ γχείρημά σου,

540

516. Πρὸς τ' ἐμοῦ A. J.

521. Ἄλλ' ἐς μέγιστον omnes.

523. Τάχα fine ἂν L.

525. Πρὸς τοῦδ' ἐφάνθη A. Τοῦ
 πρὸς δ' ἐφάνθη J.

526. Λέγει T. S. B. E.

528. Ἐξ ὀμμάτων ὀρθῶν δὲ om-
 nes praeter E.

529. Τοῦτ' ἐμοῦ B.

531. Ἐξω omittit J.

532. Ἡ τοσόνδ' ἔχεις omnes.

537. Ἰδῶν τιν' ἐν ἐμοῖ A. J. T.
 S.

Ibid. Ποεῖν J.

538. Γνωρίσοιμί σου omnes.

- ἄνευ γε πλήθους καὶ φίλων, τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασιν θ' ἀλίσκεται ;
- KP. Οἷσθ' ὥς ποιήσον ; ἀντὶ τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κατὰ κρίν' αὐτὸς μαθών.
- OI. Λέγειν σὺ δεινός· μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς 545
σοῦ. δυσμενῇ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἤρηνκ' ἐμοί.
- KP. Τοῦτ' αὐτὸ νυν μου πρῶτ' ἄκουσον ὥς ἐρῶ.
- OI. Τοῦτ' αὐτὸ μή μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἶ κακός.
- KP. Εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν
εἶναί τι τοῦ νοῦ χάρις, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- OI. Εἴ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενῇ κακῶς
δρῶν, οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- KP. Εὐμφημί σοι ταῦτ' ἐνδίκ' εἰρῆσθαι· τὸ δὲ
πάθημ', ὅποῖον Φῆς παθεῖν, δίδασκέ με.
- OI. Ἐπειθες, ἢ οὐκ ἔπειθες, ὥς χρεῖή μ' ἐπὶ 555
τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαί τινα ;
- KP. Καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι τῷ βουλευμάτι.
- OI. Πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λαΐος χρόνον—
- KP. Δέδρακε ποῖον ἔργον ; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
- OI. Ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρῶματι ; 560
- KP. Μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
- OI. Τότ' οὖν ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ ;
- KP. Σοφός θ' ὁμοίως, καὶ ἴσου τιμώμενος.
- OI. Ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότ' ἐν χρόνῳ ;
541. Ἄνευ τε πλήθους omnes.
542. Ἄ πλήθει L.
543. Ποιήσων A. T. S. Ποήσων J.
546. Εὔρηκ' omnes.
547. Τοῦτ' αὐτὸ νῦν omnes.
554. Δίδασκ' ἐμέ B.
555. Χρεῖα μ' A. J. Χρεῖ' ἢ μ' T. Χρεῖ' ἢ μ' S.
556. Πέμψασθαί τινας L.
557. Ἐτ' αὐτός A. J. T. S. Ἐθ' αὐτός B. E.
558. Post χρόνον notam interrogationis habent A. J. S.
563. Σοφός γ' ὁμοίως omnes.
Ibid. Καξίσου A. J.

- KP. Οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλαις. 565
 OI. Ἄλλ' οὐκ ἔρευναι τοῦ θανόντος ἔσχετε;
 KP. Παρέσχομεν· πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
 OI. Πῶς οὖν τόθ' οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ἤνδα τάδε;
 KP. Οὐκ οἶδ'. ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ, σιγᾶν φιλῶ.
 OI. Τοσόνδε γ' οἶσθα, καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν— 570
 KP. Ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
 OI. Ὅθ' οὔνεκ', εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, τὰς ἐμὰς
 οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖου διαφθοράς.
 KP. Εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'. ἐγὼ δὲ σαῦ
 μαθεῖν δικαίῳ ταύθ', ἅπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
 OI. Ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
 KP. Τί δῆτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
 OI. Ἀρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς.
 KP. Ἀρχεῖς δ' ἐκείνη ταυτὰ, γῆς ἴσον νέμων;
 OI. Ἄν ἢ θέλουσα, πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
 KP. Οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
 OI. Ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
 KP. Οὐκ, εἰ διδοίης γ', ὥς ἐγὼ, σαυτῷ λόγον.
 σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
 ἄρχειν ἐλέσθαι ξὺν φόβοισι μᾶλλον, ἢ 585
 ἄτρεστον εὐδοκῆν, εἰ τά γ' αὖθ' ἔξει κράτη.
 ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἰμεῖρων ἔφυν

565. Οὐκουν, ἐμοῦ γ' A. J. T. S.
 Οὐκουν· ἐμοῦ γ' B. E.

570. Τὸ σὸν δέ γ' οἶσθα T. S. B.
Ibid. Post φρονῶν plene distin-
 guunt omnes.

572. Εἰ μή σοι B. E.

573. Διαφθορᾶς S.

574. Ἐγὼ δέ σου omnes.

575. Μαθεῖν δικαίῳ ταύθ' A. J.
 T. S.

577. Post τί δῆτ' non distin-
 guunt T. S.

581. Οὐκοῦν A. J. T. S. fine
 interrogatione in fine
 versus. Οὐκουν B. E.

Ibid. Σφῶιν A. J.

582. Φαίνη omnes praeter E.

583. Post σαυτῷ, non post ἐγὼ,
 interpungunt T. S. Neu-
 trobique A.

τύραννος εἶναι μάλλον, ἢ τύραννα δρᾶν,
 οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
 νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω· 590
 εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον, πολλὰ καὶ ἄκων ἔδρων.
 πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν
 ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ;
 οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ,
 ὥστ' ἄλλα χρήζειν, ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
 νῦν πᾶσι χαίρω· νῦν με πᾶς ἀσπάζεται·
 νῦν οἱ σέθεν χρήζοντες ἐκκαλοῦσί με.
 τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖς ἅπαντ' ἐνταῦθ' ἐνι.
 πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ', ἀφείς τάδε;
 οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
 ἀλλ' οὐτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν,
 οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
 καὶ τῶνδ' ἔλεγχον, ταῦτο μὲν, Πυθῶδ' ἰὼν
 πεύθου, τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι·
 τοῦτ' ἀλλ', εἴαν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605
 κοινῇ τι βουλεύσαντα, μή μ' ἀπλῇ κτάνης
 ψήφῳ, διπλῇ δὲ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ, λαβών.
 γνώμη δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
 οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
 χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς, κακοὺς. 610
 φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν, ἴσον λέγω,
 καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοτον, ὃν πλείστον φιλεῖ.
 ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς· ἐπεὶ

589. Σωφρονεῖν γ' ἐπίσταται E.

591. Ἡρχων A. Ἡρχον (sic) J.

603. Πυθῶδ' T. Πυθῶδ' reliqui omnes.

604. Post σοι non distinguunt

A. J. T. S.

605. Ταῦτ'· ἀλλ' εἴαν με A. T. S.

Τοῦτ' ἀλλ', εἴαν με B. E.

612. Παρ' αὐτοῦ T. S.

613. Γνώση A. J. T. S.

χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ὁμόνοτος·
κακὸν δὲ καὶ ἐν ἡμέρᾳ γνῶναι μίαν.

615

ΧΟ. Καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πειθεῖν,
ἄναξ. Φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.

ΟΙ. Ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθῃ
χωρῇ, ταχὺν δεῖ καὶ με βουλεύειν πάλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν
πεπραγμέν' ἔσται, τὰ μὰ δ' ἡμαρτημένα.

620

ΚΡ. Τί δῆτα χρήσεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;

ΟΙ. Ἦκιστα. θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.

ΚΡ. Ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν.

ΟΙ. Ὡς οὐχ ὑπείξων σὺ δὲ πιστεύσων λέγεις;

625

ΚΡ. Οὐ γὰρ φροναῖντά σ' εὖ βλέπω. ΟΙ. Τό γ' οὖν ἐμόν.

ΚΡ. Ἀλλ' ἐξ ἴσου δεῖ καὶ μόν. ΟΙ. Ἀλλ' ἔφους κακός.

ΚΡ. Εἰ δὲ ξυνίης μηδέν; ΟΙ. Ἀρκτέον γ' ὅμως.

ΚΡ. Οὗτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. ΟΙ. Ὡ πόλις, πόλις.

ΚΡ. Καμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ.

630

ΧΟ. Παύσασθ' ἄνακτες· καιρίαν δ' ὑμῖν ὄρω
τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσιν Ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρῆσται νέϊκος εὖ θέσθαι χρεών.

ΙΟ. Τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρατ', οὐδ' ἐπαισχύνεσθε, γῆς
οὕτω νοσοῦσης, ἴδια κινεῖν κακά;
οὐκ εἴ σύ τ' οἴκους, σύ τε, Κρέον, κατὰ στέγας,

635

618. Ὀυπιβουλεύσων T.

622. Χρήσεις, ἢ με A. J. T. S.

624. Post προδείξης plenam distinctionem habent A. J. Minimam T. B. E.

626. Τὸ γοῦν ἐμόν omnes.

628. Ξυνίεις A. J. Ξυνιείς B.

629. Ἀρχοντος. . . . B.

630. Μέτεστι τῇσδ', οὐ σοὶ μόνῳ omnes praeter E.

631. Ἠμῖν S.

635. Ἐπήρασθ' L.

637. Κρέων omnes. Versum ita repraesentant T. S. Οὐκ εἴ σύ τ' εἰς οἴκους, σύ τε Κρέων στέγας;

- καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε ;
- ΚΡ. "Ομαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δρᾶσαι δίκαιοι, τοῖνδ' ἀποκρίνας κακοῖν,
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβών. 640
- ΟΙ. Ξύμφημι· δρῶντα γάρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
- ΚΡ. Μὴ νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἴ σε τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ὧν ἐπαιτιά με δρᾶν. 645
- ΙΟ. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἔπειτα καμὲ, τούσδε θ', οἱ πάρεισί σοι. =
- ΧΟ. Πιθοῦ θελήσας φρονήσας τ', ἀναξ, λίσσομαι.
- ΟΙ. Τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω; 650
- ΧΟ. Τὸν οὔτε πρὶν νήπιον,
νῦν τ' ἐν ὄρκῳ μέγαν καταίδεσαι.
- ΟΙ. Οἶσθ' οὖν ἀ χρέζεις; ΧΟ. Οἶδα. ΟΙ. Φράζε δὴ τί φῆς.
- ΧΟ. Τὸν ἐναγῇ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ
ζὺν ἀφανεῖ λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν. 655
- ΟΙ. Εὖ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῆς, ἐμοὶ
ζητῶν ὀλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς.
- ΧΟ. Οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος, ἄφίλος, ὅτι πύματον
ὀλοίμαν, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω. 660
ἀλλά μοι δυσμόρῳ γὰ φθίνουσα τρύχει
ψυχὰν, καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ

640. Δυοῖν pro τοῖνδ' omnes.

644. Μὴ νῦν ὀναίμην omnes.

651. Τὸν οὔποτε πρὶν A. J.

654. Μηδέποτ' αἰτία L.

655. Σὺν (σύν γ' T. S.) ἀφανεῖ
λόγῳ ἄτιμον βαλεῖν (ἐκβα-
λεῖν A. J.) omnes. Ἐν

ἀφάνει, λόγων ἄτιμον βαλεῖν

L.

656. Εὖ νῦν ἐπίστω omnes.

657. Ἐκ τῆσδε τῆς γῆς A. J.

658. Θεὸν omittunt A. J.

662. Καρδίαν, τάδ' εἰ E.

- προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν. = 663
- ΟΙ. Ὅ δ' οὖν ἴτω, κεί χρέ με παντελῶς θανεῖν, 669
 ἢ γῆς ἀτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία.
 τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐποικτεῖρω στόμα
 ἐλεινόν· οὗτος δ', ἐνθ' ἂν ἦ, στυγῆσεται.
- ΚΡ. Στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἶ· βαρὺς δ', ὅταν
 θυμοῦ περάσης. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις
 αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγισται φέρειν. 675
- ΟΙ. Οὐκ οὖν μ' ἐάσεις, κακτὸς εἶ; ΚΡ. Πορεύσομαι,
 σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος. =
- ΧΟ. Γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τόνδ' ἔσω;
 ΙΟ. Μαθαῖσά γ' ἦτις ἡ τύχη.
- ΧΟ. Δόκησις ἀγνῶς λόγων 680
 ἦλθε· δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἴδδικον.
- ΙΟ. Ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; ΧΟ. Ναίχι. ΙΟ. Καὶ τίς ἦν λόγος;
 ΧΟ. Ἄλις ἔμοιγ', ἄλις, γὰρ προπονουμένας,
 φαίνεται, ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- ΟΙ. Ὅρας ἴν' ἤκεις, ἀγαθὸς ἂν γνώμην ἀνὴρ, 685
 τοῦμὸν παριεῖς καὶ καταμβλύνων κέαρ;
 ΧΟ. Ἄναξ, εἶπον μὲν οὐχ ἅπαξ μόνον,
 ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἀπορον ἐπὶ φρόνιμα,
 πεφάνθαι μ' ἂν, εἴ σε νοσφίζομαι·
 ὅς τ' ἐμὰν γὰρ φίλαν ἐν πόνοις ἀλύου- 690
 σαν κατ' ὀρθὸν οὔρισας· τὰ νῦν τ'

663. Προσψαύσει T. S.

Ibid. Σφῶν A. J.

669. Ὅδ' (ὅδ' J.) οὖν ἴτω omnes.

672. Ἐλεινόν omnes praeter E.

676. Οὔχουν omnes.

682. Ναίχι T. S. B. E.

Ibid. Καὶ τίς ἦν ὁ λόγος A. J.

Καὶ τίς ὁ λόγος ἦν B.

684. Φαίνεται B.

687. Ὄναξ E.

690. Ὅς γ' ἐμὰν T. S.

Ibid. Ἀλύουσιν tenui spiritu omnes.

691. Οὔρησας A. J. T. S.

- εὐπομπος, εἰ δύναιο, γίγνου. = 692
- ΙΟ. Πρὸς θεῶν δίδαξον καὶ μὲν, ἀναξ, ὅτου ποτὲ 698
μῆνιν τοσὴνδε πρᾶγματος στήσας ἔχεις.
- ΟΙ. Ἐρῶ, σὲ γὰρ τῶνδ' εἰς πλεόν, γύναι, σέβω, 700
Κρέοντος, οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
- ΙΟ. Λέγ', εἰ σαφῆ, τὸ νείκος ἐγκαλῶν, ἐρεῖς. 701
- ΟΙ. Φονέα με φησὶ Λαίου καθεστάναι. 702
- ΙΟ. Αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 703
- ΟΙ. Μάντιν μὲν οὖν κακῶργον εἰσπέμψας· ἐπεὶ, 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν, πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
- ΙΟ. Σὺ νῦν ἀφείς σεαυτὸν, ὧν λέγεις περὶ, 706
ἐμοῦ πάκουσον, καὶ μάθ', οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
Φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
- χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαίῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ 711
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο,
ὡς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε καὶ κείνου πάρα. 712
καὶ τὸν μὲν, ὥσπερ γ' ἡ Φάτις, ξένοι ποτὲ 713
λησταὶ φονεύουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς·
παιδὸς δὲ βλαστὰς, οὐ διέσχον ἡμέραι 714
τρέις, καὶ νῖν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν,
ἔρριψεν ἄλλων χερσὶν εἰς ἄβατον ὅρος.
κάνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἥνυσεν 720

691. 692. Τανῦν δ' εὐπομπος T.

S. Τανῦν τε πομπὸς B.

692. Γενοῦ A. J. Γίνου T. S.

700. Ἐς πλεόν omnes.

702. Σαφῶς omnes.

707. Σὺ νῦν ἀφείς omnes.

711. Οὐ κερῶ A. Οὐκερῶ J. cum
plena distinctione.

713. Ἦξοι L.

Ibid. Παίδων L.

714. Ἐμοῦ γε L.

719. Ἀβατον εἰς ὅρος E.

720. Ἦνυσεν A. J. E. Ἦνυσεν T.
S. B. Omnes tenui spi-
ritu.

- Φονέα γενέσθαι πατρός, οὔτε Λαΐον,
 τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο, πρὸς παιδὸς θανεῖν.
 τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
 ὧν ἐντρέπου σὺ μηδέν. ὧν γὰρ ἂν θεὸς
 χρεῖαν ἐρευνᾷ, ῥαδίως αὐτὸς φανεῖ. 725
 Οἱ. Οἷόν μ' ἀκούσαντ' ἀρτίως ἔχει, γύναι,
 ψυχῆς πλάνημα, κἀνακίνησις φρενῶν.
 ΙΟ. Ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεῖς λέγεις;
 Οἱ. Ἔδοξ' ἀκοῦσαι σαῦ τόδ', ὡς ὁ Λαΐος
 κατασφαγεῖν πρὸς τριπλαῖς ἀμαξιτοῖς. 730
 ΙΟ. Ἡδᾶτο γὰρ ταῦτ'· οὐδέπω λήξαντ' ἔχει.
 Οἱ. Καὶ ποῦσθ' ὁ χῶρος οὗτος, οὗ τόδ' ἦν πάθος;
 ΙΟ. Φωκίς μὲν ἡ γῆ κλήζεται· σχιστὴ δ' ὁδὸς
 εἰς ταυτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει.
 Οἱ. Καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὕξεληλυθώς;
 ΙΟ. Σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
 ἀρχὴν ἐφαίνου, ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει. 735
 Οἱ. ὦ Ζεῦ, τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι;
 ΙΟ. Τί δ' ἐστὶ σοι ταῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
 Οἱ. Μήπω μ' ἐρώτα. τὸν δὲ Λαΐον, φύσιν
 τίν' εἶχε, φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων. 740
 ΙΟ. Μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κἀρα·
 μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
 Οἱ. Οἶμοι τάλας· ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
 δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι. 745

721. 722. Distinctionem post
 Λαΐον omittunt omnes.
 Post παιδὸς interpungunt
 A. J. Post οὐφοβεῖτο T.
 Neutrobique S. B. E.
 722. Πρὸς παιδὸς παθεῖν B. E.

732. Χωρὸς A.
 734. Ἐς ταυτὸ omnes. Εἰς ταυ-
 τὰ L.
 737. Ταῦτ' ἐκηρύχθη omnes.
 738. Τί μοι δρᾶσαι L.
 741. Τότε pro ἔχων B.

- ΙΟ. Πῶς Φῆς ; ὁκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἀναξ.
 ΟΙ. Δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
 δείξεις δὲ μᾶλλον, ἣν ἐν ἐξείπῃς ἔτι.
 ΙΟ. Καὶ μὴν ὁκνῶ μέν· ἀ δ' ἂν ἔρῃ, μαθοῦσ' ἐρῶ.
 ΟΙ. Πότερον ἐχώρει βαίος, ἢ πολλοὺς ἔχων
 ἄνδρας λοχίτας, οἳ ἄνῃρ ἀρχηγέτης ; 750
 ΙΟ. Πέντ' ἦσαν οἱ ζύμπαντες· ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
 κήρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.
 ΟΙ. Αἱ αἱ· τάδ' ἤδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε
 ὁ τούσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι ; 755
 ΙΟ. Οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
 ΟΙ. Ἦ καὶν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρών ;
 ΙΟ. Οὐ δῆτ'. ἀφ' οὗ γὰρ κεῖθεν ἦλθε, καὶ κράτη
 σέ τ' εἶδ' ἔχοντα, Λαῖόν τ' ὀλωλότα,
 ἐξικέτευσε, τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν, 760
 ἀγρούς σφε πέμψαι, καπὶ ποιμνίων νομάς,
 ὥς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
 κάπεμψ' ἐγὼ νιν. ἄξιος γὰρ, οἳ ἄνῃρ
 δοῦλος, φέρειν ἦν τῇσδε καὶ μείζω χάριν.
 ΟΙ. Πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν ; 765
 ΙΟ. Πάρεστιν. ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι ;
 ΟΙ. Δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄγαν
 εἰρημέν' ἦ μοι, δι' ἃ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
 ΙΟ. Ἄλλ' ἵζεται μέν· ἀξία δέ που μαθεῖν
 καὶ γὰρ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἀναξ. 770
 ΟΙ. Κού μὴ στερηθῆς γ', εἰς τοσοῦτον ἐλπίδων
 ἐμοῦ βεβῶτος. τῷ γὰρ ἂν καὶ μείζονι

746. Πρὸς' ἀποσκοποῦσ' A. Πρὸς
 σ' ἀποσκοποῦσ' reliqui om-
 nes.

749. Ἄν δ' ἔρῃ L.

753. Κῆρυξ A. J. B.

762. Ἄστεος omnes praeter J.

763. Ὡδ' ἄνῃρ A. T. S. Ὡ γ' ἄνῃρ
 J. Ὡδε γ' ἄνῃρ B. E.

770. Τάδ' ἐν σοὶ T. S.

771. Ἐς τοσοῦτον omnes.

λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ, διὰ τύχης τοιαῦσδ' ἰών·
 ἐμοὶ πατὴρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
 μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς. ἡγόμεν δ' ἀνὴρ 775
 ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχη
 τοιάδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
 σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
 ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης
 καλεῖ παρ' οἴνῳ, πλαστός ὥς εἶην πατρί. 780
 καὶ γὰρ βαρυνθεὶς, τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
 μόλις κατέσχον· θατέρῃ δ' ἰὼν πέλας
 μητρὸς πατρός τ', ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφώρας
 τοῦνεκδος ἡγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
 καὶ γὰρ τὰ μὲν κείνοιν ἑτερπόμεν, ὅμως δ' 785
 ἐκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γὰρ πολὺ.
 λάθρα δὲ μητρὸς καὶ πατρὸς πορεύομαι
 Πυθῶδε. καί μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
 ἄτιμον ἐξέπεμψεν· ἄλλα δ' ἄθλια
 καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προυφάνη λέγων, 790
 ὥς μητρὶ μὲν χρεῖή με μιχθῆναι, γένος δ'
 ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὀρᾶν,
 Φονεὺς δ' ἐσείμην τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 καὶ γὰρ ἔπακούσας ταῦτα, τὴν Κορινθίαν
 ἀστροῖς τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα, 795
 ἔφευγον, ἔνθα μήποτ' ὀφείμην κακῶν
 χρησμῶν γ' ὀνειδέη τῶν ἐμῶν τελούμενα.

773. Λέξοιμ' ἂν J.

Ibid. Ἡ σοὶ T. S.

783. Θ' ἡτέρα (sic) J.

786. Αἰεὶ omnes.

788. Πυθῶδε omnes.

791. Χρεῖ' ἢ A. J. T. Χρεῖ' ἢ S.

Ibid. Γένος τ' L.

792. Δηλώσοιμ' A.

794. 795. Post Κορινθίαν et ἐκμετρούμενος, non post χθόνα, interpungit E.

795. Τολοιπὸν A. J.

797. Χρησμῶν ὀνειδέη T. S. B. E.

στείχων δ' ἰκνοῦμαι τούσδε τοὺς χώρους, ἐν οἷς
 σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι λέγεις.
 καί σοι, γύναι, τ' ἀληθὲς ἐξερῶ. 800
 ὅτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας,
 ἐνταῦθά μοι κήρυξ τε, καὶ πῖ πωλικῆς
 ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἷον σὺ Φῆς,
 ξυνηντίαζον· καὶ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμῶν
 αὐτός θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἤλαυνέτην. 805
 καὶ γὰρ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
 παίω δι' ὀργῆς· καί μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὀρᾷ
 ὄχου παραστείχοντα, τηρήσας, μέσον
 κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
 οὐ μὲν ἴσῃν γ' ἔτισεν· ἀλλὰ συντόμως 810
 σκήπτρῳ τυπεῖς ἐκ τῆσδε χειρὸς, ὕπτιος
 μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται·
 κτείνω δὲ τοὺς ζύμπαντας. εἰ δὲ τῷ ξένῳ
 τούτῳ προσήκει Λαῖῳ τι συγγενὲς,
 τίς τοῦδε τ' ἀνδρός ἐστὶν ἀθλιώτερος;
 τίς ἐχθροδαίμων μᾶλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;
 οὐ μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστῶν τινα
 δόμοις δέχεσθαι, μὴδὲ προσφωνεῖν τινα,
 ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τάδ' οὔτις ἄλλος ἦν
 ἢ γὰρ 'π' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς. 820
 λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χερσὶν ἐμαῖν
 χραίνω, δι' ὧν περ ὦλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;

801. "Οτ' ἦν κελεύθου omnes.

802. 'Ενταῦθ' ἐμοὶ B.

Ibid. Κήρυξ τε A. J. B.

804. Συνηντίαζον A. J. T. S.

806. Τὸν ἐκτρέποντα τῷ τροχηλά-
τη E.808. 809. Post κάρα, non post
τηρήσας, interpungunt A.

J. T. S.

815. Τίς τοῦδε γ' ἀνδρός νῦν ἔστ'
ἀθλιώτερος J. Τίς τοῦδε γ'
ἀνδρός ἐστὶν ἀθλιώτερος re-
liqui omnes.817. "Ον μὴ ξένων E. Ωἷ μὴ ξέ-
νων reliqui omnes.

Ibid. Μήτ' ἀστῶν B. E.

ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος ; εἴ με χρὴ Φυγεῖν,
καί μοι Φυγόντι μήτε τοὺς ἐμούς ἰδεῖν,
μήτ' ἐμβατεύειν πατρίδος· ἢ γάμοις με δεῖ
μητρὸς ζυγῆναι, καὶ πατέρα κατακτανεῖν
Πόλυβον, ὃς ἐξέφυσε κάζεθρεψέ με.

825

ἄρ' οὐκ ἀπ' ὤμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίῃ λόγον ;
μὴ δῆτα, μὴ δῆτ', ὦ θεῶν ἀγνὸν σέβας,
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν· ἀλλ' ἐκ βροτῶν
βαίην ἄφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν
κηλίδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην.

830

ΧΟ. Ἡμῖν μὲν, ὦναξ, ταῦτ' ὀκνήρ· ἕως δ' ἂν οὖν
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθῃς, ἔχ' ἐλπίδα.

835

ΟΙ. Καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστί μοι τῆς ἐλπίδος,
τὸν ἄνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.

ΙΟ. Πεφασμένου δέ, τίς ποθ' ἢ προθυμία ;

ΟΙ. Ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῇ λέγων
σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος.

840

ΙΟ. Ποῖον δέ μοι περισσὸν ἤκουσας λόγον ;

ΟΙ. Ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν,
ὥς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἔτι
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·
εἰ δ' ἄνδρ' ἐν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ ρέπον.

845

824. Μή 'στι pro μήτε B. E.

827. Ὅς ἐξέθρεψε κάζεφυσέ με E.

829. Ἀνορθοίῃ conjunctim omnes praeter E.

833. Συμφορᾶς A. J. T. S.

840. Σοὶ ταῦτ' J. S.

841. Ποῖον δέ μοι T. Ποῖον δ'

ἐμοῦ B.

843. Κατακτείνειαν A. J. T. S.

844. Οὐκ ἐγὼ κτάνον A. J.

845. Εἰς γε πολλοῖς ἴσος J. Εἰς
γέ τις πολλοῖς ἴσος B.

847. Εἰς ἡμᾶς ρέπον T. S.

- ΙΟ. Ἄλλ' ὥς φανέν γε τοῦπος ᾧδ' ἐπίστασο.
 κούκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν.
 πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τάδε. 850
 εἰ δ' οὖν τι κακτρέποιτο τοῦ πρόσθεν λόγου,
 οὔτοι ποτ', ὦναξ, τόν γε Λαῖου Φόνον
 φανεῖ δικαίως ὀρθόν, ὃν γε Λοξίας
 διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἐξ ἐμοῦ θανεῖν.
 καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε 855
 κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο.
 ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ
 βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον.
 ΟΙ. Καλῶς νομίζεις. ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην
 πέμψον τινὰ στελοῦντα, μηδὲ τοῦτ' ἀφῆς. 860
 ΙΟ. Πέμψω ταχύνας· ἀλλ' ἴωμέν εἰς δόμους.
 οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν, ὧν οὐ σοὶ φίλον.=
 ΧΟ. Εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα
 τὰν εὔσεπτον ἀγνεΐαν λόγων
 ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται 865
 ὑψίποδες, οὐρανίαν
 δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος
 πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν
 θνατὰ φύσις ἀνέρων
 ἔτικτεν, οὐδὲ μάν ποτε 870
 λάθα κατακοιμάσει.
 μέγας ἐν τούτοις θεὸς, οὐδὲ γηράσκει.=
 Ὕβρις φυτεύει τύραννον. Ὕβρις,
 ἣν πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν,

861. Ἐς δόμους omnes.

866. Ὑψίποδες γ' οὐρανίαν T. S.

867. Αἰθέρα, omisso δι', L.

869. Θνατὴ T.

870. 871. Οὐδὲ μὴν ποτε λάθα

κατακοιμάσει omnes prae-
ter E. Οὐδὲ μήποτε λάθα
κατακοιμάσῃ L.874. Εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ A.
J.

ἀ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα, 875

ἀκροτάταν εἰσαναβᾶσ'

ἀπότομον ὥρουσεν εἰς ἀνάγκαν,

ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ

χρῆται. τὸ καλῶς δ' ἔχον

πόλει πάλαισμα μήποτε 880

λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι.

θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.==

Εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν

ἢ λόγῳ πορεύεται,

δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ 885

δαιμόνων ἔδη σέβων,

κακά νιν ἔλοιτο μοῖρα,

δυσπότην χάριν χλιδᾶς,

εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως,

καὶ τῶν ἀσέπτων εἵρζεται, 890

ἢ τῶν ἀθίκτων ἔζεται ματάζων.

τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμῷ βέλη

εἵρζεται ψυχᾶς ἀμύνειν ;

εἰ γὰρ αἱ τοιαῖδε πράξεις

τίμιαί, τί δεῖ με χορεύειν ;= 895

Οὐκέτι τὸν ἀθικτον εἶμι

γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,

875. Συμφέροντ' A. J.

876. 'Ακρότατον εἰσαναβᾶσ' E.
cum minima distinctio-
ne.

877. 'Απότομον, ὥρουσεν A. J.

'Απότομον, ἀνώρουσεν T. S.

'Απότομον ὥρουσέν νιν B.

* * * 'Αποτμον ὥρουσεν E.

878. Οὔ οὐ ποδὶ χρησίμῳ T. S.

890. 'Ερξεται A. S. B. E. 'Ερ-
ξεται (sic) J. 'Ερξεται T.

892. 'Εν τούτοις ἀνὴρ T. S.

893. 'Ερξεται A. J. S. 'Ερξεται
T. 'Εξει B. Δέξεται E.

894. Αἱ τοιαῖδε πράξεις J.

895. Post hunc versum addit
J. Πονεῖν καὶ ἡ τοῖς θεοῖς.

- οὐδ' εἰς τὸν Ἀβαῖσι ναόν,
οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,
εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα
πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς. 900
ἀλλ' ὦ κρατύνων, εἵπερ ὄρθ' ἀκούεις,
Ζεῦ, πάντ' ἀνάσπων, μὴ λάθῃ
σέ, τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν.
Φθίνοντα γὰρ Λαῖου παλαιά* 905
θέσφατ' ἐξαίρουσιν ἤδη,
κούδαμοῦ τιμαῖς Ἀπόλλων
ἐμφανής· ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.= 908
ΙΟ. Χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθῃ
ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τάδ' ἐν χερσὶν
στέφῃ λαβούσῃ καπιθυμιάματα.
ὑψοῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν
λύπαισι παντοίαισιν· οὐδ', ὅποῖ' ἀνὴρ 915
ἐννοῦς, τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται·
ἀλλ' ἔστι τοῦ λέγοντος, ἣν φόβους λέγῃ.
ὅτ' οὖν παραινῶς, οὐδὲν εἰς πλεόν ποιῶ,
πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἀπολλον, ἀγχιστος γὰρ εἶ,
ἰκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν, 920
ὅπως λύσιν τίν' ἡμῖν εὐαγῇ πόρης.
ὥς νῦν ὀκνοῦμεν πάντες, ἐκπεπληγμένον
κεῖνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
ΑΓ. Ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ ξένοι, μάθοιμ' ὅπου

898. Ἐς τὸν Ἀβαῖσι A. J. Ἐς
τὸν Ἀβαισι B. E.

903. Μὴ λάθοι J.

905. Φθίνοντα γὰρ Λαῖου, omisso
παλαιά, J. Φθίνοντα δ', ὡς
ἐμοὶ δοκεῖ, τὰ Λαῖου, etiam
omisso παλαιά, T. S. Φθί-

νοντα γὰρ Λαῖου παλαιά
σοι E.

906. Ἐξαίρουσιν omnes praeter
E.

917. Εἰ φόβους λέγοι T. S.

918. Ἐς πλεόν omnes.

921. Πόροις J. T. S.

τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου ; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ' ὅπου.

ΧΟ. Στέγαι μὲν αἶδε, καὺτὸς ἐνδον, ὦ ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.

ΑΓ. Ἄλλ' ὀλβία τε, καὶ ζῦν ὀλβίοις αἰεὶ

and A. sch. γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελὴς δάμαρ. 930

110. ΙΟ. Αὐτῶς δὲ καὶ σύ γ', ὦ ξέν· ἄξιος γὰρ εἶ
 τῆς εὐεπείας οὔνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξαι, χῶτι σημῆναι θέλων.

ΑΓ. Ἀγαθὰ δόμοις γε καὶ πόσει τῷ σῶ, γύναι.

ΙΟ. Τὰ ποῖα ταῦτα ; πρὸς τίνος δ' ἀφιγμένος ; 935

ΑΓ. Ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
 ἦδοιο μὲν· πῶς δ' οὐκ ἂν ; ἀσχάλλοις δ' ἴσως.

ΙΟ. Τί δ' ἐστι ; ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλὴν ;

ΑΓ. Τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἡὐδαῖτ' ἐκεῖ. 940

ΙΟ. Τί δ' ; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἐτι ;

ΑΓ. Οὐ δῆτ'· ἐπεὶ νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.

ΙΟ. Πῶς εἶπας ; ἥ τέθνηκε Πόλυβος ; ΑΓ. Εἰ δὲ μὴ
 λέγω γ' ἐγὼ τὰληθές, ἀξιώθ' ἀνείν.

ΙΟ. ὦ πρόσπολ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις ; ὦ θεῶν μαντεύματα,

926. Εἰ κάτισθ' ὅπου J.

934. Ἀγαθὰ δόμοις τε omnes.

935. Παρὰ τίνος A. J. B. E.

936. Τόδ' ἔπος A. J.

Ibid. Οὐ ἔερῶ τάχα A. J. Ὁ
 ἔερῶ τάχα T. S. Post
 τάχα interpungunt A. J.
 T. S.

939. Οἱ ἑπιχώριοι B. E. Item
 v. 1046.

941. Post τί δ' non distinguunt
 A. J. T. S.

943. Ἡ τέθνηκε που Πόλυβος γέ-
 ρων T. S. Ἡ τέθνηκε Πό-
 λυβος, ὦ γέρον E. Verba
 εἰ μὴ, omisso δὲ, in sequen-
 tem v. rejiciunt T. S. E.

944. Λέγ' ἐγὼ τὰληθές J. Εἰ μὴ
 λέγω τὰληθές T. S. E.

ἴν' ἐστέ. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων
τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνῃ· καὶ νῦν ὅδε
πρὸς τῆς τύχης ὅλωλεν, οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.

ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950

τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;

ΙΟ. Ἄκουε τὰνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων, 955

τὰ σέμν' ἴν' ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.

ΟΙ. Οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ, καὶ τί μοι λέγει;

ΙΟ. Ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 960

ὥς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὅλωλότα.

ΟΙ. Τί φῆς, ξέν'; αὐτός μοι σὺ σημάτων γενοῦ.

ΑΓ. Εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς, 965

εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα.

ΟΙ. Πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960

ΑΓ. Σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει ροπή.

ΟΙ. Νόσοις ὁ τλήμων, ὥς ἔοικεν, ἔφθιτο.

ΑΓ. Καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνῳ.

ΟΙ. Φεῦ, Φεῦ· τί δῆτ' ἂν, ὦ γύναι, σκοποῖτό τις 965

τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω

κλάζοντας ὄρνις, ὧν ὑφηγητῶν, ἐγὼ

κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; ὁ δὲ θανὼν

κεύθει κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε

ἄφαιστος ἔγχους, εἴτι μὴ τῷ μῶ πόθῳ

κατέφθιθ'· οὕτω δ' ἂν θανὼν εἴη ἔξ ἐμοῦ. 970

τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὰν θεσπίσματα,

947. Ἰν' ἐστέ cum interrogatione B. E.

948. Μὴ κτάνοι B. E.

949. Πρὸ τῆς τύχης T. S.

953. Τὰ σέμν' ἴκει J.

955. Ἀγγελῶν A. J.

957. Γένου (sic) T. S.

963. Καὶ omittit J.

967. Κτενεῖν ἔμελλον omnes.

969. Τῷ μῶ omnes.

970. Οὕτως δ' J.

971. Τάδ' οὖν παρόντα A. J. T. S.

Ibid. Συλλαβὰν B. E.

κεῖται παρ' Αἴδῃ Πόλυβος, ἄξι' οὐδενός.

ΙΟ. Οὐκ οὖν ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;

ΟΙ. Ηὔδας· ἐγὼ δὲ τῷ Φόβῳ παρηγόμενην.

ΙΟ. Μὴ νυν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν εἰς θυμὸν βάλης.

975

ΟΙ. Καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ;

ΙΟ. Τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος, ὃ τὰ τῆς τύχης

κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής;

εἰκὴ κράτιστον ζῆν, ὅπως δύναίτο τις.

σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα.

980

πολλοὶ γὰρ ἤδη κὰν ὀνειράσιν βροτῶν

μητρὶ ξυνηυνάσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ

παρ' οὐδέν ἐστι, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.

ΟΙ. Καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,

εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ', ἐπεὶ

985

ζῇ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.

ΙΟ. Καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι.

ΟΙ. Μέγας, ξυνίημι. ἀλλὰ τῆς ζώσης φόβος.

ΑΓ. Ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὑπὲρ;

ΟΙ. Μερόπης, γεραιῆ, Πόλυβος ἧς ᾧκει μέτα.

990

ΑΓ. Τί δ' ἔστ' ἐκείνης ὑμῖν εἰς Φόβον φέρον;

ΟΙ. Θεήλατον μάντευμα δεινὸν, ὃ ξένε.

ΑΓ. Ἥ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι;

ΟΙ. Μάλιστά γ'. εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ

χρῆναι μιγῆναι μητρὶ τήμαυτοῦ, τό τε

995

972. Ἄξιος οὐδενός A.

973. Οὐκ οὖν omnes.

975. Μὴ νῦν omnes.

Ibid. Ἐς θυμὸν omnes.

980. Ἐς τὰ μητρὸς B. E.

981. Κὰν ὀνειράσι omnes praeter E.

982. Ξυνηυνάσθησαν omnes.

987. Μέγας ὀφθαλμὸς omnes praeter E.

991. Ἐκείνοις T.

Ibid. Ἐς φόβον omnes.

993. Ἡ οὐ θεμιστὸν A. J. T. S.

Ἡ οὐχὶ θεμιστὸν B. E.

995. Τῇ 'μαυτοῦ omnes.

πατρῶον αἷμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλέϊν.

ὣν οὔνεχ' ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι

μακρὰν ἀπωκείτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὅμως

τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἡδιστον βλέπειν.

ΑΓ. Ἡ γὰρ τάδ' ὀκνῶν, κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις;

1000

ΟΙ. Πατρός γε χρήζων μὴ Φονεὺς εἶναι, γέρον.

ΑΓ. Τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ Φόβου σ', ἀναξ,

ἐπείπερ εὐνους ἦλθον, ἐξελυσάμην;

ΟΙ. Καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.

ΑΓ. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως,

1005

σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος, εὖ πράξαιμί τι.

ΟΙ. Ἀλλ' οὔ ποτ' εἶμι τοῖς Φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.

ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς.

ΟΙ. Πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν, δίδασκέ με.

ΑΓ. Εἰ τῶνδε Φεύγεις οὔνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν.

1010

ΟΙ. Ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής.

ΑΓ. Ἡ μὴ μίασμα τῶν Φυτευσάντων λάβῃς;

ΟΙ. Τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, ταῦτό μ' εἰς αἰεὶ φοβεῖ.

ΑΓ. Ἄρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων;

ΟΙ. Πῶς δ' οὐχὶ, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν;

1015

ΑΓ. Ὅθ' οὔνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.

ΟΙ. Πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;

ΑΓ. Οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἴσον.

ΟΙ. Καὶ πῶς ὁ Φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;

ΑΓ. Ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος, οὔτ' ἐγώ.

1020

ΟΙ. Ἀλλ' ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;

ΑΓ. Δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών.

1001. Πατρός τε χρήζων omnes.

1002. Ἐγὼ γ' οὐχὶ Α. J. Ἐγὼ γ'
οὐ T. S. B. E.

1006. Εὖ πράξαιμί τοι Α. J.

1009. Δίδασκ' ἐμέ Β.

1011. Ταρβῶ γε J. T. S. B.

1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς Ε.

- ΟΙ. Καὶ ὧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα ;
 ΑΓ. Ἦ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία.
 ΟΙ. Σὺ δ' ἐμπολήσας, ἢ τεκῶν μ' αὐτῷ δίδως ; 1025
 ΑΓ. Εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. Ὡδοιπόροις δὲ πρὸς τί τούσδε τοὺς τόπους ;
 ΑΓ. Ἐνταῦθ' ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν.
 ΟΙ. Ποιμὴν γὰρ ἦσθα, καπὶ θητεία πλάνης ;
 ΑΓ. Σοῦ δ', ὦ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις ;
 ΑΓ. Ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. Οἴμοι· τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν ;
 ΑΓ. Λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. Δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΑΓ. Ὡστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης, ὅς εἰ.
 ΟΙ. Ὡ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρὸς, ἢ πατρὸς, Φράσον.
 ΑΓ. Οὐκ οἶδ'· ὁ δούς δέ, ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. Ἦ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες, οὐδ' αὐτὸς τυχῶν ;
 ΑΓ. Οὐκ· ἀλλὰ ποιμὴν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. Τίς οὗτος ; ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ ;
 ΑΓ. Τῶν Λαῖου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. Ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ ;
 ΑΓ. Μάλιστα. τούτου τάνδρὸς οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. Ἦ κάστ' ἔτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ ; 1045
 ΑΓ. Ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. Ἔστιν τις ὑμῶν, τῶν παρεστώτων πέλας,
 ὅστις κάτοιιδε τὸν βοτήρ', ὃν ἐννέπει,
 εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν, εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν ;

1030. Σοῦ γ', ὦ τέκνον omnes.

1031. Ἐν καιροῖς J.

1037. Post πατρὸς notam interrogationis habent B. E.

1038. Post ταῦτ', non post δέ,

interpungunt A. J. T.

S. Neutrobique B. E.

1044. Post μάλιστα non distinguunt A. J.

1046. Εἰδῆτ' ἂν A. J. T. S.

- σημήναθ'· ὥς ὁ καιρὸς ηὐρῆσθαι τάδε. 1050
- ΧΟ. Οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον, ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
ὃν καμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
ἥδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι. 1051
- ΟΙ. Γύναι, νοεῖς ἐκεῖνον, ὄντιν' ἀρτίως
μολεῖν ἐφιεμέσθαι, τόν θ' οὗτος λέγει; 1055
- ΙΟ. Τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς. τὰ δὲ
ρήθέντα, βούλου μηδὲ μεμνήσθαι, μάτην. 1056
- ΟΙ. Οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβῶν
σημεῖα τοιαῦτ', οὐ Φανῶ τοῦμὸν γένος. 1057
- ΙΟ. Μὴ, πρὸς θεῶν, εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου
κῆδει, ματεύσης τοῦθ'. ἄλις νοσοῦσ' ἐγώ. 1060
- ΟΙ. Θάρσει. σὺ μὲν γὰρ, οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ
μητρὸς Φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακὴ. 1061
- ΙΟ. Ὅμως πιθοῦ μοι, λίσσομαι, μὴ δρᾶν τάδε. 1062
- ΟΙ. Οὐκ ἂν πιθοίμην μὴ οὐ τὰδ' ἐκμαθεῖν σαφῶς. 1065
- ΙΟ. Καὶ μὲν Φρονοῦσά γ' εὔ, τὰ λῶστά σοι λέγω. 1066
- ΟΙ. Τὰ λῶστα τοίνυν ταῦτά μ' ἀλγύνει πάλαι. 1067
- ΙΟ. ὦ δύσποτμ', εἴθε μήποτε γνοίης ὅς εἰ. 1068
- ΟΙ. Ἄξει τις ἐλθὼν δεῦρο τὸν βοτῆρά μοι;
ταύτην δ' ἔατε πλουσίῳ χαίρειν γένει. 1070
- ΙΟ. Ἴου, ἱου, δύστηνε. τοῦτο γὰρ σ' ἔχω
μόνον προσειπεῖν, ἄλλο δ' οὐποθ' ὕστερον. 1071
- ΧΟ. Τί ποτε βέβηκεν, Οἰδίπους, ὑπ' ἀγρίας 1072

1050. Εὐρῆσθαι omnes.

1051. Ἡ τῶν ἐξ ἀγρῶν A.

1052. Καὶ ῥά τευες A. J. T. S.

Καὶ ματεύεις L.

1056. Τίς δ' ὄντιν' εἶπε omnes.

1061. Κῆδη omnes praeter E.

Ibid. Ἄλις νοσοῦσ' ἔχω A. J. T. S.

1062. Θάρρει A. J. T. S.

Ibid. Οὐδ' ἂν ἐκ τρίτης ἐγὼ omnes praeter E.

1063. Ἐκφανῇ A. J. T. S.

1064. Λίσσομαι· μὴ δρᾶ τάδε B. E.

1069. Τίς interrogativum T.

- ἄξασα λύπης ἢ γυνή; δέδοιχ' ὅπως
μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆσδ' ἀναρρήξει κακά. 1075
- ΟΙ. Ὅποια χρήζει ρηγνύτω· τοῦμόν δ' ἐγὼ,
κεῖ σμικρὸν ἐστί, σπέρμ' ἰδεῖν βουλήσομαι.
αὕτη δ' ἴσως, φρονεῖ γὰρ ὡς γυνὴ μέγα,
τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται.
ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων 1080
τῆς εὖ διδούσης, οὐκ ἀτιμασθήσομαι.
τῆς γὰρ πέφυκα μητρός· οἱ δὲ συγγενεῖς
μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν.
τοιοῦσδε δ' ἐκφύς, οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι
ποτ' ἄλλος, ὥστε μὴ 'κμαθεῖν τοῦμόν γένος. = 1085
- ΧΟ. Εἵπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ
καὶ κατὰ γνώμαν
ἴδρις, οὐ τὸν Ὀλυμπον, ἀπείρων,
ὦ Κιθαιρῶν, οὐκ 1090
ἔσει τὰν αὖριον
πανσέλανον, μὴ οὐ
σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου
καὶ τροφὸν καὶ ματέρ' αὔξειν, καὶ
χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, ὡς
ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις. 1095
ἰήϊε Φοῖβε, σοὶ δὲ
ταῦτ' ἀρέστ' εἴη. =
Τίς σε, τέκνον, τίς σ' ἔτιχτε

1074. Ἀίξασα A. J. Αἴξασα (αἴ-
ξασα) T. S.

1075. Ἀναρρήξη A. J. T. S.

1076. Ὅποια A. J. T. S.

1078. Αὕτη omnes.

1087. Γνώμην omnes praeter
E.

1089. Ὡ omittunt T. S. E.

1090. Ἔση A. J. T. S.

1091. Πανσέληνον omnes.

1093. Μητέρ' omnes praeter E.

1095. Τοῖς ἐμοῖσι τυράννοις T. S.

Τοῖς ἐμοῖς τυράννοισιν B.

1096. Ἰήϊε σοὶ Φοῖβε B.

1098. Τίς ἔτιχτε J. Τίς σ' ἔτιχτεν
E.

- τῶν μακραιώνων ;
 ἄρα Πανὸς ὄρεσιβάτα* 1100
 προσπελασθεῖσα,
 ἥ σέ γε τις θυγάτηρ,
 Λοξία ; τῷ γὰρ
 πλάκες ἀγρονόμοι πᾶσαι φίλαι·
 εἴθ' ὁ Κυλλάνας ἀνάστων, εἴθ' 1105
 ὁ Βακχεῖος θεὸς ναίων
 ἐπ' ἄκρων ὄρεων, εὖρημα δέξαιτ' ἐκ του
 νυμφῶν Ἑλικωνίδων, αἷς
 πλεῖστα συμπαίζει.= 1110
 ΟΙ. Εἰ χρή τι κάμῃ, μὴ ξυναλλάξαντά πω
 πρέσβυν σταθμάσθαι, τὸν βοτῆρ' ὁρᾶν δοκῶ,
 ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν· ἐν τε γὰρ μακρῷ
 γήρῃ ξυνάδει τῷδε τᾶνδρ' ὅσμετρος·
 ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας, ὥσπερ οἰκέτας
 ἔγνωκ' ἑμαυτοῦ· τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου 1115
 προύχοις τάχ' ἂν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
 ΧΟ. Ἐγνοκα γὰρ, σάφ' ἴσθι. Λαῖου γὰρ ἦν,
 εἵπερ τις ἄλλος, πιστὸς, ὥς νομεὺς ἀνὴρ.
 ΟΙ. Σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον ξένον,

1100. Ἄρα priore brevi B. E.

Ibid. Ὀρεσιβάτα A. T. S. Ὀρεσιβάτα που B. Ὀρεσιβάτα τις L.

1101. Προσπελασθεῖσ' B. E.

1103. Λοξίου omnes.

1107. 1108. Εὖρημα δέξατο νυμφῶν T. S.

1108. Ἑλικωνιάδων omnes praeter E.

Ibid. Αἷσι T. S. B.

1110. Post κάμῃ et πω interpungunt S. B. E. Neutrobique A. T. Plenam

distinctionem post πω, nullam post κάμῃ, habet J.

Ibid. Συναλλάξαντά T. S.

1111. Πρέσβεις A. J. T. S. Πρέσβυ B. E.

1113. Τῷδε τ' ἀνδρὶ ξύμμετρος omnes praeter E. Plenam distinctionem praeponunt A. J. Mediam T. S. Minimam B. E.

1116. Post προύχοις, non post που, interpungunt omnes praeter E.

- ἢ τόνδε Φράζεις ; ΑΓ. Ταῦτον, ὄνπερ εἰσορᾷς. 1120
- ΟΙ. Οὗτος σὺ πρέσβυ, δεῦρό μοι φώνει βλέπων
ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαῖου ποτ' ἦσθα σύ ;
- ΘΕ. Ἦ δοῦλος, οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεῖς.
- ΟΙ. Ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα ;
- ΘΕ. Ποίμναις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ζυνειπόμεν. 1125
- ΟΙ. Χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ζύναυλος ὢν ;
- ΘΕ. Ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἣν δὲ πρόσχωρος τόπος.
- ΟΙ. Τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῇδε που μαθὼν—
- ΘΕ. Τί χρήμα δρῶντα ; ποῖον ἄνδρα καὶ λέγεις ;
- ΟΙ. Τόνδ', ὅς πάρεστιν· ἢ ζυναλλάξας τί πω ; 1130
- ΘΕ. Οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ὕπο.
- ΑΓ. κούδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν, ἦμος τὸν Κιθαιρῶνος τόπον,
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ, 1135
ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρῃ τρεῖς ὅλους
ἐξ ἥρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶν δ' ἤδη τὰμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαῖου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον ; 1140
- ΘΕ. Λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
- ΑΓ. Φέρ' εἰπέ νυν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινὰ
δοῦς, ὥς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ ;
- ΘΕ. Τί δ' ἔστι ; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς ;

1123. Ἦν δοῦλος omnes.

1126. Πρὸς τίσιν E.

1128. Post μαθὼν notam interrogationis habent omnes.

1130. Ἦ συναλλάξας (ζυναλλάξας S.) τί πω A. J. T. S.

1135. Post ἐνὶ non interpun-

gunt A. J. T. S.

1136. Ἐπλησίαζεν B.

1137. Ἐξ ἥρος omnes.

Ibid. Ἐμμόνους A. Ἐμμήνους reliqui omnes.

1139. Ἐς τὰ Λαῖου B. E.

1140. Τί interrogativum T.

1142. Φέρ' εἰπέ νῦν omnes.

- ΑΓ. Ὅδ' ἐστὶν, ὧ τᾶν, κείνος, ὅς τόντ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. Οὐκ εἰς ὄλεθρον ; οὐ σιωπήσας ἔσει ;
- ΟΙ. Ἄ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
- ΘΕ. Τί δ', ὧ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω ;
- ΟΙ. Οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. Λέγει γὰρ εἰδώς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
- ΟΙ. Σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἐρεῖς, κλάων δ' ἐρεῖς.
- ΘΕ. Μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
- ΟΙ. Οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας ;
- ΘΕ. Δύστηνος, ἀντὶ τοῦ ; τί προσχρήζων μαθεῖν ; 1155
- ΟΙ. Τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ ;
- ΘΕ. Ἐδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῇδ' ἡμέρᾳ.
- ΟΙ. Ἄλλ' εἰς τόδ' ἤξεις, μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
- ΘΕ. Πολλῷ γε μᾶλλον, ἢν φράσω, διόλλυμαι.
- ΟΙ. Ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλά. 1160
- ΘΕ. Οὐ δῆτ' ἔγωγ'· ἀλλ' εἶπον, ὡς δοίην, πάλαι.
- ΟΙ. Πόθεν λαβών ; οἰκεῖον, ἢ ἕξ ἄλλου τινός ;
- ΘΕ. Ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγωγ'· ἐδεξάμην δέ του.
- ΟΙ. Τίνος πολιτῶν τῶνδε, κακ ποίας στέγης ;
- ΘΕ. Μὴ, πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
- ΟΙ. Ὀλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
- ΘΕ. Τῶν Λαίου τοίνυν τις ἦν γεννημάτων.
- ΟΙ. Ἦ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς ;

1145. Ὡ τᾶν B. E.

1146. Ἐση A. J. T. S.

1152. Κλαίων omnes.

1157. Τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ A. J.

1158. Post τοῦνδικον notam interrogationis habent A. J. T.

1160. Ἐς τριβὰς omnes.

1161. Post δοίην non interpun-

gunt A. J. T. S.

1163. Post μὲν, non post ἔγωγ', interpungunt A. J.

1164. Τίνος πολιτῶν τόνδε A.

1166. Εἰρήσομαι S.

Ibid. Post πάλιν notam interrogationis habent A. J.

1167. Γεννημάτων J.

1168. Ἦ κείνου B.

- ΘΕ. Οἴμοι· πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
 ΟΙ. Κάγωγ' ἀκούειν. ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
 ΘΕ. Κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'. ἡ δ' ἔσω
 κάλλιστ' ἂν εἴποι σὴ γυνὴ τάδ' ὡς ἔχει.
 ΟΙ. Ἦ γὰρ δίδωσιν ἡδὲ σοι; ΘΕ. Μάλιστ', ἀναξ.
 ΟΙ. Ὡς πρὸς τί χρείας; ΘΕ. Ὡς ἀναλώσαιμί νιν.
 ΟΙ. Τεκούσα τλήμων; ΘΕ. Θεσφάτων γ' ὅκνω κακῶν.
 ΟΙ. Ποίων; ΘΕ. Κτενέϊν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος. 1176
 ΟΙ. Πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ;
 ΘΕ. Κατοικτίσας, ὧ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
 δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἐνθεν ἦν· ὁ δὲ
 κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ, 1180
 ὃν φησιν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
 ΟΙ. Ἰοῦ, ἰοῦ· τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ.
 ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
 ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρεῖν, ξὺν οἷς τ'
 οὐ χρεῖν μ' ὁμιλῶν, οὓς τε μ' οὐκ ἔδει κτανάν. = 1185
 ΧΟ. Ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
 ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδ-
 ἐν ζώσας ἐναριθμῶ.
 τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
 τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, 1190
 ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν,
 καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι;

1170. Ἀκούων A. T. S.

1171. Ἦδ' ἔσω A. Ὅνδ' (sic) ἔσω J.

1175. Θεσφάτων ὅκνω κακῶν T. S. Θεσφάτων κακῶν ὅκνω B. E.

1176. Ἦν ὁ λόγος J.

1178. Ὡς δέσποτ', εἰς ἄλλην χθόνα T. S.

1182. Ἐξίκοι omnes.

1185. Οὐ χρεῖν ὁμιλῶν L.

Ibid. Οὓς τ' ἔμ' οὐκ ἔδει B. Οὓς δέ μ' οὐκ ἔδει L.

1186. Ὡς γενεαὶ T. S.

1187. Ἠμᾶς T. S.

1188. Ἐν ἀριθμῶ A.

1189. Τί γάρ τις ἀνὴρ L.

τὸν σὸν τοι παράδειγμ' ἔχων,

τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ

τλάμων Οἰδιπόδα, βροτῶν

οὔδ' ἐνα μακαρίζω. =

ἵσθις καθ' ὑπερβολὰν

τοξεύσας, ἐκράτησας τοῦ

πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου,

ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν Φθίσας

τὰν γαμφώνυχα παρθένον

χρησμοδόν, θανάτων δ' ἐμᾶ

χώρᾳ πύργος ἀναστάς·

ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ

ἐμὸς, καὶ τὰ μέγιστ' ἐτι-

μάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν

Θήβαισιν ἀνάστων. =

Τὰ νῦν δ' ἀκούειν, τίς ἀθλιώτερος;

τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαις

ζύνοικος ἀλλαγᾶ βίου;

ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κάρα,

ὦ μέγας λιμὴν αὐτὸς ἄρκεσεν

1195

1200

1205

1210

1193. Τὸ σὸν τοι omnes.

1195. Τλάμον, Οἰδίποδα A. J.

Τλάμον Οἰδιπόδα T. S. B.

E.

Ibid. Post βροτῶν, non post
Οἰδιπόδα, interpungit E.

1196. Οὐδ' ἐν μακαρίζω E.

1198. Ἐκράτησε E.

1200. Φεῦ pro ὦ Ζεῦ T. S.

1202. Plenam distinctionem
post χρησμοδὸν habent
A. J. Mediam T. S. B.
E.

1203. Ἀνέστας omnes.

1204. Καλῇ omnes praeter E.
Καλεῖτ' L.

1205. 1206. Ἐτιμάθη L.

1207. Θήβαις omnes praeter E.

1209. Τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν
πόνοις E.

1211. Ὡ κλεινὸν T. S.

1212. Αὐτὸς A. J. T. S. Ὡτὸς
B. E.

Ibid. Ἦρκεσεν A. Ἦρκεσεν J.
E. Ἦρκεσε T. S. B.

E

who making your answer describe an H a

Ja.

παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πρῶτον,

πῶς ποτε, πῶς ποθ' αἱ πατρῶ-

αἱ σ' ἄλοκες φέρειν, τάλας,

1215

σὶγ' ἐδυνάσθησαν εἰς τοσόνδε;=

Ἐφευρέ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ἑρῶν χρόνος·

δικάζει τὸν ἄγαμον γάμον πάλαι

τεκνούντα καὶ τεκνούμενον.

ἰὼ Λαίρειον τέκνον,

1220

εἴθε σ' εἴθε μηπώποτ' εἰδόμαν.

δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχέων

ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰ-

*

πεῖν, ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν,

*

καὶ κατεκοίμασα τοῦμὸν ὄμμα.=

1225*

ΑΓ. ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰετιμώμενοι,

1223

οἱ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷά τ' εἰσόψεσθ'. ὅσον δ'

ἀρεῖσθε πένθος, εἵπερ ἐγγενῶς ἔτι

1225

τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων.

οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἰστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν

νίψαι καθαρμῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα

1216. Ἐδυνάσθησαν A. J. T. S.

Ibid. Ἐς τοσόνδε omnes.

1217. Ἐφευρέ σ' omnes.

1218. Δικάζει τ' ἄγαμον E.

1220. ὦ Λαίρειον τέκνον T. S.

ἰὼ, Λαίρειον ὦ τέκνον E.

1221. Εἴθε σ' εἴθ' ἐγὼ μήποτ' εἰδό-

μαν E. Εἴθε σ' εἴθε μήποτ'

ἰδόμαν reliqui omnes.

1222. Ὀδύρομαι omnes praeter

E.

Ibid. Περίαλλα omnes praeter

E.

Ibid. Ἰαχαίων B. Ἰακχίων E.

1223*. Τόδ' ὀρθὸν εἰπεῖν A. J.

1225*. Κατεκοίμισα B. Κατε-

κοίμησα reliqui omnes.

1223. Ἐξαγγέλου personam

praefigunt omnes.

1224. Plenam distinctionem

post ἀκούσεσθ' et εἰσό-

ψεσθ' habent A. J. Me-

diam post ἀκούσεσθ', ple-

nam post εἰσόψεσθ' T.

Minimam post ἀκούσεσθ',

nullam post εἰσόψεσθ' S.

Minimam utrobique B.

E.

Ibid. Οἷα δ' εἰσόψεσθ' omnes.

κεῦθει, τὸ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ, κακὰ
ἐκόντα, κούκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν
μάλιστα λυποῦσ' αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

1230

ΧΟ. Λεῖπει μὲν οὐδ' ἂν πρόσθεν ἤδεμεν, τὸ μὴ οὐ
βαρύστον εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;

ΑΓ. Ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα.

1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα· πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;

ΑΓ. Αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
ἄλγιστ' ἄπεστιν· ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα·
ὅμως δ', ὅσον γε κὰν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
πέυστει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα.

1240

ὅπως γὰρ ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω

θυρῶνος, ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ

λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς·

πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρρήξας ἔσω,

καλεῖ τὸν ἤδη Λαΐον πάλαι νεκρὸν,

1245

μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὑφ' ὧν

θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουςαν λίποι

τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.

1229. Mediam (plenam A. J.)
distinctionem post κεύ-
θει, nullam post φῶς, ha-
bent omnes.

Ibid. Τάδ' αὐτίκ' A. J. T. S.
Τὰ δ' αὐτίκ' B. E.

Ibid. Ἐς τὸ φῶς B. E.

1231. Αἱ ἂν φανῶσ' omnes prae-
ter E.

1232. Ἡδουμεν omnes.

1234. 1237. Ἐξαγγέλου perso-
nam praefigunt B. E.

1239. Κὰν ἐμοὶ A. J. T. S.

1240. Πεύσῃ A. J. T. S.

1242. Ἰετ' A. T. S. Ἰετ' tenui
spiritu B. E.

1244. Post ἔσω interpungunt
A. J. T. Post εἰσῆλθ' et
ἔσω S. Post πύλας δ', εἰσ-
ῆλθ', ἐπιρρήξας et ἔσω
B. Post εἰσῆλθ' E.

1245. Κάλει A. J. T. S. Κάλει
B.

Ibid. Post πάλαι, non post νε-
κρὸν, interpungunt A. J.

ἐγοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρα, καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπῳ μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται.
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὅφ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν·
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν.
 Φοιτᾷ γὰρ, ἡμᾶς ἐγχὸς ἐξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναῖκά τ' οὐ γυναῖκα, μητρώαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν, οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις·
 οὐδεὶς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρῆμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὔσας, ὡς ὕφηγητοῦ τινος, 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ'· ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κλῆθρα, κάμπιπτει στέγη,
 οὐ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' εἰσείδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὁρᾷ νιν, δεινὰ βρυχηθεὶς τάλας, 1265
 χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῇ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ γ' ἦν τάνθένδ' ὁρᾷν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους

1249. Γοᾶτο δ' εὐνάς A. J. T. S.	1261. 'Ενήλλατ' A.
Εὐνάς δ' ἐκώκυ' E.	1262. Κλεῖθρα A. J. T. S.
Ibid. Post διπλοῦς interpungunt	1263. 'Εσείδομεν A. J. B. E.
B. E.	1264. 'Αώραις T.
1250. 'Εξ ἀνδρὸς ἄνδρας A. J.	1266. 'Επὶ δὲ γῇ J. sine praevia
T. S.	distinctione. 'Επεὶ δὲ γ'
1252. Εἰσέπεσεν J.	ἢ B.
1255. Mediam (plenam A. J.)	1267. 'Εκειθ' ὁ τλήμων A. J.
distinctionem post πορεῖν	Τλήμων ἔκειτο B.
habent omnes praeter	Ibid. Δεινὰ δ' ἦν τάνθένδ' ὁρᾷν A.
E.	J. T. S. Δεινὰ τάνθένδ' ἦν
1260. 'Υφ' ἡγητοῦ divisim A. J.	ὁρᾷν B.
T. S.	

περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἐπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ'· ὅθ' οὔνεκ' οὐκ ὄψοιντό νιν,
 οὔθ' οἱ ἐπασχεν, οὔθ' ὅποῖ' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὄφοιαθ', οὐς δ' ἐχρηζεν οὐ γνωσσίατο.

τοιαῦτ' ἐφυμνῶν, πολλάκις τε κούχ ἅπαξ 1275
 ἥρασσ', ἐπαίρων, βλέφαρα. Φοίνiai δ' ὁμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον· οὐδ' ἀνίεσαν
 Φόνου μυδώσας σταγόνας· ἀλλ' ὁμοῦ μέλας
 ὄμβρος χαλάζης αἵματός τ' ἔτέγγετο.

τάδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακὰ. 1280

[ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῇ κακὰ.]

ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν

ὄλβος δικαίως· νῦν δὲ τῇδε θήμερα

στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη· κακῶν 1285
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν.

ΧΟ. Νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τινὶ σχολῇ κακοῦ;

ΑΓ. Βοᾷ διοίγειν κλῆθρα, καὶ δηλοῦν τινα

τοῖς πᾶσι Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον,

τὸν μητρὸς—αὐδῶν ἀνόσι', οὐδὲ ρητά μοι,

1271. Οὐκ ὄψοιτό νιν A. J. T. S.

1273. Τοιοῦτον A. J. T. S.

1275. Post ἅπαξ, non post ἐφυ-
 μνῶν, interpungunt A.
 J. T. S.

1276. ἥρασσ', ἐπαίρων βλέφαρα
 A. J. T. S. ἥρασσ' ἐπαί-
 ρων βλέφαρα B. E.

1279. Ὀμβρος χαλάζης αἵματος
 ἔτέγγετο A. J. T. S.

Ὀμβρος χαλάζης αἵματος
 ἀπετέγγετο B.

1280. Δυεῖν omnes.

Ibid. Οὐ μόνου κακὰ A. J. T.
 S. cum minima distin-
 ctione.

1281. Versum spurium unci-
 nis inclusi.

1283. Τῇδε θ' ἡμέρα A. J.

1286. Ἐν τινὶ σχολῇ omnes.

1287. Ἐξαγγέλου personam
 praefigunt B. E.

Ibid. Κλεῖθρα T. S. Item v.
 1294.

1289. Τὸν μητρὸς, αὐδῶν A. J. T.
 S.

ὥς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἔτι 1290
μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὥς ἠράσατο.

ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μείζον ἢ φέρειν.
δείξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
τοιούτον, οἷον καὶ στυγούντ' ἐποικτίσαι.==

ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων, ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας 1300
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρα;
Φεῦ, Φεῦ· δύστην'. ἀλλ' οὐδ' ἐσιδεῖν
δύναμαί σ', ἐθέλων πόλλ' ἀνερέσθαι,
πολλὰ πυθέσθαι, πολλὰ δ' ἀθρῆσαι 1305
τοίαν φρίκην παρέχεις μοι.==

ΟΙ. Αἶ, αἶ, αἶ, αἶ.
Φεῦ, Φεῦ· δύστανος ἐγώ.
ποῖ γὰρ φέρομαι τλάμων;
πᾶ μοι φθογγὰ διαπέτεται φορέσθην;
ἰὼ δαῖμον, ἴν' ἐξάλω. 1310

ΧΟ. Εἰς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.==

1301. Δαίμων μείζονα T. S.
Ibid. Τῶν μακίστων J. Τῶν μη-
κίστων T. S.

1302. Πρὸς τῇ σῇ T. S.

1303. Δύστανος A. J. Δύσταν'
T. S. B. E.

1304. Δύναμαί σε, θέλων A. J.
T. S.

1307. Αἶ ter A. J.

1310. Πέτεται B. Διαπέταται
reliqui omnes.

1311. ὦ δαῖμον T. ὦ δαίμων S.
ἰὼ δαίμων E.

Ibid. Ἰν' ἐξήλω E. Ἰν' ἐξήλου
reliqui omnes. Notam
interrogationis addunt
B. E.

1312. Ἐς δεινὸν omnes.

ΟΙ. Ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον,
ἄφατον, ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον.

οἶμοι.

1315

οἶμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδω μ' ἅμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴσθημα, καὶ μνήμη κακῶν.

ΧΟ. καὶ θαῦμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πῆμασι
διπλᾶ σε πενθεῖν, καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.==

ΟΙ. Ἰὼ φίλος, σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος.
ἔτι γὰρ ὑπομένεις ἐμὲ τὸν τυφλὸν κηδεύων.
Φεῦ, Φεῦ.

1320

οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γινώσκω σαφῶς,
καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως.

ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαρᾶναι; τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων;==

1325

ΟΙ. Ἀπόλλων τάδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κακὰ τελῶν ἐμὰ τάδ' ἐμὰ πάθη.
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις, ἀλλ' ἐγὼ
τλάμων. τί γὰρ ἔδει μ' ὁρᾶν,
ὅτῳ γ' ὁρῶντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;

1330

ΧΟ. Ἦν ταῦθ', ὅπως περ καὶ σὺ φῆς.

1313. Post ἀπότροπον, non post
ἐπιπλόμενον, interpun-
gunt A. J. B. E.

Ibid. Ἐπιπλώμενον A. J.

1314. Ἀδάμαστον omnes prae-
ter E.

1318. Ἐν τοσούτοις T. S.

Ibid. Πήμασιν E.

1319. Φέρειν A. T. S. Φωρεῖν
J.

1321. Σὺ γὰρ ὑπομένεις τὸν γε
τυφλὸν κηδεύων T. S. Ἐτι
γὰρ ὑπομένεις με τὸν τυ-
φλὸν κηδέων E. Ἐτι γὰρ
ὑπομένεις τυφλὸν με (vel

γε) κηδεύων L.

1322. Φεῦ semel B. E.

1323. Γινώσκω A. J. T. S.

1325. Post τοιαῦτα interpungit
T.

1327. Ἀπόλλων, ὦ φίλοι A. J.
B.

1328. Ὁ κακὰ τελῶν, ἐμὰ τάδ'
ἐμὰ πάθη A. J. Ὁ κακὰ
τελῶν τάδ' ἐμὰ πάθη T.
S. Ὁ κακὰ τελῶν ἐμὰ,
κακὰ τάδ' ἐμὰ πάθη B.
Ὁ κακὰ τάδ' ἐμὰ τελῶν,
κακὰ τάδ' ἐμὰ πάθη E.

- ΟΙ. Τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἢ στερκτόν, ἢ προσάγορον
 ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἁδονᾶ, Φίλοι ;
 ἀπάγεται ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με, 1335
 ἀπάγεται, ὦ Φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
 τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
 ἐχθρότατον βροτῶν.
- ΧΟ. Δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
 ὥς σ' ἠθέλησ' ἂν μὴδ' ἀναγνῶναί ποτε, = 1340
- ΟΙ. Ὅλοιθ' ὅστις ἦν, ὅς ἀγρίας πέδας
 νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβ', ἀπό τε Φόνου
 ἔρρυτο κἀνέσωσεν, οὐδὲν εἰς χάριν
 πράσσων. τάτε γὰρ ἂν θανῶν,
 οὐκ ἦν φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσόνδ' ἄχος. 1345
- ΧΟ. Θέλοντι κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.
- ΟΙ. Οὐκ οὖν πατρός γ' ἂν φονεὺς ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
 βροτοῖς ἐκλήθην ὧν ἔφυν ἄπο.
 νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίων τε παῖς,
 ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας. 1350
 εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,

1333. Τί δῆτά μοι Ε. Τί δήποτ'
 ἐμοὶ reliqui omnes.

Ibid. Προσήγορον omnes prae-
 ter E.

1334. Ἑδονᾶ omnes praeter E.

1335. Ἑκτοπον Ε.

1336. Τὸν ὀλέθριον μέγαν Α. J.
 Τὸν ὄλεθρον μέγα T. Τὸν
 μέγ' ὀλέθριον Ε.

1337. Ἑτι δέ γε καὶ θεοῖς T. S.

1340. Ὡς σ' ἠθέλησα μὴδ' ἀνα-
 γνῶναί ποτε Α. J. Ὡς σ'
 ἠθέλησα μὴδ' ἀναγνῶναί
 ποτ' ἂν T. S. B. E.

1341. Ὅς ἀπ' ἀγρίας πέδας Α. J.
 B.

1342. Νομάδος ἐπιποδίας ἔλυσεν
 Α. J. Ἑπιποδίας μ' T. S.
 ceteris omiffis. Νομάδος
 ἐπιποδίας ἔλυσ' ἔμ' B. Νο-
 μάδος ἐπιποδίας μ' ἔλυσ'
 Ε.

1347. Οὐκουν omnes.

1349. Ἄδικος pro ἄθεος Ε. Ἄ-
 θλιος reliqui omnes.

Ibid. Ἄνοσίων δὲ παῖς omnes.

1350. Αὐτός γ' ἔφυν T. S.

1351. Πρεσβύτερον κακὸν ἔφυ κα-
 κοῦ Ε. Πρεσβύτερον ἔφυ
 κακοῦ κακὸν reliqui om-
 nes.

τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

ΧΟ. Οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλευσθαι καλῶς.

κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὦν, ἢ ζῶν τυφλός. = 1354

ΟΙ. Ὡς μὲν τάδ' οὐχ ᾧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα, 1369

μή μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.

ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὅμμασιν ποίοις βλέπων

πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Αἴδου μολῶν,

οὐδ' αὖ τάλαιναν μητέρ', οἷν ἐμοὶ δυοῖν

ἔργ' ἔστι κρείσσον' ἀγχόνης εἰργασμένα. 1375

ἀλλ' ἢ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος,

βλαστοῦσ' ὅπως ἐβλαστε, προσλεύσσειν ἐμοί;

οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ·

οὐδ' ἄστν γ', οὐδὲ πύργος, οὐδὲ δαιμόνων

ἀγάλμαθ' ἱερὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ,

κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἓν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς, 1380

ἁπεστέρησ' ἐμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων

ᾠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν

Φανέντ' ἀναγνον, καὶ γένους τοῦ Λαίου.

τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν,

ὀρθοῖς ἔμελλον ὅμμασιν τούτους ὄρᾱν ; 1385

ἥκιστά γ'. ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν

πηγῆς δι' ᾧτων Φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην

τὸ μὴ ἀποκλείσαι τοῦμὸν ἄθλιον δέμας,

ἴν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν. τὸ γὰρ

τὴν Φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν, γλυκύ. 1390

ἰὼ Κιθαιρῶν, τί μ' ἐδέχου ; τί μ' οὐ λαβῶν

1352. Τοῦτ' omittunt T. S.

1373. Οἶον ἐμοὶ δυοῖν J.

1375. Ἐφίμερος S.

1383. Φαίνεται ἀναγνον J.

1385. Ὀρθῆς et τούτοις T.

1387. Οὐκ ἀνεσχόμην A. J. Οὐκ ἠνεσχόμην T. S.

1388. Τὸ μὴ ποκλείσαι T. S. B. E. Τὸ μὴ ἀποκλῆσαι L.

1389. Ἰν' ἦν τυφλός τε omnes.

ἔκτεινας εὐθύς, ὥς ἔδειξα μήποτε
 ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γεγάς;
 ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε, καὶ τὰ πάτρια
 λόγῳ παλαιὰ δώμαθ', οἷον ἄρά με 1395
 κάλλος κακῶν ὑπουλὸν ἐξεθρέψατε.
 νῦν γὰρ κακός τ' ὦν κακὰ κακῶν εὐρίσκομαι.
 ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη,
 δρυμός τε, καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
 αἱ τοῦμόν αἶμα, τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο, 1400
 ἐπίετε πατὴρ, ἄρά μου μέμνησθέ τι,
 οἳ ἔργα δράσας ὑμῖν, εἴτα δεῦρ' ἰὼν
 ὅποι' ἐπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι, γάμοι,
 ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες, πάλιν
 ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, καπεδείξατε 1405
 πατέρας, ἀδελφοὺς, παῖδας, αἰμ' ἐμφύλιον,
 νύμφας, γυναῖκας, μητέρας τε, χῶπόσα
 αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται.
 ἀλλ', οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ', ἀ μὴδὲ δρᾶν καλὸν,
 ὅπως τάχιστα, πρὸς θεῶν, ἔξω μέ που 1410
 καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
 ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
 ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
 πίθεσθε, μὴ δείσητε. τὰ μὰ γὰρ κακὰ
 οὐδεὶς οἷός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
 ΧΟ. Ἄλλ' ὦν ἐπαιτεῖς εἰς δέον πάρεσθ' ὅδε
 Κρέων, τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλεύειν· ἐπεὶ
 χώρας λείλειπται μῶνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.

1393. Ἐνθεν ἦν γεγάς omnes.

1395. Οἷον ἄρ' ἐμὲ B.

1401. Ἄρ' ἐμοῦ B.

Ibid. Μέμνησθ', ὅτι A. J. E.

Μέμνησθ' ἔτι T. S. B.

1403. Γάμοι femel J.

1408. Γίνεται A. T. S.

1414. Πείθεσθε omnes.

1415. Πλὴν γ' ἐμοῦ B. E.

1416. Ἐς δέον omnes.

- ΟΙ. Οἶμοι· τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος ;
τίς μοι φανέϊται πίστις ἐνδίκος ; τὰ γὰρ
πάρους πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηύρημαι κακός. 1420
- ΚΡ. Οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρους κακῶν.
ἀλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι
γένεθλα, τήν γ' οὖν πάντα βόσκουσιν φλόγα 1425
αἰδεῖσθ' ἀνακτος Ἡλίου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ,
μήτ' ὄμβρος ἱερὸς, μήτε φῶς προσδέζεται.
ἀλλ' ὡς τάχιστ' εἰς οἶκον εἰσκομίζετε.
τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰ γγενῆ μάλισθ' ὄραν, 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- ΟΙ. Πρὸς θεῶν, ἐπέειπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι· πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
- ΚΡ. Καὶ τοῦ με χρείας ᾧδε λιπαρεῖς τυχεῖν ; 1435
- ΟΙ. Ῥίψον με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ', ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- ΚΡ. Ἐδρασ' ἂν, εὖ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἐχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- ΟΙ. Ἀλλ' ἢ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι.
- ΚΡ. Οὕτως ἐλέχθη ταῦθ'· ὅμως δ' ἴν' ἕσταμεν
χρείας, ἀμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.
- ΟΙ. Οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ ;

1421. Ἐφεύρημα Α. Ἐφεύρημαι
reliqui omnes.

1422. Οὐθ' ὡς γελαστής Τ.

1423. Οὐθ' ὡς ὄνειδιῶν Τ. S.

1425. Τὴν γοῦν omnes.

1426. Ἄγος tenui spiritu omnes.

1429. Ἐς οἶκον εἰσκομίζετε omnes.

1443. Τι fine accentu Α. J.

- ΚΡ. Καὶ γὰρ σὺ νῦν τὰν τῷ θεῷ πίστιν φέροισ. 1445
- ΟΙ. Καὶ σοί γ' ἐπισκῆπτω τε, καὶ προτρέψομαι,
 τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς ὃν θέλεις τάφον
 θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ'
 ἐμοῦ δὲ μή ποτ' ἀξιώθῃται τόδε
 πατρῶον ἄστν ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν. 1450
 ἀλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
 οὐμὸς Κιθαιρῶν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι
 πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον,
 ἴν' ἐξ ἐκείνων, οἳ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
 καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον, 1455
 μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
 θνήσκων ἐσώθην, μὴ 'πί τῷ δεινῷ κακῷ.
 ἀλλ' ἡ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἴς', ἵτω·
 παίδων δέ, τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι, Κρέον,
 προθῇ μέριμναν· ἄνδρες εἰσιν, ὥστε μὴ 1460
 σπάνιν ποτὲ σχεῖν, ἐνθ' ἂν ᾧσι, τοῦ βίου·
 ταῖν δ' ἀθλῖαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν,
 αἶν οὐποθ' ἡμῇ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
 τράπεζ' ἄνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἀλλ' ὅσων ἐγὼ
 ψάυοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετειχέτην. 1465
 αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χερσὶν
 ψαῦσαί μ' ἔασον, καποκλαύσασθαι κακά.
 ἴθ', ὦναξ,

1445. Σὺ νῦν τ' ἂν omnes.

1452. Μήτηρ τ' ἐμοὶ B.

1453. Ζῶντε, κύριον τάφον A. J.
T. S.

1455. Μήτ' ἐμ' ἂν νόσον B.

1457. Θνήσκειν ἐσώθην E.

1458. Ὅποιπερ omnes.

1459. Ἀρρένων A. J. T. S.

Ibid. Κρέων T. S. B. E.

1460. Πρόσθην omnes.

1465. Minimam distinctionem
post μετειχέτην habent
A. J. T. Mediam B. E.

1466. Ταῖν μοι μέλεσθαι B. E.

ἴθ', ὦ γονῇ γενναῖε. χερσὶ τὰν θιγῶν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς, ὥσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470

τί φημί;

οὐ δὴ κλύω που, πρὸς θεῶν, τοῖν μοι φίλοι
δακρυρροοῦντοιν; καί μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
ἔπεμψε μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμοῖν;
λέγω τι; 1475

ΚΡ. Λέγεις. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοῦς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' εἶχεν πάλαι.

ΟΙ. ἀλλ' εὐτυχοίης, καὶ σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἀμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480

ὥς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἱ τοῦ φυτουργοῦ πατρὸς ὑμῖν ᾧδ' ὄραν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προυξένησαν ὄμματα
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὔθ' ὄρων, οὔθ' ἱστορῶν,
πατὴρ ἐφάνθη ἐνθεν αὐτὸς ἡρόθην. 1485

καὶ σφῶ δακρύω, προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω,
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἤζेत' εἰς ὀμιλίας,
ποίας δ' ἐορτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμέναι 1490
πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἀλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμὰς,

1469. Χερσὶ τ' ἂν A. J. E. Χερ-
σὶ δ' ἂν T. S. B.

1474. Ἐπεμψ' ἐμοὶ B.

Ibid. Ἐγγόνοι A. J. T. S.

1477. Ἦν εἶχες A. J. Ἦς εἶχες
T. S.

1478. Καί σε omnes.

1479. Ἦ 'με (sic) A. J. T.

1481. Εἰς τὰς ἀδελφὰς L.

1482. Ὑμῖν E. Ὑμῖν reliqui
omnes.

1484. ὦ τέκνα S.

1489. Ἰξετ' T. S.

Ibid. Notam interrogationis
post ὀμιλίας habent
omnes.

1490. Ποίας ἐορτάς L.

1492. Ἰκητ' S.

τίς οὗτος ἔσται ; τίς παραρρίψει, τέκνα,
 τοιαῦτ' ὀνειδή λαμβάνων, ἀ τοῖς ἐμοῖς
 γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα ;
 τί γὰρ κακῶν ἄπεστι ; τὸν πατέρα πατὴρ
 ὑμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, καὶ τῶν ἴσων
 ἐκτήσαθ' ὑμᾶς, ὧν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε. κατὰ τίς γαμεῖ ;
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι καγάμους ὑμᾶς χρεαίν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατὴρ
 ταύταιν λέλειψαι, νῶ γὰρ, ὦ Φυτεύσαμεν,
 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μή σφε παρίδης
 πτωχὰς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἴκτισον σφᾶς, ὦδε τηλικάσδ' ὀρῶν,
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 ζύννευσον, ὦ γενναῖε, σῇ ψαύσας χερί.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήνουν· νῦν δὲ τοῦτ' εὐχεσθέ μοι,
 οὗ καιρὸς αἰεὶ, τοῦ βίου δὲ λῶονος.
 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ Φυτεύσαντος πατρός.

1495

1500

1505

1510

1493. Post παραρρίψει non interpungunt A. J. T. S.

1495. Γονεῦσιν ἔσται, σφῶν δ' ὁμοῦ T. S. Ἐστίν, γονεῦσι σφῶν θ' ὁμοῦ B.

1504. ὦ φυτεύσαμεν A. J. T. S. fine nota elisionis.

1505. Μή σφε περιίδης B. Μή

παρά σφ' ἴδης E. Μή σφε τάρ' ἴδης L.

1506. Ἐγγενεῖς γ', ἀλωμένας L.

1511. Σφῶν δ' A. J. T. S.

Ibid. Εἰ μὲν εἰχετόν γ' ἤδη B. E.

1513. Οὗ καιρὸς αἰεὶ (αἰεὶ T. S. B. E.) ζῆν, βίου δὲ λῶονος omnes.

- ΚΡ. Ἄλῃς ἴν' ἐξήκεις δακρύων. ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω. 1515
- ΟΙ. Πειστέον, κεί μὴδὲν ἡδύ. ΚΡ. Πάντα γὰρ καιρῷ καλά.
- ΟΙ. Οἷσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. Λέξεις, καὶ τότε εἴσομαι κλύων.
- ΟΙ. Γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. Τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν.
- ΟΙ. Ἀλλὰ θεοῖς γ' ἐχθιστος ἦκω. ΚΡ. Τοιγὰρ οὖν τεύζει τάχα.
- ΟΙ. Φῆς τάδ' οὖν; ΚΡ. Ἄ μὴ φρονῶ γὰρ, οὐ φιλῶ λέγειν μάτην. 1520
- ΟΙ. Ἀπαγέ νυν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. Στείχε νυν, τέκνων δ' ἀφοῦ.
- ΟΙ. Μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. Πάντα μὴ βούλου κρατεῖν.
- καὶ γὰρ ἀκράτησας, οὗ σοι τῷ βίῳ ζυνέσπετο.
- ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε, 1525
ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδη, καὶ κράτιστος ἦν ἀνὴρ,
ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων,
εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
ὥστε θνητὸν ὄντ', ἐκείνην τὴν τελευταίαν ἰδεῖν
ἡμέραν ἐπισκοποῦντα, μὴδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
τέρμα τοῦ βίου περάσῃ, μὴδὲν ἀλγεινὸν παθῶν. 1530

1515. Ita interpungunt B. E.

Ἄλῃς. ἴν' ἐξήκεις δακρύων;

1517. Εἶμι B. E.

1518. Ἀπ' οἴκων A. J.

1519. Αἰχθιστος A. J.

Ibid. Τοιγαροῦν omnes.

Ibid. Τεύξῃ A. J. T. S.

1521. Ἀπαγε νῦν et στεῖχε νῦν

A. J. T. S.

1522. Πάντας pro ταύτας A.

Ibid. Ἐλη με L.

1525. Ἡδεῖ A. J. T. S.

1526. Post haec unius versiculi defectum asteriscis notat E.

1527. Συμφορᾶς A. J. T. S.

INDEX CODICUM.

1. BAR. Baroccianus 66. Bibliothecae Bodleianae, cui defunt versiculi 481—501. et 803—1063.
2. LAUD. Laudianus C. 89. ejusdem Bibliothecae.
3. BODL. Bodleianus 2929. ibidem.
4. TRIN. Collegii SS. Trinitatis apud Cantabrigienses. Hunc et superiores satis indiligenter usurpavit Burtonus. Oxonienses ipse bis cum ed. Aldina contuli. Cantabrigiensem obiter tantum inspexi.
5. REG. A. seu MEMBRANAE. Regius Parisiensis 2712. omnium optimus, a Brunckio collatus.
6. 7. 8. REGG. B. C. D. Regii Parisienses 2787. 2794. 2820. a Brunckio collati. Definit C. in v. 1458.
9. REG. E. Regius Parisiensis 2884. a Schweighaeusero in usum Brunckii collatus.
10. REG. T. Regius Parisiensis 2711. a Brunckio collatus. Triclinianam recensionem exhibet, et a Turnebo in editione sua adornanda adhibitus esse videtur.
11. AUG. B. Liberae civitatis Augustae Vindelicorum, a Schweighaeusero in usum Brunckii, denuo autem ab Hermannno collatus, qui diversitates ejus cum Erfurdio communicavit.
12. AUG. C. Ex eadem Bibliotheca. Hujus etiam varias lectiones cum Erfurdio communicavit Hermannus, qui utrumque Augustanum descripsit in Praefat. ad Hecubam p. 6. Defunt in Aug. C. versiculi 546—789.
13. DRESD. A. Bibliothecae Regiae Dresdensis, signatus D. 183. ab Erfurdio collatus. Triclinianam recensionem exhibet.
14. DRESD. B. Ejusdem Bibliothecae, signatus D. 181. ab Erfurdio collatus. Definit in v. 1345. Plerumque cum Regio D. consentit.
15. MOSQ. S. Synodi Mosquensis, signatus 357. Collatio a C. F. Matthaei ad ed. Lond. a. 1758. facta, in Bibliotheca Regia Dresdensi servatur.

Codices Regii A. T. omnes Nostri fabulas superstites continent:
 Reg. B. utrumque Oedipum, Trachinias et Philoctetem:
 Reg. E. Aug. B. Dresd. A. Ajacem, Electram, Oedipum Tyrannum et Antigonom: reliqui omnes Ajacem, Electram et Oedipum Tyrannum.

ANNOTATIONES

IN OEDIPUM TYRANNUM.

- P. 13. **ARGUMENTI** metrici v. 11. ὅπως πύθεται, quod soloe- cum esse putat Brunckius, defendi potest ex ipsius fabulae v. 948. Quod si secus esset, quis nescit temporum modo- rumque rationes a recentioribus scriptoribus parum accu- rate servari? Pro v. 15. duos habet unus cod. apud Brunckium: Κόρας κατησβόλωσεν αὐτὸς ὀμμάτων Πόρπαξι δει- νῶς ὑστερηθεὶς τοῦ φάους. Unde suam scripturam fecit. Dedi de meo δισσάς τε. V. 16. Cum praecedat τε, malim αὐ- τή τε.
- P. 14. Uncinis inclusa ad fidem codicum omisit Brunckius. Pro γεννηθῆναι dedi γενηθῆναι, quod serioris aevi scriptoribus γενέσθαι valet. Nihili vocem τύρων mutavi in τεύρων.
- P. 15. Oraculum et Aenigma fere ad mentem Valckenarii re- praesentavi. Quem vide ad Phoen. p. xxii. Solutio legi- tur apud Schol. ad Phoen. 50.
- P. 16. Laii famulum inter Personas reponendum monuit Heath.
-

- V. 2. Θαάζετε per θάσσετε explicat praeter alios Plutarchus de Audiend. Poët. p. 22. E. a Musgravio allatus. Aesch. Suppl. 603. de Jove: Ὑπαρχος δ' οὔτινος θαάζων, Τὸ μείον κρείσσονος κρατύνει· Οὔτινος ἄνωθεν ἡμένου σέβει κράτος.
3. Plenam distinctionem post ἐξεστεμμένοι habet Turnebus. Quod suo loco monere oblitus sum. Is scilicet notam in- terrogationis apud Nostrum nusquam adhibet post parti- culas interrogativas, τίς, ποῖος, πόσος, πηλίκος, πῶς, ποῦ, πόθι, πόθεν, ποῖ, πῇ, πότε, πηνίκα, et si quae aliae apud tragicos occurrunt. Quod semel monitum sufficiat.

7. *Αλλων redundare monet Erfurdtius, appositis Platonis verbis e Gorgia p. 424, 31. Ald. 473. C. Steph. Ὑπὸ τῶν πολιτῶν καὶ τῶν ἄλλων ξένων. Aptiora praebet Eurip. Or. 531. τί μαρτύρων *Αλλων ἀκούειν δεῖ μ' ἅ γ' εἰσορᾶν πάρα; Cum Platone comparandus Aristoph. Pac. 759. Τοιοῦτον ἰδὼν τέρας οὐ κατέδειξ'· ἀλλ' ὑπὲρ ὑμῶν πολεμίζων, Ἀντιῆχον αἰεὶ, καὶ τῶν ἄλλων νήσων.
10. Noster Oed. Col. 811. *Απελθ', ἐρῶ γὰρ καὶ πρὸ τῶνδε. Ceterum ed. Juntina, quae nostro loco φρωνεῖν habet, ex operum incuria innumeris prope mendis depravata est, quorum nonnulla cum Lectore communicavi, maximam vero partem consulto omisi.
- Ibid.* Τίνι τρόπῳ καθέστατε, *quare hic sedetis*, plerique interpretes. Imo, πῶς ἔχετε.
11. Στέρξαντες Schol. Triclinius, Trin. Dresd. B. Augg. et unus Regius. Opinor, T. Scriptura quidem extra controversiam est. Nam futurum στέξω et aoristus ἔσπεξα nusquam, quod sciam, apud Atticos leguntur. De interpretatione vero adhuc nonnihil haereo. Ita fortasse vertendum: *Metune perculsi, an spem salutis habentes. Cupientes aut desiderantes* Heathius ex Oed. Col. 1094.
13. Μὴ κατοικτεῖρων Aug. B. Nescio an recte. Nam particulas μὴ οὐ vix conjungunt Tragici, nisi praecedat οὐ vel μὴ in eadem sententia. Ita quinquies in hac fabula, v. 221. 283. 1065. 1091. 1232. Vide etiam Nostrium Aj. 540. Aesch. Prom. 628. Eurip. Tro. 792. Quorum paullo diversa est ratio, nec tamen ea, unde nostro loco defendi possit μὴ οὐ.
16. Schol. Ὡς γὰρ ἐπὶ θεὸν, πάρεισιν ἐπὶ τοὺς βωμοὺς τοὺς πρὸ τῶν βασιλείων ἰδρυμένους. Ita fortasse legendum. Sed hoc melius Salmoneo quam Oedipo conveniret, quem de numero Deorum diserte eximunt ipsa Sacerdotis verba v. 31. Recte igitur Apollinis Ἀγυιῶς columnam sive obeliscum, aliorumque Deorum Προστατηρίων altaria intelligunt Heathius, Musgravius et Brunckius. Plura dabit Albertus ad Hesychium v. Ἀγυιεύς.
17. Πτέσθαι Schol. et Eustathius octies. Quae forma nusquam apud tragicos occurrit, nisi hoc loco et in Aj. 693. ubi variant libri. Dedi igitur de meo πτάσθαι. Προσέπτετο contra omnes libros reposuit Brunckius in Aj. 282.
18. Ἰερῆς, non ἱερῆς, scribendum monuit Dawesius p. 122.
- Ibid.* Οἷδέ τ' ἰηθέων Suidas v. Λεκτός. Hesychius: Ἰήθεος. ἔφηβος, ἄγαμος. Utrumque significat ἦθεος, ut Gallicum *Garçon*.
27. Hesychius: Ἐν δέ. πρὸς τούτοις δέ; ἐν αὐτοῖς δέ. Vide infra v. 179. Oed. Col. 55. Ant. 420. Trach. 207. Aj. 675. Plura exempla congeffit Vauvillerius.

+ v. *Isbeck ad Soph. Aj. 183-184* 186.

29. 35. Inter Καδμεῖον et Καδμείων fluctuant libri. Priore loco Καδμεῖον, altero Καδμείων habent Trin. a secunda manu, Aug. B. Dresd. B. Quibus in re satis incerta obsecutus sum. Καδμείων v. 35. Suidas v. Σκληρᾶς ἀοιδοῦ.
31. Ἰσοῦμενον regitur a κρίνοντες v. 34. monente Heathio.
35. Ὅς τ' ἐξέλυσας legisse videtur Schol. Respondet νῦν τ' v. 40. Confer v. 690. 691. Oed. Col. 765. 772. Ita etiam Aesch. Pers. 712. 714. ubi legendum, ὅς θ' ἕως ἔλευσσε.
40. Πᾶσιν pro παντάπασιν, monente Musgravio, ut in Oed. Col. 1446. Ἀνάξιαί γὰρ πᾶσιν ἐστε δυστυχεῖν.
48. Vide an legendum προμηθείας. Passim permutantur hae voces. Ceterum subauditur ἔνεκα, monente Musgravio.
49. Μεμνῶμεθα optativum Eustathius p. 1305, 48. 1332, 19. dilerte. Sed optativus est μεμνήμεθα, et subiectivus sententiae convenientior est. Optativus *utinam nunquam meminimus* significat, subiectivus *ne sinas nos meminisse*. Vide Oed. Col. 174. Trach. 804. Eurip. Herc. 1399.
50. Στάντες γ' ἐς ὀρθὸν reposuit Triclinius. Στάντες ἐς ὀρθὸν Aug. B. Dresd. B.
57. Μὴ ξυνοικούντων πόλιν Stobaeus XLVI. p. 325. Gesn. XLVIII. p. 183. Grot. Ἔσω praeter Suidam v. Κενὸν ἀνθρώπων ter Eustathius.
60. Νοσοῦντες Attice pro νοσοῦντων, monente praeter alios Burtono. Vide Kusterum ad Plut. 277. Valckenarium ad Phoen. 292. Brunckium ad Pers. 120. 121. Exempla apud tragicos a viris doctis indicata in tironum gratiam enotabo. Noster Oed. Tyr. 101. 1344. Oed. Col. 380. 1120. Ant. 259. Aesch. Theb. 571. Pers. 120. Choëph. 518. 1059. (ubi legendum, ἔσται καθαρμός.) Eum. 100. Suppl. 455. Eurip. Phoen. 290. Hippol. 22. Androm. 669. Iph. Taur. 695. 947. 964. Bacch. 1130. Cycl. 328. Ion. 927. Palamede fragm. 8.
62. Εἰς ἐν ἔρχεται Trin. Mosq. Teles apud Stobaeum XCIII. p. 516. Gesn. et alii fortasse. Similis locutio, εἰς ἀπλοῦν φέρει, occurrit infra v. 517.
63. 64. Duos versus in unum contractos exhibet Teles: Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν καὶ πόλιν καὶ σὲ στένω.
67. Πλάνοις Schol. dilerte et Regg. B. T. Aug. B. Dresd. A. Vide Oed. Col. 1114. Phil. 758. Πλάνη habet Aesch. Prom. 578. 587. 623. 783. 787. 819. apud quem nusquam legitur πλάνος. Utrumque adhibet Euripides. Vide Pierfonum ad Moerin p. 315.
70. De vocibus γαμβρὸς et πενθερὸς, quas pro κηδεστῆς promiscue usurpant tragici, instar omnium consulendus Suidas v. Πενθερὰ a Brunckio allegatus.
74. Aj. 794. Καὶ μὴν θυραῖος, ὥστε μ' ᾧδίνειν τί φῆς.

78. Οἷδε γ' ἀρτίως Schol. et Reg. B. Male σύ τ' εἶπας pro σύ τοι εἶπας accipit Brunckius.
80. Ἐν τύχῃ γε τῶς Marklandus ad Suppl. 1145. Pessime.
81. Aesch. Agam. 673. Τύχῃ δὲ σωτὴρ ναῦν στελοῦσ' ἐφέζετο. Σωτὴρ femininum habent etiam Noster Phil. 1471. Eurip. Med. 360.
88. Ἐξιόντα non male Suidas v. Δύσφορα. Sed ἐξελθόντα servat Stobaeus CVI. p. 570. Gesn. CVIII. p. 457. Grot.
92. Ita interpretare: Εἴτε καὶ στείχειν ἔσω χρήσεις, ἑτοιμός εἰμι καὶ τοῦτο δρᾶν. Eurip. Ion. 1120. Πεπυσμέναι γὰρ, εἰ θανεῖν ἡμᾶς χρεῶν, Ἥδιον ἂν θάνοιμεν, εἴθ' ὁρᾶν φάος. Ubi subaudiri monet Heathius, ἥδιον ἂν ζῶμεν.
100. Eurip. Or. 509. monente Burtono: Κάπειθ' ὁ κείνου γενόμενος φόνος φόνον Λύσει.
101. Ὡς τήνδ' αἷμα Mudgius. Sed vulgatam optime defendit Erfurdtius. *Ea caedes de qua dicturus sum.* Exemplis ab Erfurdtio allatis adde Soph. Oed. Col. 387. Ἐγωγε τοισίδ', ὦ πάτερ, μαντεύμασι. De qua scriptura suo loco dicam.
- Ibid.* Χειμάζει Trin. Aug. B. Χείμαζον diserte Schol.
107. Τιμωρεῖν τινὰ Suidas v. Ἐπιστέλλει. Ordo est: Ἐπιστέλλει τινὰ τιμωρεῖν τοὺς αὐτοέοντας. Sic δηλοῦν τινα infra v. 1287.
112. Malim εἶτ' ἀγροῖς. Vide v. 517.
114. Schol. Θεωρὸς δὲ, ὁ πρὸς τοὺς θεοὺς διὰ χρησμὸν ἀπερχόμενος. Scilicet Τὸν ἐκτεθέντα παῖδα μαστεύων μαθεῖν Εἰ μήκετ' εἴη, monente Eurip. Phoen. 36.
125. Recte interpungunt Bodl. Colinaeus in Appendice, Heathius et Musgravius. Bene Triclinius, quem sequitur Johnsonus in versione Latina: Εἰ μήτις τῶν πολιτῶν διέφθειρεν αὐτὸν, χρήμασι πείσας. Tacet Brunckius. Ceterum utrique Augustano ἐνθεδ' (sic) tribuit Erfurdtius.
130. Τὸ πρὸς ποσὶ Schol. Dresd. A. et Suidas v. Ποικιλωδός.
130. 131. Utramque interpungendi rationem agnoscit Schol. Tragicus Rhed. 482. Μή νυν τὰ πόρρω, τὰγγύθεν μεθεῖς, σκόπει.
132. Hesychius: Ἐξυπαρχῆς. ἐξ ἀρχῆς.
134. Πρὸ τοῦ θανόντος membr. cum plerisque codd. Gl. ὑπέρ.
138. Ἄλλ' αὐτὸς αὐτοῦ Bar. Bodl. Mosq. et Suidas v. Ἀπωτέρω. Consentit Trin. cui αὐτῶ male tribuit Burtonus. Ita quoque legisse videtur Schol. qui ὑπὲρ αὐτοῦ ἐμοῦ, non ὑπὲρ ἐμαντοῦ, interpretatur. Hanc scripturam in prima et secunda persona semper adhibendam censeo.
140. Κάμ' ἐν τοιαύτῃ χειρὶ non male Laud. Sic ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω infra v. 821. Adde Ant. 962. 1003. Sed ἂν habet Suidas v. Ἀπωτέρω.
143. Schol. Ἰστασθε. ἀνίστασθε. Ita mox ιστώμεσθα. Phil. 893. Ἔσται τάδ'. ἀλλ' ἴστω τε, καὐτὸς ἀντέχου.

145. Πάντ' uterque Triclinianus.
Ibid. Δράσαντος etiam Trin. Aug. B. Qui libri tum inter sese, tum cum altera Juntina, saepissime consentiunt.
148. Mediam formam ἐξαγγέλλομαι, quam cum activa confundunt plerique interpretes, habet etiam Eurip. Heracl. 532. Ion. 1605. Simplex ἀγγέλλομαι eodem sensu habet Noster Aj. 1376. De significatione consulenda Lexica v. Ἐπαγγέλλομαι.
153. Δείματι πολλῶ Schol. pro var. lect. Erant scilicet quibus displiceret πάλλων pro παλλόμενος. Vide Porsonum ad Or. 316.
154. Haec verba διὰ μέσου esse monet Schol. Junt. Hesychius: Ἰήϊος, ὁ Ἀπόλλων· δασέως μὲν, ἀπὸ τῆς ἀφέσεως καὶ τῆς τοξείας· ψιλῶς δὲ, ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἱατρός γὰρ ὁ θεός. ἀλλὰ καὶ θρῆνον σημαίνει, ὡς Σοφοκλῆς Τρωίλῳ καὶ Ἴων Εὐρυτιδαῖς· ὡς αἶλινον, ἰάλεμος.
156. Aristoph. Av. 696. Ἐξ οὗ περιτελλομέναις ὥραις ἔβλασταν ἔρωις ὁ ποσεινός.
159. Inter κεκλομένῳ et κεκλόμενος fluctuant libri. Suspicor κεκλόμενος pro var. lect. exhibitam esse in libro ἀρχετύπῳ, unde descripti sunt omnes hodierni codd. Saltem Aldina lectione paullo exquisitior videtur. Sequitur enim προφάνητέ μοι. Cujus ἀνακολουθίας exempla dedi ad v. 60.
161. Εὐκλέα, quod praebet Schol. pro dactylo accipiendum est. Quod vereor ut apud Atticos unquam licuerit. Magis igitur placet Εὐκλεα, vel potius Εὐκλια, quod Scholiasten legisse suspicatur Brunckius. De Diana Euclia consulendus Plutarchus Aristide p. 331. E. a Brunckio laudatus.
162. Alterum ἰὼ delevit Heathius, qui hujusce carminis initium primus recte constituit.
169. Οὐδὲ νῶ φροντίδος ἔγχος Schol. et Suidas v. Ἐγχος, monente Heathio. Quae scriptura metro pene necessaria videtur, nisi v. 178, θανατηφόρα legas.
172. Hesychius: Ἰήους καμάτους. τοὺς κατὰ τὸν τόκον, ἐν ᾧ ἰᾶσι φωνὰς διὰ τοὺς πόνους καὶ τὰς ὠδῖνας αἱ τίκτουςαι. τινὲς δὲ τοὺς θρηνητικοὺς πόνους, ἀπὸ τοῦ ἰαλέμου. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ.
- Ibid.* Hesychius: Ἀνέχειν. ἀνεσιν ἔχειν.
173. Ἄπερ εὐπτερον ὄρνιν Trin.
177. Νηλεα δ' αὖ γενέθλα Schol. et quinque minimum codd. Quam scripturam repraesentare voluit Junta, Tacet Brunckius.
178. Θαναταφόρῳ Trin. Idem οὐρας has v. 691. ματρὸς 1063. in senario. Doricas terminationes, et alia nonnulla quae extra dubitationem posita videbantur, passim restitui, nulla codicum habita ratione.

180. 'Αὐτὰν metro repugnante Musgravius ad Heracl. 44.
Ibid. Παρὰ βώμιον codd. nonnulli, sed plerique παραβώμιον.
181. 'Επιστενάχουσι Aug. uterque. Malim etiam στενάχειν in
 El. 133. ubi vulgo legitur στοναχεῖν.
182. Bacchylides apud Stobaeum LIII. p. 367. Gesn. LV. p.
 211. Grot. Συμποσίων δ' ἐρατῶν βρίθοντ' ἀγυιαί, παιδικοί θ'
 ὕμνοι φλέγοντι.
Ibid. Γάρυς Bothius.
183. 184. Recte haec distinguit Hermannus, qui apte comparat
 εὐμορφον κράτος apud Aesch. Choëph. 488. Accusativum
 εὐῶπα habet Noster Ant. 530.
185. 'Αχαλκος ἀσπίδων. Ita Noster Oed. Col. 786. Κακῶν ἀνατος.
 Aj. 321. ἀψόφητος δῆξέων κωκυμάτων. El. 1002. 'Αλυπος ἄτης.
 Eurip. Phoen. 328. ἄπεπλος φαρέων λευκῶν. Hippol. 147.
 'Ανίερος ἀθύτων πελάνων. El. 310. 'Ανέορτος ἱερῶν. Quorum
 nonnulla indicavit Brunckius.
186. Hesychius: 'Αντιάζων. ἀπαντῶν.
188. 'Επουρον codd. nonnulli, sed ἄπουρον membr. cum plerisque
 aliis. Utramque scripturam memorat Schol. Gl. μακράν.
 Hanc vocem, quam non male reddas *longinquus*, alibi non
 reperi. Ejusdem familiae sunt πρόσουρος, *accola*, apud
 Nostrium Phil. 691. ξύνουρος, *comes*, apud Aesch. Agam.
 504. et τηλουρὸς, *longinquus*, quae saepius occurrit.
191. Τέλει, quod sollicitant nonnulli, valet τελέως, ἀτεχνῶς, *abso-*
lute, omnino. 'Εν τέλει habet Eurip. Bacch. 858.
- Ibid.* 'Ην τι νύξ ἀφῆ tacite Brunckius. Consentit Dresd. B. 'Εάν
 habet Triclinius in interpretatione. Vide Nostrium infra
 v. 874. Oed. Col. 1443. Aesch. Pers. 793. Euin. 234.
 Suppl. 96. Apud Eurip. Iph. Aul. 1240. legendum πεί-
 σει ex Hippol. 1088.
193. 'Ω πυρφόρον ἀστραπὴν κράτει νέμων multi codd. Neutra scri-
 ptura metro satisfacit.
195. 'Αγκύλων non esse adjectivum vidit Musgravius. Accen-
 tum mutavit Brunckius. Gl. τὰ νευρὰ λέγει.
196. 'Αδάματος ubique Tragicis restituendum censeo. Vide No-
 strum infra 1314. Oed. Col. 1572. Aj. 450. Aesch. Choëph.
 52. Suppl. 149. 159. Eurip. Phoen. 643.
- Ibid.* Verbum ἐνδατεῖσθαι usurpant Noster Trach. 793. Eurip.
 Herc. 218. Aesch. Theb. 584. et Ψυχαστασία apud Plato-
 nem de Rep. II. p. 29, 6. Ald. 383. A. Steph. Nostro
 loco commemorare seu celebrare significare videtur. Longe
 aliter interpretes.
197. Προσταθέντα a προϊσταμαι derivari, secus atque a plerisque
 acceptum esset, monuit Musgravius.
198. Δύκι Trin. Dresd. A. Sed in hac re nulla codicum est
 auctoritas, quippe qui passim Δύκιος pro Δύκειος habeant.

Opinor Lyciae montes hic intelligi. Arcadiae mons, quem designari putat Heathius, Λύκαιον erat. Montes Λυκείους nemo unquam dixit.

202. Ὅμοστολον Schol. pro var. lect. et duo Brunckiani.

204. Hefychius: Ἀπότιμον. ἄτιμον.

218. Κἀνακούφισιν Schol. et codd. opinor, fere omnes. Tacet Brunckius. Apud Eurip. Androm. 28. pro κἀπικούρησιν legendum κἀπικούφισιν, et superiore versu προσῆε pro προσ-ῆγε.

220. Hodie malim, ξένος τε τοῦ πρᾶχθέντος, media distinctione post πρᾶχθέντος et σύμβολον adhibita. Saepissime τε post μὲν in δὲ mutarunt librarii. Ita Eurip. Med. 192. ἐπὶ μὲν θαλίαις, Ἐπὶ τ' εἰλαπίναις. Apud Nostrum Aj. 1404. legendum, τὸν θ' ὑψίβατον. Τὸν δ' Suidas v. Ἀμφίπυρον.

221. Verba μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολων, monente Erfurdtio, εἰ μὴ εἶχόν τι σύμβολον significant. Male gl. apud Brunckium: ἐπεὶ οὐκ ἔχω τι σύμβολον. Εἰ μὴ ἦδειν καταληψόμενος interpretatur Scholiastes, *Nisi aliquod haberem indicium Erfurdtius.*

222. Αὐτὸς dedi pro ἀστὸς. Contrario vitio laborat Schol. apud quem scribendum: Ἀντὶ τοῦ, ἄρτι πεπολιτογράφημαι, καὶ ἀστὸς ἐνομίσθην, καὶ ἐβασίλευσα. In Oed. Col. 300. pro ἀπόνως τ' ἐλθεῖν, legendum αὐτὸν, ὥστ' ἐλθεῖν.

227. 228. Haec ita ordinanda puto: Κεῖ μὲν φοβεῖται, αὐτὸς καθ' αὐτοῦ (σημαινέτω scilicet), ὑπεξελὼν τοῦ πίκλημα. *Crimen confitendo diluens.*

230. Ἄλλος Purgoldus Observat. Crit. p. 204. improbante Erfurdtio. Ita tamen ex ordine vocabulorum Schol. legisse suspicor: Εἰ δὲ ξένον (l. ξένος) τις οἶδε τὸν φονέα, μηνυσάτω.

234. Ἀπώσει Bar. Reg. T. Aug. B. Dresd. B. Quod ad Baroccianum attinet, vereor ut ex industria ἀπώσει scripserit librarius, quippe qui dederit εἴγγειλα v. 604. ζητεῖς 656. δειλώσαιμ' 792. εἶδῃ 1245.

241. Subauditur κελεύω, quod in ἀπαυδῶ continetur. Vide Eurip. Or. 514. 898. Phoen. 1224. Ita Apostolus ad Timoth. I. 4, 3. Κωλυόντων γαμεῖν, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς μετάληψιν μετ' εὐχαριστίας.

248. Ἀμοιρον etiam Suidas v. Ἀμοιρῆσαι. Ἀμορον Porsonus Praef. p. 11. ex Med. 1395. Στείχω δισσῶν γ' ἄμορος τέκνων.

250. Γένοιτο μὴ οὐ ξυνειδότης Marklandus ad Suppl. 390. Vulgata recte defendunt Heathius aliique. Schol. Ἀγνοῶν δὲ ἐπαρᾶται ἑαυτῷ, εἰ ξύνοιδε τὸν φονέα· διὸ καὶ περιπαθέστερος γίγνεται ὁ λόγος. Γένοιτ' ἂν ἐμοῦ συνειδότης uterque Triclinianus.

251. Ad παθεῖν gl. in Laud. Bodl. ἐγώ. *Ut patiar* recte Heathius.

254. Noster El. 1181. monente Musgravio : 'Ω σῶμ' ἀτίμως καὶ θέως ἐφθαρμένον.
257. 'Ανδρός γ' ἀρίστου βασιλέως ὀλωλότος Bar. Bodl. Trin. Mosq. Nec male. Ita Eurip. Hec. 790. Τιμωρὸς ἀνδρὸς ἀνοσιωτάτου ξένου. Scripturam quam cum Erfurdio adoptavi, praebent Aug. B. C. Dresd. B. Tacet Brunckius.
258. Νῦν δέ γ' ἐπικυρῶ τ' ἐγὼ Reg. D. manifesta interpolatione. Burtoni emendationem recepi. Nec moram facere debet, quod post ἐπεὶ non sequitur ἀντὶ τούτων, sed ἀνθ' ὧν v. 264. Similia enim etiam apud Latinos scriptores interdum leguntur, Cicero Oratore 14. a viro doctissimo nuper allegatus : *Nam quoniam, quicquid est, quod in controversia aut contentione versetur, in eo, aut sitne, aut quod sit, aut quale sit quaeritur : sitne, signis ; quid sit, definitionibus ; quale sit, recti praeque partibus : quibus ut uti possit orator, non ille vulgaris, sed hic excellens, a propriis personis et temporibus semper, si potest, advocat controversiam.*
264. Τοῦδ' Mudgius. Assentior Erfurdio, qui αὐτοῦ subaudiri monet, τὰδ' vero defendit ex Aj. 1346. Σὺ ταῦτ', 'Οδυσσεῦ, τοῦδ' ὑπερμαχεῖς ἐμοί ; Nostro loco τὰσδ' Aug. C.
265. Eurip. Hippol. 284. monente Musgravio : Εἰς πάντ' ἀφίγμαι, κούδ' ἐν εἴργασμαι πλέον. *Omnia tentavi.*
269. Sunt qui ex conjectura εὔχομαι θεοῖς reponant, monente Triclinio. Sed θεοὺς defendit Aristoph. Thesm. 350. praefertim si apud Nostrium legatur γῆς : ταῖς δ' ἄλλαισιν ὑμῖν τοὺς θεοὺς Εὔχεσθε πάσαις πολλὰ δοῦναι καὶ γαθά.
270. Γῆν praeter omnes codd. diserte agnoscit Triclinius, qui ἄροτον inepte ἡροτριασμένην interpretatur, et cum γῆν conjungit. Post ἀνιέναι vero subaudiri putat σπέρματα. Nec diversam Scholiaetae sententiam fuisse ex ejus interpretatione colligo : 'Ανιέναι. τουτέστι καρπὸν. Atqui manifestum est ἀνιέναι ἄροτον nihil aliud esse quam ἀνιέναι καρπὸν. Si recte se habet vulgata scriptura, quam temere mutare nolo, versu sequente subauditur γίγνεσθαι. Magnopere tamen arridet γῆς, quod post Musgravium aliosque recepit Erfurdius. Bene enim dicuntur Dii γῆς ἀνιέναι καρπὸν. Ita Ceres in Hymno Mosquensi 331. Οὐ μὲν γάρ ποτε φάσκε θυάδεος Οὐλύμποιο Πρὶν ἐπιβήσεσθαι, καὶ πρὶν γῆς καρπὸν ἀνήσειν. Permutantur γαῖαν et γαίας apud Eurip. Hec. 149. Hippol. 196. monente Porfono.
272. Φθαρήναι Aug. B. cum hac annotatione : Φθαρήναι δεῖ γράφειν, οὐ φθερεῖσθαι. Integrum scholion descripsit Erfurdius. Hoc uno excepto, nullum locum in promptu habeo, ubi εὔχομαι *precandi* sensu infinitivo futuri temporis praefigatur. Nec tamen ideo Grammatici conjecturam contra omnes libros admittere velim.

273. Ὑμῖν Bar. Bodl. Trin. Canterus. Recte fane. Namque Oedipus non erat Καδμεῖος.
278. 279. Haec alii aliter ordinant. Malim cum Erfurdio : Ἦν δὲ τοῦ πέμψαντος Φοίβου τὸ ζήτημα, εἰπεῖν τόδε, ὅστις εἰργασταί ποτε.
281. Ἄν μὴ θέλωσιν Stephanus in Annotationibus aliique.
- Ibid. Οὐδ' ἂν εἰς Koenius ad Gregor. de Dialect. p. 23. Heathiusque. Consentunt duo Brunckiani. Οὐδ' ἂν εἰς δύνατ' Aug. B. Οὐδεὶς δύναιτ' ἂν Aug. C. Οὐδεὶς δύναιτ' Trin. Dresd. B. Mosq. In Trin. ἂν superscriptum.
282. Ἄν (pro ἂν) μοι δοκῇ Laud. Sed malim, ἀμοὶ δοκεῖ. Quam crasin valde frequentant tragici.
284. Ταύθ' Bodl. Dresd. A. unus Brunckianus, et Colinaeus in Appendice. Gl. τὰ αὐτά.
294. Δείματός γ' ἔχει reposuit Triclinius.
297. Ὅξελέγχων Schol. Trin. Regg. B. T. Aug. B. Dresd. A. Reliqui omnes futurum habent. Gl. ὁ φανερώσων αὐτόν.
300. Plato Cratylo p. 77, 32. Ald. 411. D. Steph. a Musgravio allegatus : Τὸ γὰρ νομᾶν καὶ τὸ σκοπεῖν, ταυτόν.
305. Εἰ καὶ μὴ κλυες τῶνδ' ἀγγέλων praeter necessitatem Valckenarius ad Phoen. 856. Μὴ κλυες conjecerat etiam Burtonus, probante Heathio.
314. Eurip. Alc. 279. Ἐν σοὶ δ' ἐσμέν, καὶ ζῆν, καὶ μή.
315. Κάλλιστος πόνος codd. nescio an omnes. Tacet Brunckius.
318. Διώλεσα, oblitus sum, Brunckius. Gl. ἐπελαθόμην. Deinde subauditur, εἰ μὴ διώλεσα, eodem monente. Cujus ellipseos exemplum supra habuimus v. 82.
322. Ἐννομον Trin. Aug. B. Ἐννομόν γ' Dresd. B. Scripturam corripit vicinum προσφιλές. In Ant. 500. scribendum : Ἀρεστὸν οὐδέν· μὴδ' ἀρέστ' εἴη ποτε.
326. 327. Recte, opinor, haec Oedipo tribuit Bodl.
328. 329. Schol. et omnes codd. cum Aldo consentiunt. Placet Erfurdtii conjectura : ἐγὼ δ' οὐ μήποτε, Τᾶμ' ὥς ἂν εἴπω, καὶ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά. Conjeceram σοὶ τὰ σ' ἐκφῆνω, quod deterius est. Καὶ pro μὴ dedit Turnebus apud Aesch. Prom. 1013. Barbarum est ἐξενείπω, soloecum ἴσθ' ἂν.
329. Τὰ σὰ κφῆνω tacite Brunckius. Vocalis in σὰ eliditur infra v. 405. Phil. 339. El. 1499. Hinc emendandus Eurip. Hel. 85. Ἀτὰρ τίς εἶ; πόθεν; τὰ σ' ἐξαυδαῖν σε χρεή. Ibid. 584. Σκέψαι. τὰ σ' οὐδεὶς ἐστὶ σοῦ σοφώτερος. Ibid. 586. Τίς οὖν διδάξει σ' ἄλλος ἢ τὰ σ' ὄμματα.
332. Ἐγὼ οὗτ' Athenaeus p. 453. E. monente Heathio. Item Bar. unus Brunckianus, et alter a prima manu. Ἐγ' οὗτ' Aug. C. quod eodem redit. Vulgatam diserte tuentur Schol. et Triclinius.
- Ibid. Alterum elisionis exemplum, qualis in fine hujus versiculi

- adhibetur, in tragicorum scriptis nondum animadverti. In Oed. Col. 1164. recte Bothius, *μόνον*.
337. Τὴν σοὶ δ' ὁμοῦ Aug. B. Dresd. B. Quam scripturam agnoscit Triclinius in interpretatione.
341. Schol. Ἡξεῖ γὰρ αὐτά. ἤγουν αὐτόματα. Vide v. 725.
342. Οὐκ οὖν semper scripsi, servata propria vi utriusque particulae. De qua re alias plura dicturus sum.
351. Προεῖπας Brunckius.
355. Καί ποῦ Brunckius. Sed ποῦ eodem fere sensu legitur infra v. 390.
356. Vide errorum progressum. Πέφευγμα operarum vitio dedit Junta: unde πέφευγμαι fecit nescio quis in exemplari meo. Apud Eurip. Herc. 1375. edd. nonnullae habent: Ὡς ἀθλίως πέπραγμαι (πέπραγα Aldus) κάποζεύγνυμαι.
- Ibid.* Ἰσχυρὸν βλέπω Stobaeus XIII. p. 145. Gein. 81. Grot. ubi τρέφω plures codd. monente Schowio. Vulgatam habet Suidas v. Ταληθὲς et Τρέφω.
360. Frustra haec sollicitant interpretes. Erfurdtius, mutata interpunctione, ita vertit: *Non prius intellexisti, quam me, ut dicam, tentas?* Sed quis unquam πειράσθαι τινα pro *tentare aliquem* dixit, aut πειρᾶν τινα λέγειν pro *impellere aliquem ad dicendum?* Satius erat se loci sententiam nescire fateri.
361. Γνωτὸν dedi e v. 58. 396. Ita scripsisse Atticos e nominibus propriis, Arignoto, Diognoto, Polygnoto, conjicio. Supra v. 58. ἄγνωστα habet Aug. C.
362. Κυρεῖν pro εἶναι recte accipit Hermannus. Male reliqui, οὗ ζητεῖς κυρεῖν, *quem reperire cupis*. Sed κυρεῖν τινος, *reperire aliquem*, vereor ut Graecum sit. Nec bene dicitur, φονέα σέ φημι, omisso εἶναι. Vide v. 703. Recte Johnsonus: *Peremptorem te esse dico viri, cujus peremptorem quaeris*.
368. Λέγειν uterque Triclinianus.
371. Ennianum illud, *O Tite tute Tati tibi tanta, tyranne, tulisti*, comparat Muretus Var. Lect. I. 15. monente Heathio.
375. Βλάψαι Schol. et omnes codd. praeter Bar. Sensus est: Διὰ τὸ τυφλὸς εἶναι, οὐ δύνασαι βλάπτειν τοὺς ὁρῶντας. Est et alia interpretatio, οὐ βούλονται σε βλάπτειν οἱ ὁρῶντες, cui favet v. sequentis vulgata scriptura. Sed κολάζειν aut tale verbum potius quam βλάπτειν hoc sensu usurpasset Poëta.
376. Cum vulgata scriptura commodam explicationem non admitteret, pronominum sedes cum Brunckio mutavi.
377. Ad ἐκπράξαι subaudiri credo τὰ ἐμὰ ῥήματα. Eurip. Alc. 298. ἀλλὰ ταῦτα μὲν Θεῶν τις ἐξέπραξεν, ὥσθ' οὕτως ἔχειν.
379. Κρέων γε σοὶ tacite Brunckius. Δὲ agnoscit Suidas v. Πῆμα. Consentit Plutarchus Consolat. ad Apoll. p. 117. A. monente Porfiono ad Med. 139. 140. p. 23.

380. Ὑπερφέρειν, *praestare, excellere*, genitivum requirit. Vide Herod. VIII. 138. IX. 96. Thucyd. I. 81. Xenoph. de Rep. Laced. 9, 8. Aelian. Var. Hist. I. 3. Ita etiam, ni fallor, Aristoph. Eq. 584. modo recte interpungas. Similia sunt *προφέρειν* τινὸς apud Eurip. Med. 1092. *ὑπερβάλλειν* τινὸς apud Aesch. Prom. 922. *προύχειν* τινὸς apud Nostrum Phil. 137. Qui locus huic nostro gemellus est.
385. Schol. Ὁὺξ ἀρχῆς φίλος. ἐν εἰρωνείᾳ. Sic etiam Plutarchus Sympotiac. II. 1. p. 623. D.
387. Δόλιον ἀγύρτην Bothius, probante Erfurdio.
391. Hesychius: Ῥαψωδός. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι οὕτως ἔφη τὴν σφίγγα. καὶ οἱ τὰ Ὀμήρου ᾄδοντες ποιήματα Ῥαψωδοὶ καλοῦνται.
394. Hesychius. Δειπεῖν. διηγῆσασθαι. Vocem non valde usitatam habet Noster infra 854. Trach. 22.
402. Schol. Ἀγηλατήσειν. ἐὰν δασέως, τὸ ἄγος ἀπελάσειν τὸ περὶ τὸν Λαῖον· ἐὰν δὲ ψιλῶς, ἀντὶ τοῦ βασιλεύσειν. Eustathius p. 1704, 5. a Brunckio allegatus: Τὸ ἀγηλατεῖν παρὰ Σοφοκλεῖ. ἐκεῖνο μέντοι δασύνεται παρὰ τὸ ἄγος. Similia tradit p. 437, 6. et 647, 35. Veteres scilicet ἄγος aspero spiritu notabant, quæ vox in hodiernis codd. semper, ni fallor, levigatur. Mansit tamen asper spiritus in derivatis, ἀγνός, ἅγιος, καθαγίζω. Infra v. 1426. contra omnes libros ἄγος reposui. Ceterum ἀγηλατεῖν, *regnare*, agnoscit Triclinius: Ἀγηλατήσειν καὶ δεσπόσειν τῆς χθονός. Gl. in Aug. B. βασιλεύσειν. Sed haec interpretatio Grammaticorum commentum esse videtur. Hesychius: Ἀγηλατεῖν. διώκειν, ὡς ἄγος ἐλαύνειν, φυγαδεύειν. τινὲς δὲ, ῥαπίζειν. Ἀγηλατέει, *tanquam piaculo contaminatos relegat*, Herodotus V. 72.
405. Vocativus Οἰδίπους ante vocalem legitur infra v. 739. 1073. 1422. et apud Eurip. Phoen. 1434. Supra v. 14. Οἰδίου Laud. et a prima manu Bodl.
406. Τὰ τῶν θεῶν non male Dresd. B. Vide v. 946.
411. Hesychius: Προστάτου. ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι. ἀπὸ τοῦ Ἀθήνησι νομίμου· ἀνάγει δὲ εἰς τοὺς ἥρωας. ἔνεμον γὰρ προστάτην οἱ μέτοικοι, καὶ οἱ μὴ ἐπιγγραφόμενοι τοῦτον, ἀπροστασίου δίκην ὥφειλον.
413. Σὺ καὶ δεδορκῶς κοῦ βλέπεις unus Brunckianus. Citat Brunckius Aj. 85. Ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα.
417. Hesychius: Ἀμφιπλήξ. ἐκατέρωθεν πλῆσσοῦσα. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννω.
418. Ἀρὰ est Ἐριννύς. Aesch. Eum. 419. Ἡμεῖς μὲν ἐσμεν Νυκτὸς αἰανῆς τέκνα, Ἀραὶ δ' ἐν οἴκοις γῆς ὕπαι κεκλήμεθα. Πατρὸς εὐκταίαν Ἐριννὺν idem Theb. 729.
419. Non male Schol. Juntinus: Καινότερον εἶπεν, βλέποντα σκότον, ὥσπερ εἴ τις εἶπε, σιωπὴν λέγοντα. Nostrum infra v. 1273. et Eurip. Phoen. 380. Bacch. 510. comparat Musgravius.

420. Recte haec distinguit Musgravius, probante Erfurdzio.
425. "Οσ' ἐξισώσει Marklandus ad Suppl. 594. Dedi ἃ γ' ἐξισώσει, quae scriptura paullo propius ad receptam accedit. 'Εξισώσει autem activum est. Regitur ab 'Αρὰ v. 418. Διὰ μέσου sunt versus 420—423. Ceterum hunc versum et 1408. 1507. ob figmatismum notant tum alii, tum Porsonus ad Med. 476. Verba Platonis, quae se legisse meminerat Porsonus, sunt in Theaet. p. 125, 21. Ald. 203. A. Steph.
430. Cratinus apud Ruhnkenium ad Timaeum p. 121. Οὐκ ἀπερρήσεις σὺ θάπτον; ἀποτιλῶ σε τήμερον. Adde Hom. Od. K. 72. Aristoph. Nub. 1253. aliosque.
433. Hīdη Valckenarius ad Hippol. 792. et unus Brunckianus.
434. Σχολῇ γ' ἂν Suidas v. Σχολῇ γ' ἂν. Poëta nostras: *I'll trust by leisure him that mocks me once.* (Titus Andronicus, Act. I. scen. 2.)
435. Nunc video legendum esse, ὡς σοὶ μὲν δοκεῖ.
436. Εὐφρονες praeter libros Triclinianos habet Trin. sed cum gl. φρόνιμοι.
445. Τά γ' ἐμποδῶν Reg. B. et pro var. lect. E. Utramque scripturam memorat Triclinius. Mihi quidem praestare videtur σύ γ'. 'Οχλεῖς, *molestus es*, absolute dicitur, ut apud Aesch. Prom. 1000. 'Οχλεῖς, μάτην με, κῦμ' ὅπως, παρηγορῶν. Quae verba nullus interpretum, quos quidem ego viderim, recte explicuit.
446. Dedi συθείς τᾶν de meo. Nullum inter τᾶν et τ' ἂν, id est, inter τοι ἂν et τε ἂν, discrimen faciunt codd. Vide v. 1445. 1469.
456. Theocritus Idyll. XXII. 102. ab Erfurdzio laudatus: Τὸν μὲν ἄναξ ἐτάραξεν, ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς Πάντοθεν. Comparat Burtonus Senecam Oedipo 656. *repet incertus viae, Baculo senili triste praetentans iter.*
458. 'Ωὗτος Bothius aliique. 'Αὐτός aliquanto rectius Laud. et Anonymus apud Burgesium. Sed recte se habet vulgatum αὐτός. Vide Phil. 119. 500.
460. 'Ομόσπορος, *eiusdem feminae maritus*, ut ὁμογενής infra v. 1350. Qua significatione neutram vocem alibi reperi.
461. Malim, καὶ λάβης ἐψευσμένον. Vide Aj. 496. ubi pronomen praeter necessitatem inseruit Brunckius. Infra v. 1185. μ' omittunt duo codices. Apud Eurip. Alc. 1083. Iph. Aul. 858. metri gratia, ni fallor, delendum μ'.
467. Hesychius: 'Αελλάδων ἵππων. ταχέων. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννω. Suidas inter 'Αελλα et 'Αελλόπους: 'Αελλώδεις ἵπποι. αἱ ταχεῖαι. καὶ τοῦτο τραγικόν. 'Αελλάδες φωναὶ dixit Noster in Phaedra, monente Brunckio. Vulgata nostri loci scriptura ex Pindari Nem. I. 6. nata est.

473. Ἀπλάκητοι Heathius. Ἀναπλάκητοι Schol. ut ex ordine literarum Suidam legisse monuit Burneijs in Censura Aeschyli Porsoniani. Quam scripturam in quibusdam veteribus codd. se reperisse testatur Triclinius.
480. Ἀτε ταῦρος Dorvillius ad Charit. p. 435. aliique.
490. Ὀπίσω, *praeterita*, omnes interpretes. Imo, *futura*. Tragicus apud Stobaeum XXII. p. 188. Gesn. 115. Grot. Ὀνητὸς πεφυκῶς, τῶπίσω πειρῶ βλέπειν. Vide Nostrum Phil. 1105. Aesch. Suppl. 625. Eurip. Alex. fragm. 8.
493. Ἐγωγ' cum elisione Trin. Reg. C.
495. Χρησάμενος metri gratia inserit Brunck. θλιβόμενος Musgr.
497. Οἰδιπόδα etiam Laud. et Colinaeus in Appendice. Genitivum legisse videtur Schol. Tacent Brunckius et Erfurdtius.
499. Eurip. El. 399. Λοξίου γὰρ ἔμπεδοι Χρησμοί, βροτῶν δὲ μαντικὴν χαίρειν ἔω.
509. Ἐπ' αὐτῷ ἦλθε, *in potestatem ejus venit*. Verba ἐπ' αὐτῷ metri gratia delevit Triclinius, ipso fatente.
511. Hiatus vites legendo τῷ πρὸς ἐμᾶς.
516. Πρὸς γ' ἐμοῦ Triclinius et Suidas v. Βάξιν.
517. Locutionem εἰς βλαβὴν φέρον illustrat Marklandus ad Suppl. 295. monente Brunckio.
523. Particula ἂν hic supervacanea videtur. An scribendum τάχ' οὖν? Vide Oed. Col. 965. Phil. 305. Eurip. Suppl. 184. Iph. Taur. 782.
526. Λέγοι codd. opinor, fere omnes. Tacet Brunckius. Vide infra v. 780.
528. Ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε Suidas v. Ὀρθῆς φρενὸς et Porsonus ad Hec. 958. Schol. vulgatam habet.
531. Similis versus apud Eurip. Iph. Taur. 724. Γυνὴ γὰρ ἦδε δωμάτων ἔξω περᾶ.
532. Ἡ pro ἡ omnes interpretes Latini.
537. Ἰδῶν τιν' ἐν ἐμοὶ Mudgius.
538. Γνωρισίμί de meo dedi. Poteram et γνωρισίην, quamvis minus numeroſe. Etymologus: Ἐροίη. ὡς περιπατοίη. Respexit ad Xenoph. Paed. III. 1, 14. Apud Platonem Epist. VII. p. 426, 39. Ald. 339. D. Steph. pro διαβαλλοίην reponendum διαβάλοιην. Ceterum γνωρίσοιμί σοι habent Dresdd.
541. Ἄνευ γε dedi ex Oed. Col. 926. Ἄνευ γε τοῦ κραίνοντος. ὅστις ἦν, χθονός. Sed receptam defendere videtur Aesch. Pers. 609. Τοίγαρ κέλευθον τήνδ' ἄνευ τ' ὀχημάτων, Χλιδῆς τε τῆς πάροιθεν, ἐκ δόμων πάλιν ἔστειλα. Ἄνευθ' ὀχημάτων ex emendatione Pauwii dedit Porsonus. Sed ἄνευθε apud Atticos non reperi, qui tamen nonnunquam ἄτερθε usurpant.
543. Οἶσθ' ὡς ποιήσον Suidas v. Οἶσθα, ut legendum vidit Canterus. Ita quoque legisse Scholiasten manifestum est, licet

ποιήσων in lemmate exhibeat. De hoc Atticismo confu-
lendi Muretus Var. Lect. III. 12. Bentleius ad Menan-
drum p. 126. Koenius ad Gregorium p. 7. Porsonus ad
Hec. 225. Exempla praebent Eurip. Hec. 225. Iph. Aul.
725. Cycl. 131. Heracl. 452. Hel. 322. 1249. Ion. 1029.
Aristoph. Eq. 1158. Pac. 1061. Av. 54. 80. Hermippus
apud Athen. p. 476. D. Menander apud Schol. ad Hec.
225. p. 280. Cler. Hinc apud Eurip. Med. 600. scriben-
dum puto: Οἷσθ' ὡς μέτευξαι, καὶ σοφωτέρα φανεῖ. Διὰ μέσου
sunt verba, καὶ σοφωτέρα φανεῖ, ut in Tro. 721.

551. Ἄνδρα omittit Stobaeus Ecl. Phys. VII. p. 119. Grot.
Vide Porsonum Praefat. p. 59. 60.

555. Χρεῖη Dawesius p. 325. Item v. 791.

555. 556. Malim: ὡς χρεῖη μετὰ τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι
τινα. Quae verba ita ordinare velim: Ὡς χρεῖη τινα μετα-
πέμψασθαι τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα. Displicet in vulgata scri-
ptura πέμψασθαι pro πέμψαι adhibitum. Apud Eurip. Or.
111. malim πέμψομεν, ut in Iph. Taur. 614. Quod si recte
se habet μ' ἐπὶ, fortasse legendum τινας e v. 288. 297.
305.

557. Καὶ νῦν ἔθ' αὐτός εἰμι Valckenarius ad Phoen. 927. Ita Thu-
cyd. III. 38. Ἐγὼ μὲν οὖν ὁ αὐτός εἰμι τῇ γνώμῃ.

563. Σοφός θ' ὁμοίως de meo dedi. Vide Oed. Col. 417.

570. Τὸ σὸν δέ γ' membr. aliique codd. plerique, improbante
Porsono ad Med. 461. Τοσόνδε γ' Aug. B. cum gl. τοσοῦτον.

575. Ταύθ' iterum Brunckius.

Philoct 578. Ὡς ἂν ἱστορεῖς soloece Laud. Trin. Ὡς ἂν ἱστορεῖς paullo me-
lius Aug. B. Eadem diversitas apud Aesch. Prom. 962.

253. 588. Τύραννα δρᾶν, regia potestate frui, Musgravius aliique. Τύ-
ραννα pro τυραννικά etiam Aesch. Prom. 760. Πρὸς τοῦ τύ-
ραννα σκῆπτρα συληθήσεται. Eurip. Tro. 474. Ἡ μὲν τύραννος,
κεῖς τύρανν' ἐγημάμην. Vulgo, ἡμεν τύραννοί.

589. Ὅστις σωφρονεῖν γ' ἐπίσταται Valckenarius ad Phoen. 557.
Sed eadem verba, ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται, habet Eurip.
Philoct. fragm. 10.

591. Ἡρχον codd. omnes nostri. Tacent Brunck. et Erfurdt.

594. Noster El. 403. Οὐ δῆτα. μήπω νοῦ τοσόνδ' εἶην κένη. Eurip.
Hec. 1278. Μήπω μανείη Τυνδαρίς τοσόνδε παῖς.

598. Paullo numerosior est Bothii scriptura, αὐτοῖσι πάντ'. Αὐτοὺς
ἅπαντ' non male Dresd. B.

604. 605. Scripturam adhibui quam dabant membr. Laud.
Bodl. et fortasse alii. Gl. ad ἄλλ' in tribus jam memora-
tis: συνδεσμός ἀντὶ συνδεσμοῦ. Ἀλλὰ scilicet pro δὲ dictum.
Male ἄλλ', i. e. ἄλλο, e Reg. C. praetulit Brunckius.

616. Vertendum fere cum Brunckio: Recte dixit, modo caveas
ne labaris. Εἰ διδοίης σαυτῶ λόγον eodem fere sensu supra v.

583. dixit Creon. Ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν legitur in El. 398. ἀβουλία πεσεῖν ibid. 429.
622. Notam interrogationis post χρήσεις adhibendam monuit Stephanus in Annotationibus. Ἡ pro ἡ omnes interpretes Latini.
624. Recte vertit Brunckius, etsi sententiam postea mutavit: *Postquam ostenderis, quid in me sit tanto hoc odio tuo dignum.*
628. Ξυνίης Regg. D. T. Aug. B. Dresdd. Quam scripturam unice veram esse ostendit Porsonus ad Or. 141.
630. Μέτεστι τῆσδ' οὐχὶ sex minimum codd. Μέτεστι τῆσδ' οὐ reliqui veteres. Quae scriptura sine dubio librariis paullo doctioribus debetur. Quod etiam de ἔγωγ' οὐ v. 1002. dictum velim. Μέτεστιν οὐχὶ uterque Triclinianus, probante Brunckio.
635. Ἐπήρασθ' Aug. B. et uterque Triclinianus. Nescio an recte. Demosth. de Cor. p. 302. ed. Reisk. Ταύτην τὴν φωνὴν ἐκεῖνος ἀφῆκε δι' ἐμὲ, πολλοὺς καὶ θράσεις τὰ πρὸ τούτων ἐπαιρόμενος λόγους.
637. Quod jure mirere, cum libris Triclinianis consentit Aug. B. Οὐκ εἰ σύ τ' ἐς οἴκους Bar.
640. Δυοῖν Schol. et Suidas v. Δυοῖν. Dedi τοῖνδ'. In Phil. 591. pro ἄνδρε τῶδ', cod. Harleianus 5743. ἄνδρε δὲ praebet. Τοῖνδ' ἐν ἀποκρίνας mavult Hermannus, scilicet ne secunda in ἀποκρίνας producat. Exemplis ab Erfurdio allatis adde Nostrum Phil. 30. El. 1193. Aesch. Prom. 25.
651. Τὸν οὔτε πρὶν Bodl. Trin. ut tacite citat Camerarius.
654. 655. Manifestum est Schol. cujus verba emendatius apud Suidam v. Ἐναγῇ repraesentantur, haec ita legisse: Τὸν ἐναγῇ φίλων μηδέποτε αἰτία Ἐν ἀφανεί λόγων ἄτιμον βαλεῖν. Ἐναγῇ sacramenti religione innoxum, ἐνορκον, significat, monente Heathio. Verba ἐν αἰτία βαλεῖν, accusare, exemplis illustrat Musgravius.
657. Ἐκ τῆσδε γῆς omnes nostri codd. Tacent Br. et Erfurdt.
658. Οὐ μὰ τὸν solenni vitio Trin. Sic etiam Dresd. B. infra v. 1088. Priore loco metri causa mallem μὰ τὸν, omisso οὐ, si consentirent libri. Ita Eurip. Iph. Aul. 739. Πιθοῦ. μὰ τὴν ἄνασσαν, Ἀργεῖαν θεάν.
- Ibid. Θεὸν, quod in codd. nonnullis se reperisse testatur Brunckius, abest ab omnibus nostris, et, opinor, ab Erfurdianis, praeter Dresdd. quorum B. θεῶν omittit.
659. Vide an interpungendum ἄφιλος ὅτι πύματον, pro ἐσχάτως ἄφιλος. Parum video quid sit ὅτι πύματον ὀλοίμαν.
662. Καρδίαν, τὰδ' εἰ Hermannus. Sed recte se habet καί. Apud Aristoph. Vesp. 612. legendum καὶ μή με δεήσει, et mox ἄλλ' ἦν, cum plena distinctione post τονθορύσας.

663. Προσάψει activum est. Pendet a γὰ v. 661. *Addita habeat recte Anonymus apud Burgesium. Eurip. Herc. 1210. Ἰὼ παῖ, κατὰ-σχεθε λέοντος ἄγριον θυμὸν, ὡς Δρόμον ἐπὶ φόνιον, ἀνόσιον, ἐξάγει, Κακὰ θέλων κακοῖς ξυνάψαι, τέκνον. Adde Med. 78. Iph. Taur. 487.*
672. Ἐλεινόν Bothius. Vide Porsonum Praefat. p. 7.
682. Καὶ τίς ὁ λόγος Reg. D. Dresd. B. Τίς ἦν ὁ λόγος Trin. Reliqui cum Aldo consentiunt. Vide var. lect. ad v. 1176.
684. Φαίνεται metro pessumdato Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B.
691. Οὔρησας, ut vulgo, Schol. et Suidas v. Οὔρησας. Οὔρισας Eustathius p. 661, 44. 1282, 17. Ita quoque Stephanus in Thesauro, monente Heathio.
692. Γίνου ex emendatione Triclinii est. Sed nescio an scribendum, εἰ δύναι, γενοῦ μοι, vel, εἰ δύναι, γένοιο. Δύναι pro δύναιο legendum etiam in Phil. 849.
700. Σέβω, γύναι Dresd. A. Aug. B.
701. Subauditur περὶ, ut in Trach. 1124. Phil. 439. El. 317.
702. Σαφῆ Schol. Brunckio non improbante. Utrumque probum.
713. Ἦξοι non male Trin.
- Ibid.* Πρὸς παίδων Aug. B. Quod recepissem, si majori auctoritate niteretur. Vide Oed. Col. 970. Quod ad ὅστις post παίδων attinet, conferendus Eurip. Hel. 947. El. 934. Priore loco παισὶ praebet Stobaeus LXXXVII. p. 500. Gesn. LXXXIX. p. 361. Grot. Similia collegit Brunckius ad Aj. 760.
714. Malim ἐμοῦ γε propter ὅστις. Quod alicubi monuit Porsonus. Vide El. 1506.
716. Διπλαῖς Laud. Bodl. Trin. Dresd. B. Mosq. et pars Brunckianorum. Infra v. 730. διπλαῖς habent Bar. Laud. Bodl. et nonnulli Brunckiani.
717. Παιδὸς δὲ βλαστὰς, quod ad puerum attinet, Brunckius. Sic τὰ δὲ πρὸς τέχνων in El. 1071. et alia passim. Δίεσχον pro διήλθον, sensu apud tragicos parum usitato.
719. Ἀβατον εἰς ὄρος Musgravius aliique. Sed vide hujus fabulae v. 1496. Ant. 418. Aj. 459. El. 326.
722. Παθεῖν membr. pro var. lect. Sed nihil mutandum, modo recte interpungas. Διὰ μέσου sunt verba, τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο. *Id quod metuebat.*
725. Quid sit χρεῖαν ἐρευνᾶν, cum ceteris interpretibus juxta ignoro.
728. Ὑπο στραφεῖς Aug. B. et, opinor, Reg. T. Quam scripturam a Turnebo memoratam probat Stephanus, ut sit: ὑπὸ ποίας μερίμνας στραφεῖς. Sed melior videtur altera scriptura ὑποστραφεῖς. Qua cura commotus vertit Winsemius. Simplex στραφεῖην eodem sensu legitur in Aj. 1117.

732. *Xῶρος* accentu recte posito omnes nostri codd. et Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius et Erfurdtius.
734. Ταυτὸ pro ταυτὸν non valde frequentant tragici. Legitur tamen apud Nostrum Trach. 425. Aesch. Choëph. 208. Eurip. Or. 654. Med. 564. Iph. Taur. 658. Hel. 764. Τοιοῦτο vero et τοσοῦτο, quod sciam, nusquam apud tragicos et veteres comicos occurrunt, nisi in corruptis locis. In Rheseo 160. legendum puto: Νῦν δις τόσῳ τέθεικας εὐκλείστερον. Apud Aristoph. Plut. 361. scribendum τοιοῦτον, φεῦ extra versum posito.
737. Τοῦτ' ἐκηρύχθη codd. opinor, omnes. Tacet Brunckius.
738. Τί μοι δρᾶσαι Schol. qui in interpretatione habet, τί μοι ποιήσεις;
741. Τότε pro ἔχων Brunckius audacius quam felicius.
746. Πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ' omnes nostri. Tacet de suis Brunckius et Erfurdtius.
749. Ἄνδ' ἔρη Laud. Ἄνδ' ἔρη Dresd. (opinor, B.) probante Hermann. Sed nihil refert. Vide Nostrum Phil. 1431. Eurip. Suppl. 916. (ubi legendum μάθη) Ion. 380. Malim in Oed. Col. 13. ἂν δ' ἀκούσωμεν.
750. Hesychius: Βαιόν. ὀλιγόν, μικρόν. Σοφοκλῆς δὲ Οἰδίποδι Τυράννῳ, ἀντὶ τοῦ ἀφθονοῦ καὶ πολλοῦ. An legendum, ἀφίλος καὶ μόνος?
751. Λοχίτας ἄνδρας Suidas v. Βαιός. Utramque scripturam probam esse monet Erfurdtius, homo μετρικώτατος.
752. 753. Haec ita accipio, praeter Laium et praeconem quinque fuisse satellites. Dixi de ἐν δὲ ad v. 27.
762. Ἄστεως ante vocalem habet Eurip. Or. 759. Phoen. 849. El. 246. Ita ubique scribendum puto, nisi ex licentia poetica, ut πόλεως. Ἄστεως disyllabon est apud Eurip. Bacch. 838. El. 298. Neque enim cum Porfono ad Or. 393. ἄστους legere velim.
763. Ὅδε γ' ἀνὴρ membr. cum plerisque aliis. Ὅδ' ἀνὴρ Regg. C. D. Dresd. B. Ὅ γ' ἀνὴρ Schol. Οἱ ἀνὴρ recte Hermannus. Ita Noster Phil. 583. Eurip. Or. 22.
777. Hesychius: Ἐπεστιν (scribendum ἐπέστη). ἐπέτυχε. Eurip. Hippol. 818. ὦ τύχα, Ὡς μοι βαρεῖα καὶ δόμοις ἐπεστάθης.
781. Aristoph. Nub. 1363. Καὶ γὰρ μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως ἠνεσχόμην τὸ πρῶτον. Quem huc respexisse putat Anonymus apud Burgesium.
786. Ἄεὶ recte omnes nostri codd. cum utroque Dresd. Tacet Brunckius.
791. Malim γένος τ'. Vide ad v. 220.
792. Δηλώσοιμ' Bodl. cum duobus Brunckianis. Sic etiam Mosq. pro var. lect. et Colinaeus in Appendice. Gl. in Laud. Bodl. δείξοιμι.

795. Suidas v. Ἀστρονομία a Brunckio allegatus: Καὶ ἄστροις τεκμαίρεσθαι. ἐπὶ τῶν μακρὰν καὶ ἔρημον ὁδὸν πορευομένων, καὶ ἄστροις σημειομένων τὰς θέσεις τῶν πατρίδων. Diogenianus Cent. II. 66. Ἀστροις σημειοῦσθαι. ἐπὶ τῶν ἐκ μακροῦ τι ὑπονοουμένων. ἀπὸ πλωϊζομένων ἢ παραβολῇ. Plura dabit Toupus ad Suidam II. p. 387. monente Musgravio. Eodem sensu τηλόθεν τὸ Ἴλιον εἰσορᾶν dixit Noster Phil. 454. Ceterum haec ad Heathii mentem interpunxit Erfurdtius, quasi subaudiretur ὁδόν.
797. Χρησμάτων ὀνειδῆ Bar. Bodl. Regg. D. T. Dresdd. et a secunda manu Laud.
804. Ξυνηντίζε Suidas v. Πωλικῆς. Nescio an rectius.
806. Τὸν ἐκτρέποντα τῷ τροχηλάτῃ Hermannus. Vulgatam habet Schol. qui interpretatur, τὸν ἔμπροσθεν τῶν τροχῶν πορευόμενον. Ita etiam legisse videtur Euripides, qui nostrum locum respicit Phoen. 39.
808. 809. Ordo est, monente Brunckio, καθίκετό μου (κατὰ) μέσον κάρα. Eurip. Cycl. 7. Ἐγκέλαδον, ἰτέαν μέσσην θένων δορί, Ἐκτεῖνα. Male vulgo, ἰτέαν εἰς μέσσην.
813. 814. Τοῦ ξένου τούτου non male legisse videtur Schol. qui τὴν συγγενῆς recte τὴν συγγένειαν interpretatur.
815. Τίς τοῦδε (sic) γ' ἀνδρός Schol. Dedi τοῦδε τὰνδρός, e v. 534. 1018. Sic etiam Oed. Col. 1618. Trach. 1177.
- Ibid.* Nūn ἔστ' pro ἐστίν etiam Trin. Suspicor Poëtam dedisse: Τίς τοῦδε τὰνδρός ἐγένετ' ἀθλιώτερος; Eurip. Hel. 600. Οἱ γὰρ, τίς ἡμῶν ἐγένετ' ἀθλιωτέρα;
817. Ὅν μὴ ξένων Schaeferus apud Erfurdtium. Mihi quidem praestare videtur οὗ, cum praecedat τοῦδε τὰνδρός. Vide supra v. 148. Qui vulgatam defendunt, ita fere interpretari debent: *Cui non licet, ut me quisquam hospitio accipiat.* Ceterum insolentior locutionem ἔξεστί τινα, pro τινι, vel e v. 993. defendi posse puto.
- Ibid.* Μήτ' ἀστῶν τινὰ tacite Brunckius. Sed μήτε post μὴ soloeum esse credo. Suspicor scribendum esse, Οὗ μὲν ξένων ἔξεστι μήτ' ἀστῶν τινὰ, distinctione minus plena post προστιθείς v. 820. adhibita, ut τῷ μὲν respondeat δὲ v. 821. Ante ξένων autem facile subauditur μήτε. Noster Phil. 770. ἐφίεμαι, Ἐκόντα μήτ' ἄκοντα, μηδὲ τῷ τέχνῃ Κείνοις μεθεῖναι ταῦτα. Eurip. Hec. 372. Μητέρα, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμπόδων γένῃ, Λέγουσα μήτε δρᾶσα. Ita recte Porsonus. Aesch. Choëph. 291. Βαρῶν δ' ἀπείργειν οὐχ ὀρωμένην πατρὸς Μῆνιν· δέχεσθαι δ' οὔτε συλλύειν τινά. Ita scribendum puto. Paullo aliter Erfurdtius ad v. 240. hujus fabulae. Συλλύειν est συγκαταλύειν, una deversari.
824. Μή'στι pro μήτε Reg. B. Aug. B. et pro var. lect. Reg. T. Nolim vulgatam temere mutare. Nihil enim obstat quo

- minus post χρῇ subaudiatur ἔξεστι, ut supra v. 819. post ἔξεστι subauditur χρῇ.
827. Ὅς ἐξέθρεψε καὶ ἐφύσσε με Dresd. B. Uterque ordo probus. Vide Eurip. Med. 1349. El. 969.
829. Ἄν ὀρθοίη Schaeferus apud Erfurdium.
841. Ποῖον δέ μοι uterque Triclinianus. Apud Aesch. Prom. 475. plerique codd. τὰ λοιπὰ μοι κλύουσα habent. In Choëph. 154. κλύε δέ μοι κλύε omnes libri.
843. Κατακτείνειαν Trin. Dresdd. Reg. T. aliique duo apud Br.
844. Hesychius : Οἰόζων (sic). μονόστολον.
845. Εἰς γέ τις non male Brunckius. Vulgatam ita interpretatur Erfurdus : *Multis illis, quos memoras.*
847. Ἡμᾶς pro ἐμὲ se reposuisse fatetur Triclinius.
853. Οὐ γὰρ Λοξίας Dresd. B. non male. Vide v. 148. 817.
862. Noster Phil. 1227. Ἐπραξας ἔργον ποῖον, ὧν οὐ σοὶ πρέπον ;
863. Εἰ μοι, *utinam mihi.* Citat Musgravius Eurip. Hec. 836.
867. Delendum puto δι'. Aesch. Agam. 1209. Πόντου πέρα τραφεῖσαν ἀλλόθρου πόλιν. Vertit Stanleius : *Trans mare educatam in urbe aliena lingua utente.* Subauditur κατά.
870. Doricum μὰν habet Noster Oed. Col. 153. 1468. Sed malim, οὐδὲ μήποτε λάθρα κατακοιμάσῃ. Ita Eurip. Hel. 299. Νῦν δ' οὔτε τοῦτ' ἔστ', οὔτε μὴ σωθῇ ποτε. Herc. 718. Ὁ δ' οὐ πάρεστιν, οὐδὲ μὴ μόλῃ ποτέ. Plato Philebo p. 214, 49. Ald. 21. E. Steph. Οὐδέτερος ὁ βίος, ὃ Σώκρατες, ἔμοιγε τούτων αἰρετός, οὐδ' ἄλλω μήποτε, ὡς ἐγώ μαι, φανῇ. Phaedro p. 282, 47. Ald. 260. E. Steph. Τοῦ δὲ λέγειν, φησὶν ὁ Λάκων, ἔτυμος τέχνη, ἄνευ τοῦ ἀληθείας ἡθθαί οὐτ' ἐστίν, οὔτε μήποτε ὑστέροις γένηται. De Rep. VI. p. 80, 24. Ald. 494. E. Steph. Οὔτε γὰρ γίγνεται, οὔτε γέγονεν, οὔτε οὖν μὴ γένηται ἀλλοῖον ἦθος πρὸς ἀρετὴν παρὰ τὴν τούτων παιδείαν πεπαιδευμένον ἀνθρώπειον, ὃ ἐταῖρε. Ibid. X. p. 129, 30. Ald. 597. C. Steph. Δύο δὲ τοιαῦται ἡ πλείους οὔτε ἐφυτεύθησαν ὑπὸ τοῦ θεοῦ, οὔτε μὴ φύωσι. Legg. XII. p. 350, 34. Ald. 942. C. Steph. Τούτου γὰρ οὐτ' ἐστίν, οὔτε ποτὲ μὴ γένηται κρεῖττον, οὔτε ἄμεινον οὔτε τεχνικώτερον εἰς σωτηρίαν τὴν κατὰ πόλεμον καὶ νίκην. In sequentibus οὐ μὴ priore loco, οὐ posteriore collocatur. Noster Oed. Col. 450. Ἀλλ' οὔτε μὴ λάχωσι τοῦδε συμμάχου, οὔτε σφὶν ἀρχῆς τῆσδε Καδμείας ποτὲ Ὀνησις ἥξει. El. 42. Οὐ γάρ σε μὴ γήρα τε καὶ χρόνον μακρῶ Γνώσ', οὐδ' ὑποπτεύουσιν ὧδ' ἡνθισμένον. Plato Philebo p. 211, 48. Ald. 15. D. Steph. Καὶ τοῦτο οὔτε μὴ παύσηται ποτε, οὔτε ἤρξατο νῦν. Qui locus nostro simillimus est.
873. Sunt qui interpretentur : *Propter malos civium mores amittitur libertas.* Alii : *Per scelera ad tyrannidem occupandam viam sibi faciunt homines.* Tyrannidem ἀδικίαν εὐδαίμονα vocat Eurip. Phoen. 552.
874. Ἡν πολλῶν reposuit Triclinius. Εἰ πολλῶν Suidas v. Ὑβρις.

- *Η πολλῶν ὑπερεπλήσθη μάτων Stobaei ed. Trincavelliana, unde ἡ et κακῶν Gesnerus XLVII. p. 343.
877. Ἀποτμον Dresd. B. ut conjecerat Hermannus. Ἀπότομον ἀνάγκης λῆμα memorat Eurip. Alc. 985. Omnia ut vulgo Suidas v. Ὑβρις.
883. Ὑπέροπτα pro ὑπερόπτως. Gl. καταφρονητικῶς. Sic in Aj. 197. ἀτάρβητα ὀρμᾶται. Λαιψηρὰ πηδᾶ Eurip. Ion. 717.
890. Hesychius: Ἀσεπτον. ἀσεβές. Σοφοκλῆς Αἰχμαλωτίσιν.
891. Repetendum a superioribus εἰ, monente Heathio, ut sit, ἡ εἰ τῶν ἀθίκτων ἔξεται. Ἐξεται pro θίξεται dictum est.
892. 893. Frustra haec sollicitant viri docti. Sensus est: Si caedes Laii impunita discesserit, quis jam abstinebit se, quin a mente arceat conscientiae stimulos, sceleris scilicet recordationem, metumque vindictae divinae? Eurip. Or. 623. Μὴ τῶδ' ἀμύνειν φόνον, ἐναντίον θεοῖς. Herc. 193. οὐκ ἔχει τῶ σώματι Θάνατον ἀμῦναι. Incertus Rhef. 787. Ἐγὼ δ' ἀμύνων θῆρας ἐξεγείρομαι Πώλοισιν. Arcens bestias ab equis. Verba ψυχᾶς βέλῃ ex Ant. 1085. illustrat Erfurdtius, ubi eodem sensu dicitur καρδίας τοξεύματα.
898. Hesychius: Ἀβαι. περὶ τὴν Φωκίδα τόπος, οὗ μαντεῖον Ἀπόλλωνος Ἀβαίου. Σοφοκλῆς. Accentus incertus est.
903. Λάθοι Schol. Bodl. Trin. Mosq. Sed praestare videtur subjunctivus. Vide Aesch. Prom. 388. Eurip. Hippol. 889. et ea quae dixi supra ad v. 49. Male ἐγχάνοι post Brunckium dedi apud Aristoph. Ach. 221.
905. Παλαιὰ Λαίου Bodl. Mosq. Dresd. B. Πάλαι Λαίου Trin. Aberat παλαιὰ a codd. quibus usi sunt Schol. et Triclinius. Omittit etiam Suidas v. Ἐξαιροῦσιν.
906. Ἐξεροῦσιν Schol. Ἐξαιροῦσιν et mox ἐξαίρουσιν Suidas v. Ἐξαιροῦσιν. Ἐξαιροῦσιν etiam Aug. B.
911. Rhef. 780. Καί μοι καὶ ὕπνον δόξα τις παρίσταται.
913. Magis placeret λαβοῦσαν, si idonea auctoritate niteretur. Exempli praebent Brunckius ad El. 480. Butlerus ad Aesch. Prom. 217. aliique. Quibus adde Nostrum Aj. 1006. nisi με ex Suida legere mavis. Nostro loco λαβούση Suidas v. Δοξάσαι.
914. Οἰδίπους ἀναξ uterque Triclinianus.
917. Citat Br. Aristoph. Eq. 860. ὦ δαιμόνιε, μὴ τοῦ λέγοντος ἴσθι.
921. Πόροις etiam Trin. et Eustathius p. 1112, 37.
930. Pollux III. 38. Καὶ τέλος ὁ γάμος ἐκαλεῖτο, καὶ τέλειοι οἱ γεγαμηκότες. Hesychius: Προτέλεια ἡ πρὸ (f. προθυομένη) τοῖς γάμοις θυσία καὶ ἐορτή· τέλος γὰρ ὁ γάμος, ἀπὸ τοῦ εἰς τελειότητα ἄγειν. Idem: Τέλειοι. οἱ γεγαμηκότες. Plura dabunt utriusque Grammatici interpretes. Hinc, opinor, petenda explicatio verborum παντελὴς δάμαρ.
934. Ἀγαθὰ δόμοις γε de meo dedi. Ge hic valet saltem.

935. Παρὰ τίνος Trin. Reg. D. Dresd. B. Reliqui πρὸς habent.
936. Τάχ' ἂν Brunckius contra omnes codd. et Eustathium p. 737, 6. Vide Aj. 778. Phil. 20.
941. Οὐχὶ πρέσβυς non male Trin.
942. Ἐν δόμοις ἔχει Trin. Aug. B.
943. 944. Triclinium sequitur Turnebus, Bothium Erfurdtius. Cum Triclinio facit Aug. B. nisi quod γέρον supra scriptum habet, et mox εἰ δὲ μή. Cum vero valde inveniusta sit scriptura quae in plerisque libris exhibetur, non abest suspicio priorem v. ita ἀμέτρως scribendum esse: Πῶς εἶπας, ἢ τέθνηκε Πόλυβος?
944. Λέγ' ἐγὼ Trin. et a prima manu Laud. Ita etiam prior Jun-
tina, operarum, ut videtur, vitio.
948. Μὴ κτάνοι Trin. qui v. 1011. ἐξέλθοι habet. Item Dresd. A. et pro var. lect. duo Brunckiani. Utrumque probum. Vide Eurip. Hec. 1138. Phoen. 69. Sed malim, τὸν ἄνδρα φεύγει μὴ κτάνη. Vide v. 1010. Πάλαι cum verbo praesentis temporis conjungitur supra v. 450. infra v. 1067. 1112.
955. Ἀγγελῶν male pro aoristo acceperunt grammatici. Gl. ἀγγείλας, μηνύσας. Ἀγγελῶν recte Laud.
967. Κτενεῖν ἔμελλον Dresd. B.
969. Verba ἄψαυστος ἔγχους ad Polybum referenda censet Anonymus apud Burgesium, superioribus scilicet ἐγὼ δ' ὃδ' ἐνθάδε, διὰ μέσου positis.
972. Ἄξι' οὐδενός Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, aliique, opinor, plerique. Tacet Brunckius.
977. 978. Haec post Grotium explicat Heathius. Sensus est: Τύχη τὰ θνητῶν πράγματ', οὐκ εὐβουλία. Verba τὰ τῆς τύχης eodem quo Noster sensu usurpat Thucyd. IV. 55. Ita etiam Eurip. Alc. 788. Τὰ (τὸ vulgo) τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οἱ προβήσεται.
987. Μέγας γ' ὀφθαλμὸς Editor Lond. 1746. Apud Eurip. Herc. 1116. recte μέγας γ' ὁ κόμπος e cod. Musgravius.
993. Ἡ οὐ θεμιστὸν Bothius.
- Ibid. Ἀλλοις εἰδέναι contra metrum Laud. Bodl. Dresd. A. Eurip. Protefilao fragm. 1. Οὐ γὰρ θέμις βεβήλοις ἀπτεσθαι δόμων. Recte Musgravius βέβηλον.
994. Λοξίας πάλαι Aug. B. et uterque Triclinianus.
1001. Πατρός γε χεῖρ' ἔχων Hermannus.
1002. Ἐγωγ' οὐ Bodl. aliique fortasse. Tacet Brunckius. Ἐγὼ οὐχὶ recte conjicit Erfurdtius.
1005. Schol. Καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμεν. ἤγουν διὰ τοῦτο. Noster Oed. Col. 1291. Ἄ δ' ἦλθον, ἥδη σοι θέλω λέξαι, πάτερ. Aristoph. Plut. 966. Ἄλλ' ὅτι μάλιστ' ἐλήλυθας, λέγειν σ' ἐχρῆν.
1006. Εὐ πράξαιμί τι Laud. Bodl. aliique multi, ni fallor.

1011. Ταρβῶ codd. nescio an omnes. Sed recte se habet participium. Vide Ant. 404. Tacet Brunckius.
1021. Mediam formam ὀνομάζεσθαι alibi non reperi.
1022. Τῆς ἐμῆς χειρὸς Dresd. B. e v. sequente.
1030. Σοῦ δ' de meo dedi. Supra v. 372. σύ γ' ἄθλιός γε habet Aug. C. Legendum etiam σὺ δ' apud Eurip. Herc. 1249.
1037. Recte Triclinius: Πρὸς μητρός. πρὸς πατρός, ἢ πρὸς μητρός, ἔπαθον τοῦτο δηλονότι, ἡγουν τὸ διατρυπηθῆναι τοὺς ἀστραγάλους. ἀσύνητον γὰρ καὶ ἀνακόλουθον πρὸς τὰ ἐπαγόμενα, τὸ νομίζειν ἐρωτᾶν τὸν Οἰδίποδα, εἰ ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ἢ τῆς μητρός ὀνομάσθη. Sic etiam gl. apud Brunckium.
1046. Εἰδῆτ' ἂν Heathius, ut legisse videtur Schol. Ibid. Οἱ πικῶριοι Regg. D. T. Vide Praefationem.
1051. Τὸν omnes nostri codd. Tacet Brunckius et Erfurdtius.
1052. Suspicor Poëtam scripsisse, ὃν καὶ ματεύεις.
1056. Dedi τί δ' ὄντιν' εἶπε ex Aesch. Prom. 764. Τί δ' ὄντιν'; οὐ γὰρ ῥητὸν αὐτοῦσθαι τάδε. Τί ἐρωτᾶς scilicet.
1061. Ἄλιν νοσοῦσ' ἐγὼ Schol. et Johnsonus in interpretatione, monente Heathio. Citat Brunckius Ant. 547. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγὼ.
1062. Οὐδ' εἰάν ἐκ τρίτης ἐγὼ Aug. C. Οὐδ' εἰάν τρίτης ἐγὼ Hermannus. Male haec interpretatur Schol. Οὐδ' ἂν (sic) ἐκ τρίτης ἐγὼ. τρίτον πεπραμένης (vulgo πεπραμένος) καὶ αὐτὸς τρίπρατος. Imo, δοῦλος ἐκ τριγωνίας. Eodem sensu legitur τρις νόθος apud Eurip. Androm. 637. ubi consulendus Musgravius a Brunckio laudatus.
1064. Μὴ δρᾷ τάδε Bar. Aug. B. Dresdd. et tres Brunckiani. Aesch. Eum. 797. Ἐμοὶ πίθεσθε μὴ βαρυστόνως φέρειν.
1075. Ἀναρρήξει Laud. Regg. D. E. Vide Dawesium p. 227. Eurip. Hippol. 518. Δέδοιχ' ὅπως μοι μὴ λίαν φανῆς σοφή. Ubi futurum praebet cod. Flor. apud Valckenarium.
1078. Αὕτη Hermannus.
1079. Hesychius: Δυσγένειαν. ἀγένειαν.
1080. Plutarchus de Romanorum Fortuna p. 318. C. Ἀντικρυς οὗτος (L. Cornelius Sulla) τῇ τύχῃ μετὰ τῶν πράξεων ἑαυτὸν εἰσποιεῖ, βοῶν κατὰ τὸν Οἰδίποδα τὸν Σοφοκλέους. Ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς τύχης νέμω.
1084. Τοιόσδ' ἐκφῶς Schol. Augg. Τοιόσδε γ' ἐκφῶς Dresd. A. Τοιόσδε φῶς τῆσδ' Dresd. B. Τοιοῦτος πεφυκῶς interpretatur Schol. Vide an legendum: Τοιόσδε φῶς ἂν οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι. Ita supra v. 446. συθείς τᾶν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον. Vide etiam 339. Aj. 1144. El. 697. Eurip. Androm. 307.
1085. Proculdubio mendosum est ποτ' ἄλλος in initio senarii. Quid scribendum sit, nondum video.
1088. Ἀπειρος Trin. Aug. B. Gl. ἀμέτοχος. Hesychius: Ἀπείρυνας. ἀπειράτους. Σοφοκλῆς Θυέστη.

1091. seqq. Ordo est: Μὴ οὐ καὶ τροφὸν καὶ μητέρα (Corinthum scilicet et Thebas) αὖξεν σε (ὡς ὄντα) πατριώταν Οἰδίπου, καὶ (σε) χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν, et reliqua. Interpretes fefellit καὶ ante πατριώταν positum, cui non respondet καὶ τροφὸν καὶ μητέρα, sed καὶ χορεύεσθαι.
1094. Passivum χορεύεσθαι optime illustrat Eurip. Iph. Taur. 367. αὐλεῖται δὲ πᾶν Μέλαθρον. Hel. 1449. πᾶσαν δ' ἐχρῆν Γαῖαν βοᾶσθαι μακαρίαις ὕμνωδίαις.
1095. Ἐπίηρα, vox Homérica, ex Il. A. 572. 578. Od. T. 343. Τὴν μετ' ἐπικουρίας χάριν interpretatur Apollonius.
- Ibid.* Τοῖς ἐμοῖς τυράννοισιν male Heathius.
1096. Ἰήϊέ σοι Φοῖβε de suo dedit Brunckius. Vitium erat in antitrophico v. 1108. quem emendavit Porsonus.
1100. Ἄρα priore brevi Heathius. Quae forma in initio sententiae nunquam adhibetur.
- Ibid.* Ὅρεσσιβάτα Laud. Trin. Regg. E. T. Που metri gratia addit Heathius. Malim τις, quod geminare solent tragici, et omittere librarii. Exemplis ad Aristoph. Ach. 569. allatis adde Aesch. Agam. 671. Eurip. Androm. 734.
1108. Ἐλικωνίδων Porsonus ad Or. 614. Vide Eurip. Herc. 791.
1111. Πρέσβυ Bar. et pro var. lect. Reg. B. Πρέσβυν Schol. Laud. Bodl. Trin. Regg. C. D. Dresd. B. Colinaeus in Appendice. Quod unice verum est. Gl. τὸν γηραιὸν ἀκριβοῦσθαι. Reliqui Brunckiani πρέσβυν et πρέσβεις habent, altero alteri superscripto.
1113. Ξυνάδει τῶδε τάνδρῃ Schol. Laud. Bodl. Dresd. B. Brunckio non improbante.
1123. Ἡ δοῦλος diserte Porphyrius in Lexico Brunckiano. Infra v. 1389. ἥ habet Laud. a secunda manu.
1130. Ἡ ξυνήλλαξας membr. Ἡ ξυναλλάξας Reg. D. Dresd. B. ut legendum viderat Heathius.
1135. Hunc versum διὰ μέσου esse monet Brunckius.
1136. Ἐπλησίαζεν Brunckius. Nec male, modo ἐπλησίαζε scripsisset. Sed primam personam defendit Hermannus. Τῶδε τάνδρῃ eodem sensu legitur paullo ante v. 1113.
1137. Ἐμμήνους Schol. diserte et codd. opinor, tantum non omnes. Ἐκμήνους Trin. unde ἐκμήνους Schaeferus apud Erfurdium. Schaeferi verba apponam: *A veris initio, quo tempore greges in illis terris τὰ σταθμὰ relinquebant, ad ortum Arcturi sex menses erant.* Oritur Arcturus, monente Schol. ἡλίου ὄντος ἐν τῇ παρθένῳ. Plura dabit Musgravius.
1163. Recte interpungit Colinaeus in Appendice.
1164. Τόνδε omnes nostri codd. et Colinaeus in Appendice. Tacent de suis Brunckius et Erfurdus.
1166. Εἰρήσομαι operarum vitio dedisse videtur Stephanus. Ita etiam nonnulli libri apud Eurip. Med. 280.

1167. Τῆς γεννημάτων dicere maluit Poëta, quam τι γεννημάτων. Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον vocant grammatici. Ita Eurip. Tro. 735. ὦ φίλτατ', ὦ περισσὰ τιμηθεῖς τέκνον. Bacch. 1305. Τῆς σῆς τὸδ' ἔργος, ὦ τάλαινα, νηδύος Αἰσχίστα καὶ τάχιστα κατθανόνθ' ὀρώ. Eadem ratio est diminutivorum, ut mea *Glycerium*. Aristoph. Ach. 872. ὦ χαῖρε, κολλικοφάγε Βοιωτῖδιον. Βία masculinum habet Aesch. Choëph. 893. Οἱ γὰρ τέθνηκας, φίλτατ' Αἰγίσθου βία.
1170. Ἀκούειν Plutarchus de Curiositate p. 552. C. et adversus Epicureos p. 1093. B. monente Valckenario ad Phoen. 394. Ἀκούειν etiam conjecerat Stephanus in Annotationibus.
1175. Θεσφάτων κακῶν ὄκνω Reg. D. Dresd. B. Θεσφάτων ὄκνω κακῶν uterque Triclinianus.
1178. 1179. Ordo est, monente Brunckio, ὡς δοκῶν ἀποίσειν (εἰς) ἄλλην χθόνα. Ita Eurip. Herc. 984. Ἄλλω δ' ἐπεῖχε τόξ', ὃς ἀμφιβώμιον Ἐπτηξε κρηπῖδ', ὡς λεληθέναι δοκῶν.
1182. Ἐξήκοι recte Dresd. B. Vide v. 1489. 1492.
1185. Οὐ χρῆν ὁμιλῶν Aug. B. Dresd. B. Vide ad v. 461.
1188. Ἐναριθμῶ Schol. diserte, Laud. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice. Tacent Brunckius et Erfurdtius.
1189. Nescio an legendum, τί γάρ τις ἀνὴρ πλέον. Vulgatam habet Stobaeus XCVI. p. 531. Gesn. XCVIII. p. 407. Grot.
1193. Τὸν σὸν τοι tacite Camerarius, consulto, necne, nescio. Ita etiam legisse videtur Schol.
1195. Dedi de meo τλάμων, quod paullo numerosius est. *Ibid.* Οἰδιπόδα recte Bodl. Colinaeus in Appendice, et alii fortasse.
1195. 1196. Τλάμον Οἰδιπόδα βροτῶν, οὐδὲν μακαρίζω. Ita, quod mirere, ex Hermannii praecepto Erfurdtius.
1197. Hesychius: Καθ' ὑπερβολήν. ὑπερβαλλόντως.
1198. Ἐκράτησε Hermannus. Cui scripturae favet Scholiae interpretatio mox alleganda.
1203. Ἀνεστάς (sic) Bar. Dedi de meo ἀναστάς. Ἀνέστα legisse videtur Schol. qui ἀπαλέξῃσις γέγονε interpretatur. In Oed. Col. 1662. διέσταν pro διαστάν cod. Vaticanus.
1204. 1205. Malim, βασιλεὺς ἐμὸς Καλεῖ. Sed fortasse καλεῖτ' pro ἐκαλεῖτο scripsit Poëta, et mox ἐτιμάθη.
1207. Θήβαισιν Heathius, qui primus hoc carmen antistrophicum esse vidit.
1209. Τίς ἄταις ἀγρίαις, τίς ἐν πόνοις non male Hermannus. Ceterum subauditur μᾶλλον, quod in ἀθλιώτερος contineri vidit Burtonus.
1212. Ὁὗτός Brunckius. Gl. ὁ αὐτός.
1213. Παιδί, πατρί, καὶ θαλαμηπόλῳ πέσειν Reg. D. Dresd. B.
1216. Ἐδυναθήσαν Reg. B. Ἐδυνήθησαν Dresd. B. Altera forma vix

- usquam apud tragicos obvia est. Apud Eurip. Ion. 867.
pro ἐδυνάσθην malim ἐδυνάβην.
1218. Ὅς δικάζει Bar. Laud. Mosq. et a secunda manu Bodl.
Trin. Δικάζει τ' ἄγαμον praeter necessitatem Hermannus.
- Ibid.* Δυσγάμους γάμους has nuptias vocat Eurip. Phoen. 1054.
1220. Ἰὼ, Λατῆιον ὦ τέκνον non male Erfurdtius. Eurip. Iph. Aul.
1497. Ἰὼ, γὰ μᾶτερ ὦ Πελασγία.
1221. Heathii emendationem recepit Erfurdtius. Ego Bothium
sequor. Nihil, quod sciam, mutant codd. praeter Trin.
et Dresd. A. quorum ille ἰδοίμην habet, hic recte εἰδόμαν, ut
emendaverat Heathius.
1222. Δύρομαι Bothius post Porsonum ad Hec. 728. Med. 160.
- Ibid.* Ἰαχαίων Reg. C. et a secunda manu Trin. qui a prima ἰα-
χείων habet. Ἀχέων Reg. D. Dresd. B. Ἰακχίων post Her-
mannum Erfurdtius, cum hac annotatione: *Voc. ἰάκχιος,*
formatum ab Ἰακχος, Lexicis addendum: Bacchico ore la-
mentor. Quo exemplo ego quoque moneo: *Voc. ἰάχεος,*
formatum ab ἰαχή, Lexicis addendum: Lamentabilis. *La-*
mentabili voce deplorans dixit Cicero Tuscul. Disput. II.
12. Ceterum secunda in ἰαχή et ἰαχεῖν communis est, ne-
que quidquam causae est cur scribatur ἰακχή et ἰακχεῖν.
- 1225.* Κατεκοίμισα contra metrum Bar. Regg. B. D. E. T. Aug.
B. Dresd. A. Gl. ἀντὶ τοῦ ἐκοίμισα, διὰ τοῦ ἰ. Κατεκοίμασα
Heathius.
1223. Nuntii personam praefigunt omnes nostri codd. praeter B.
qui nullas personarum notas habet.
1224. Dedi de meo οἷά τ' εἰσόψεσθ'.
1227. Οὔτε Φᾶσιν αὖ male Marklandus ad Suppl. 854. *Αν cum
infinitivo geminant Eurip. Med. 368. Aristoph. Thesm.
440. 526. In Lys. 115. fortasse legendum: Ἐγὼ δὲ δὴ καὶ
ὥσπερ εἰ ψῆπταν δοῦναι ἂν ἐμαυτῆς παρατεμουῖσα θῆμισυ.
Ubi notanda crasis δοῦναι ἂν, ut οἰκεῖσθαι ἂν in Eq. 1175.
1229. Διὰ μέσου sunt verba τὸ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ. Omnes libri
τάδ' vel τὰ δ', quod fortasse retineri poterat. Sed rectius
videtur τὸ αὐτίκα, quod praeter alios habet Thucyd. II. 42.
64. Dicitur autem τὸ δ' αὐτίκα pro αὐτίκα δὲ, ut τὰ δὲ νῦν
pro νῦν δὲ in Oed. Col. 133.
1230. Hesychius: Ἀκον. ἀκούσιον. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι Τυράννῳ. Sic
etiam in Oed. Col. 977.
1231. Αἱ φανῶσ' recte Aug. B. cum utroque Tricliniano. *Αν ante
subiunctivum omitti posse docuit Br. ad Oed. Col. 395.
1232. Omnes libri ἤδειμεν. Vide meam annotationem ad Aristoph.
Ach. 323. p. 122.
1239. Κἂν sine accentu recte Bodl. a secunda manu, et Coli-
naeus in Appendice, ut legendum monuit Stephanus in
Annotationibus.

1242. 'Ιετ' Reg. C. 'Ιετ' Bar. Bodl. Reg. D. Dresd. B. Mosq. ut recte edidit Junta. Verum vidit Brunckius ad Aristoph. Vesp. 423. ubi pro ἴεσο recte e membranis edidit ἴεσο. Passivum est ab ἴημι.
- Ibid.* Εὐθύς ἐς τὰ νυμφικά Augg. Dresd. A. et fortasse Reg. D.
1245. Καλεῖ recte Erfurdtius, ut supra v. 780. Oed. Col. 1626. Trach. 798.
1249. 'Εγοᾶτο δ' εὐνάς Heathius. Εὐνάς δ' ἐκώκυ' apud Schol. Barocc. deprehendere sibi et Erfurdtio visus est Hermannus.
1250. 'Ανδρα Regg. D. T. Dresd. B. ut legendum conjecerat Mudgius. Optime haec illustrat Eurip. Herc. 950. Διπλοῦς δ' ὁπαδοῖς ἦν γέλως, φόβος θ' ὁμοῦ.
1253. 'Ενθεάσασθαι Aug. B. Dresd. A. Utrumque compositum rarum, sed praestare videtur ἐκθεάσασθαι. *To see out.*
1256. 'Εξαιτῶν ὅπου κίχου recte interpretatur Heathius.
1260. 'Υφηγητοῦ conjunctim omnes codd.
1261. 'Ενήλατ' omnes nostri codd. Tacent Brunck. et Erfurdt.
1262. Κλεῖθρα omnes codd. Sed κλῆθρα v. 1287. Schol. Laud. Aug. C. Mosq. et a secunda manu Bodl. V. 1294. eandem scripturam praebent Bar. Laud. Bodl. Aug. C. Mosq. Malim etiam ἀποκλῆσαι infra v. 1388. In Oed. Col. 1052. libri omnes κληῖς seu κλής.
1264. Αἰώραις dare voluit Turnebus, quod habent tres Brunckiani. Opinor, Regg. D. T. Aug. B. Eandem scripturam ex Aug. B. et utroque Dresd. enotavit Erfurdtius.
1266. 'Επὶ δὲ γῆ solenni errore etiam Regg. B. D. Aug. B. Dresd. B. et a prima manu Aug. C. Pessime haec et sequentia corrupit Brunckius.
1267. 'Εκειτο τλήμων (τλάμων Reg. D. Dresd. B.) Laud. Bodl. Trin. Regg. D. T. Aug. C. Dresdd. et, opinor, Mosq. Sic etiam Colinaeus in Appendice. 'Εθηκε στλήμων habent Bar. a prima manu, ἔθηκ' (sic) ἢ τλήμων a secunda.
- Ibid.* Δεινά γ' ἦν Bar. Bodl. et pro var. lect. Reg. T.
1271. 'Οψοιντό Regg. A. D. T. Dresdd.
1279. Αἷματός τ' ἐτέγγετο Reg. T. Dresdd. et a secunda manu Reg. E. Αἱματοῦς Heathius. Brunckius ἀπετέγγετο de suo dedit. Χαλάζης praebebant membranae.
1280. Δυοῖν recte Bar. Bodl. Trin. Augg. ut ter edidit Brubachius. Δυεῖν hoc uno in loco apud Nostrium dedit Aldus.
1281. Hic versus, quem propter homoeoteleuton omittit Bar. e margine irrepsisse videtur.
1282. Δ', quod delendum putat Anonymus apud Burgesium, non agnoscit Aug. B.
1283. Τῇ δὲ θ' ἡμέρᾳ etiam nostri codd. Gl. in Bodl. τοι.
1286. Τινὶ encliticum Augg. ut legendum viderat Mudgius.
1291. Aesch. Agam. 245. Φθόγγον ἀραῖον οἴκοις. Eurip. Med. 608.

- Καὶ σοῖς ἀραΐα γ' οὔσα τυγχάνω δόμοις. Iph. Taur. 778. Ἡ σοῖς ἀραΐα δώμασιν γενήσομαι.
1293. De locutione μεῖζον ἢ φέρειν consulendus Marklandus ad Suppl. 844.
1300. Τίς (τί Bar.) δ' ὁ πηδήσας Bar. Laud. Bodl. Mosq. et, opinor, alii. Vide ad v. 1490.
1301. Τῶν κακίστων solenni errore Trin. Reg. C. Dresd. B. Augg. Vide Valckenarium ad Hippol. 818.
1302. Πρὸς σῇ, ut Aldus, omnes nostri codd. quorum scripturam male repraesentavit Burtonus.
1303. Φεῦ, φεῦ δύστην' Bothius. Quod si recte se habet δύστανος, Oedipo in scenam ingredienti haec verba tribuenda erunt.
1304. Δύναμαί σ', ἐθέλων Trin. Reg. B.
1307. Αἶ quater Bar. Trin. aliique. Nonnulli bis tantum.
1310. Πέταται Heathius, unde πέτεται Brunckius. Διαπωτᾶται Musgravius. Nulla hic anapaestici metri vestigia.
- Ibid.* Hesychius: Φοράδην. πάντῃ (vulgo πάντα) φερόμενον.
1311. Ἰὼ δαίμων Bar. Dresd. B. Ἰὼ δαῖμων (sic) Aug. B.
- Ibid.* Ἰν' ἐξήλω Aug. B. Dresd. B.
1312. Οὐκ ἀκουστὸν non male Trin. a secunda manu.
1313. Hesychius: Ἀπότροπον. ὅ τις ἂν ἀποτράποιτο. Σοφοκλῆς Οἰδίποδι.
- Ibid.* Ἐπιπλόμενον Bar. Bodl. Trin. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. Laud. Tacet Brunckius. Vox Homericæ ex Od. H. 261. Ξ. 287. Quo sensu a Nostro usurpetur, non adeo perspicuum est. Ἐπεληλυθὸς interpretatur Scholiastes, *ingruens, opprimens, involvens, superveniens*, interpretes Latini. Hesychius: Πλόμενον. φανερόν γε γινόμενον, δῆλον.
1314. Ἀδάματον Hermannus de Metris p. 435. Vide ad v. 196.
1319. Φορεῖν omnes nostri codd. et Regg. A. B. Φωρεῖν operarum vitio dedit Junta. Idem φωνεῖς v. 793. ὑπέρωπτα 883.
1321. Nihil mutant libri. Pro ἐμὲ τὸν τυφλὸν, τυφλὸν με conjicit Hermannus de Metris p. 435. τυφλὸν γε apud Erfurdt.
1322. Alterum φεῦ ex Heathii sententia delevit Brunckius. Aliiter scilicet hos versus distribuunt.
1327. Recte φίλοι omisso ὧ dedit Triclinius. Vide infra v. 1334.
1328. Eam scripturam exhibui quam praebent Bar. Bodl. Trin. Regg. A. C. et a prima manu Laud. nisi quod hi cum reliquis omnibus πάθεα habent. Versus justus est dochmiacus.
1329. Ἐπαισεν αὐτόχειρ νιν non male Trin.
1332. Ἦν ταῦθ', ὥσπερ τε καὶ σὺ φής Bar. Bodl. Mosq.
1333. Τί δῆτ' ἐμοὶ Bar. Bodl. Trin. Mosq. et Triclinius, ut conjecerant Burtonus et Heathius. Tacet Brunckius.
1335. Ἀπάγεται ἔκτοπόν μ' ὅτι τάχιστα γὰς non male Hermannus. Noster Ant. 1323. Ἀγέτε μ' ὅτι τάχος, ἄγεται μ' ἐκποδῶν.

1335. 1336. 'Απαγάγετ' utrobique Dresd. A. ut legisse videtur Triclinius.
1336. 'Ολέθριον omnes codd. etiam Tricliniani, licet ὀλεθρον agnoscere videatur Triclinius in Scholiis metricis. Μέγα Aug. B. Dresdd. et nonnulli Brunckiani. Aristoph. secundis Thesmoph. fragm. 8, 3. 'Αγχουσαν, ὀλεθρον τὸν βαθύν, ψιμύθιον.
1340. Cum Aldo consentiunt membr. Bar. Laud. Bodl. Mosq. Aug. C. Reliqui omnes, ni fallor, ἄν addunt in fine versus. Sed valde inconcinnum est ἄν verbo suo subiectum, altero verbo interposito. Dedi igitur de meo ἠθέλησ' ἄν. Supra v. 77. ὅσα pro ὅσ' ἄν habent Trin. Aug. B. Dresd. A. Mosq.
1341. Praepositionem recte delevit Triclinius. Eodem vitio laborant edd. veteres in Oed. Col. 167.
1342. Νομάδας Bar. quam scripturam agnoscit Triclinius. Νομάδος, diserte Schol. *Pafloritiae* vertit Musgravius, quod vix intelligo. Metri gratia νομάδ' dedi, de quo plura dicam ad sequentia.
- Ibid.* 'Ελυσέ μ' Trin. Reg. C. 'Ελυσ' ἔμ' Reg. B. Aug. B. Reliqui omnes ἔλυσεν, quae vox ab exemplari, quo usus est Triclinius, abfuisse videtur. Sed veram scripturam, ni fallor, conservavit Schol. 'Απόλοιτο, φησὶν, ὅστις ἀπὸ τῆς ἀγρίας πέδης τῆς διανεμομένης τοὺς πόδας μου, ἔλαβε καὶ διέσωσέ με. Optime metro convenit ἔλαβ', quod in textum reposui. Significat εὔρε, ut supra v. 1031. Τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; Eurip. Ion. 1339. 'Εν τῇδ' σ' ἔλαβον νεόγονον βρέφος ποτέ. In verbis, ἀγρίας πένδας νομάδα, nonnihil haereo. Sensus videtur esse, ἐν ἀγρίαις πένδαις δεδεμένον, quem tamen exemplis confirmare nequeo, tametsi structuram non valde diffimilem habet Noster Oed. Col. 685. οὐδ' αὖπνοι Κρήναι μινύθουσι, Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων.
1343. 'Ερρύτο pro ἐρρύσατο, vox HomERICA, tragicis vix usitata.
1345. 'Ην tertia persona est, monente Schol. Vide ad v. 60.
- Ibid.* 'Αχθος solenni vitio Bar. Bodl. Trin. Mosq.
1349. 'Αδικος metri gratia dedit Erfurdtius. Conjeceram ἄθεος, quod etiam nunc magis placet. *Diis invisus.*
- Ibid.* Dedi de meo, ἀνοσίων τε παῖς. Vide ad v. 220.
1351. 'Ετι pro ἔφν Hermannus. Vide Nostrium Ant. 1281. Eurip. Med. 234.
1354. Noster Aj. 634. Κρείσσων παρ' Αἴδα κεύθων, ἢ νοσῶν μάταν.
1385. 'Ορθῆς apud Turnebum ex operarum incuria natum videtur. Τούτοις habent Reg. D. et uterque Triclinianus.
1387. Οὐκ ἠνεσχόμην Trin. Aug. C. (opinor, B.) Dresd. A. Recte Brunckius, οὐκ ἄν ἐσχόμην.
1388. Τὸ μὴ ἀποκλείσαι plene scriptum in Bar. Laud. Bodl. Reg.

non sine des et in Novat.
non sine des et in Novat.

- D. Dresd. A. Quam scripturam in similibus semper adhibendam censeo. Pronuntiabant veteres, ni fallor, τὸ μᾶπο-
κλειῖσαι.
1389. Sensus est: *Utinam aurium sensum occludere possem, ut etiam surdus essem.* Qua significatione recte dicitur ἴν' ἢ τυφλός τε. Quoties enim prior sententiae pars non quid factum sit, sed quid fieri oportuerit, designat, particulae ἵνα, ὥς, ὅπως, indicativum post sese adsciscunt, modo de re praesenti aut praeterita sermo sit. Nam de re futura adhibetur subiectivus aut optativus. Exempla hujus structurae nonnulla post alios indicabo, quo melius eam intelligere possint tirones. Noster infra 1392. El. 1131. Aesch. Prom. 152. 746. Choëph. 193. Eurip. Hippol. 645. 925. 1078. Iph. Taur. 354. Inone fragm. 7, 2. Hippol. priore fragm. 9, 1. Astydamas apud Suidam v. Σαυτὴν ἐπαινέεις. Aristoph. Vesp. 989. Pac. 135. Eccl. 151. 422. Menander apud Athen. p. 364. E. p. 114. Cler. Idem apud Stobaeum LXX. p. 429. Gesn. LXXII. p. 303. Grot. p. 230. Cler. Haec qui inspicat, nemo, opinor, dubitabit quin apud Eurip. Hec. 818. scribendum sit ἴν' ἢν ποτε.
1401. Μέμνησθ' ἔτι Trin. a secunda manu, et Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius. Μέμνησθ', ὅτι defendere conatur Erfurdtius ad Ant. 2. Sed vera scriptura est, μέμνησθέ τι. Eurip. Hec. 992. Εἰ τῆς τεκούσης τῆσδε μέμνηται τί μου.
1414. Πείθεσθε libri nescio an omnes.
1415. Πλήν γ' ἐμοῦ Reg. D. Πλήν ἐμοῦ Suidas v. Θίγειν.
1421. Ἐφεύρημαι omnes nostri codd. Tacet Brunck. et Erfurdt.
1422. 1423. Οὐθ' utrobique Dresd. A. nonnulli Brunckiani et Suidas v. Γελαστής. Cum Aldo consentiunt membr. et omnes nostri. Ita etiam Eurip. Phoen. 1549. 1586.
1424. Hodie malim, μὴ καταισχύνησθέ τι, quam scripturam paullo ante restitui v. 1401.
1453. Ζῶντι Toupus in Suidam III. p. 144.
1457. Θνήσκειν ἐσώθην Marklandus ad Iph. Taur. 1201. Cujus structurae exempla praebet Eurip. Phoen. 603. Alc. 11.
1458. Ὅποιπερ Bar. Bodl. Augg. Dresd. A. Mosq. Colinaeus in Appendice. Tacet Brunckius. *Ποιοῦντες οὕτως περὶ*
1459. Ἀρσένων Regg. B. D. E. T. Dresd. A.
1460. Προθῇ dedi ex El. 1334. Νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προυθέμην ἐγώ. Διαλελυμένως supra v. 134. Προσθέσθαι μέριμναν est *curam curae additam habere.* Vide Aesch. Pers. 531. Eurip. Hec. 742. Androm. 396. Apud Eurip. Iph. Aul. 1192. legendum: τίς δὲ καὶ προσβλέψεται Παίδων σ', ἴν' αὐτῶν προέμενος κτάνης τινά; Quæ verba vulgo duplici menda laborant.
1466. Ταῖν μοι μέλεσθαι Reg. D. cum gl. τούτων. Sic etiam Heathius. Sed nulla mutatione opus. Διὰ μέσου sunt verba ἄνδρες

- εἰσὶν—τοῦ βίου. Post μετειχέτην plene distinguendum. Verba αὖν μοι μέλεσθαι novam inchoant sententiam.
1472. Τοῖν 'μοῖν (ἐμοῖν Bar.) φίλοιν Bar. Laud. Bodl. Mosq. Colinaeus in Appendice.
1474. Ἐχγόνοι Reg. B. Utramque formam agnoscunt grammatici.
1477. Ἡ σ' εἶχεν Regg. B. E. T. Aug. B. Dresd. A. Mutili sunt Reg. C. Dresd. B. Reliqui octo cum Aldo consentiunt.
1481. Tametsi bene dicitur ὡς ἐμὲ, dubitari potest de hac locutione, ὡς τὰς ἐμὰς χέρας. Apud Nostrum Trach. 365. δόμους Ἐς τούσδε pro δόμους Ὡς τούσδε ex emendatione Marklandi reposuit Brunckius.
1490. Malim ποίας ἐορτάς, ut supra v. 421. Adde nostrum Aj. 1006. 1012. Aristoph. Plut. 458. 786. Eurip. Or. 467. τίνα σκότον Λάβω προσώπων; ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος Θῶμαι, γερόντων ὀμμάτων φεύγων κόρας; Ubi ποῖον δ' Aldus et pars codicum.
1493. Τίς οὗτος ἔσται γ', ὃς παραρρίψει Reg. E. unde malim: Τίς οὗτός ἐστιν ὃς παραρρίψει. Quis adeo projecta erit audacia vertit Brunckius, qui τέκνα vocativum esse monet. Consulenda Lexica v. Παρακινδυνεύω.
1494. 1495. Nihil mutant codd. Vertendum fere cum Erfurdtio: Quae meis parentibus simulque vestris noxae erunt. Sub utriusque parentis nomine matrem praecipue intelligit Poëta, ut mox v. 1498. et alibi passim.
1505. Μή σφε περιῖδης Dawesius p. 265. improbante Porsono ad Med. 284. cujus emendationem recepit Erfurdtius. Conjeceram, μή σφε τὰρ ἰδῆς. De τὰρα dixi ad Aristoph. Ach. 323. p. 34. 122. Μή τοι cum imperativo habet Noster Oed. Col. 1407. 1439. Ant. 544. El. 1275. Aesch. Prom. 435. 626. aliique. Sed nondum reperi ἄρα ita adhibitum.
1506. Citat Erfurdtius Eurip. Heracl. 224. Σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν χωρὶς, ἐν τε πόλει κακὸν, Ἰκέτας ἀλήτας, ξυγγενεῖς, οἴμοι κακῶν, Βλέψον πρὸς αὐτοὺς, βλέψον, ἔλκεσθαι βίᾳ.
1507. Malim, τοῖσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
1511. Εἶχετόν γ' tacite Brunckius. De secunda persona εἰχέτην dixi ad Aristoph. Ach. 733.
1513. Οὐ καιρὸς αἰεὶ ζῆν, τοῦ βίου δὲ λαΐονος omnes nostri codd. et Aug. uterque. Quam scripturam, ut diligentiam hominis agnoscas, praetermisit Burtonus. Tacet etiam Brunckius. Nullus dubito quin ζῆν, quod in βίου κυρῆσαι continetur, e glossemate irrepperit. Locus paullo obscurior est, et ita fortasse explicandus: Optate ut vitam ubicunque contigerit transigatis, feliciores autem sitis quam pater.
1515. Pessime haec interpungit Brunckius ex mente Winsemii. Ἰνα nunquam interrogativum est. Recte Heathius: Satis

jam lacrymasli. Eurip. Here. 1394. 'Ανίστασ', ὦ δύστηνε, δακρύων δ' ἄλεις.

1517. Εἶμι pro εἶμι Heathius. *Scin qua conditione iturus sim?* Rectius, opinor, Winsemius: *Scis quid nunc velim?*

1518. Πέμψης Bar. Trin. Aug. B. et pars Brunckianorum.

Ibid. "Αποικον Aug. B. Colinaeus in Appendice, et pro var. lect. membr. Bodl.

1519. Θεοῖς γ' ἔχθιστος membr. Laud. Bodl. Aug. B. edd. Brubachianae. Θεοῖς γ' αἰσχιστος Trin. solenni errore. Vide Nostrium Aj. 1059. Phil. 1284. Eurip. Phoen. 588.

1522. Ταύτας codd. omnes praeter Augg. qui πάντα habent. Saepe permutantur ταῦτα, ταυτὰ et πάντα. Aristoph. Plut. 927.

"Επειθ' ὑπόλυσαι πάντα ταῦτά σοι λέγω. *Ibid.* 979. 'Εγὼ δ' ἐκείνῳ πάντα ταῦθ' ὑπηρέτουν. Ita plerique libri. Ταῦτα πάντα et ταῦτα πάνθ' membranae, unde ταυτὰ πάνθ' posteriore loco Brunckius. Repone ταυτὰ ταῦτα et ταυτὰ ταῦθ' e Nub. 234. 1280. 1328. Vesp. 483. Pac. 972. Plut. 153.

Ibid. "Ελῆς Aug. B. et nonnulli Brunckiani. Malim ἔλῃ με pro ἀφέλῃ με. Malim etiam in Phil. 933. Πρὸς θεῶν πατρώων, τὸν βίον με μὴ ἀφέλῃ. El. 1208. Μὴ, πρὸς γενείου, μ' ἐξέλῃ τὰ φίλτατα.

1523. Ξυνέσπετο pro ξυνήνεγκε, *profuerunt.*

1524—1530. Haec Oedipo tribuit Schol.

1526. Nihil de hoc versu, quod satisfaciat, habent interpretes.

1528—1530. Similia Tragicorum loca post Brunckium aliosque indicabo. Noster Trach. 1. Tereo fragm. 10. Tyndareo fragm. 1. Aesch. Agam. 937. Eurip. Androm. 100. Tro. 509. Heracl. 865. Dionysius apud Stobaeum CIII. p. 560. Gesn. CV. p. 431. Grot.

1528. "Εδει pro ἰδεῖν Stanleius ad Theb. 778. Sed δεῖ subaudiri monet Heathius, qui ἰδεῖν ἐπισκοποῦντα recte vertit, *exspectantem ut videas.*

ADDENDA.

17. Apud Aristoph. Av. 118. ubi ἐπέπτου pro vulgato ἐπέτου reposuit Beckius probante Porsono ad Med. 1. vix dubitem quin legendum sit ἐπεπέτου.
60. Aesch. Theb. 687. Ἀνδροῖν δ' ὁμαίμοιν θάνατος ᾧδ' αὐτοκτόνος, Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μιάσματος. An legendum θάνατος ᾧν αὐτοκτόνος? Eurip. Iph. Taur. 719. Ἀτὰρ τὸ τοῦ θεοῦ γ' οὐ διέφθορέν σε πῶ Μάντευμα, καίτοι γ' ἐγγὺς ἔστηκας φόνου. Vide an legendum καίπερ ἐγγὺς ἔστηκας φόνου, tanquam si praecedat οὐ διέφθορας passivo sensu.
322. Similia nonnulla ex Euripidis ed. Aldina subjiciam: Or. 951. Ἀλλ' εὐτρέπιζε φάσγανον ἢ βρόχον δέρη. Phoen. 1345. ὦ τάλας ἐγὼ, τίν' εἶπω μῦθον, ἢ τίνα λόγον; Med. 246. Ἡ πρὸς φίλων τίν', ἢ πρὸς ἡλικά τραπεῖς. Iph. Taur. 1359. Κλέπτοντες ἐκ γῆς ξόανον καὶ θυηπόλον. Ξόανα καὶ θυηπόλους Musgravius. Malim ξόανα καὶ θυηπόλον.
350. Ἐννέπω σε, jubeo te, recte Brunckius. Noster Aj. 1047. Οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χειροῖν Μὴ ξυγκομίζειν, ἀλλ' ἔαν ὅπως ἔχει. Phil. 101. Λέγω σ' ἐγὼ δόλω Φιλοκτῆτην λαβεῖν.
376. Eurip. Phoen. 440. Παῦσαι πόνων με, καὶ σὲ, καὶ πᾶσαν πόλιν. Malim παῦσαι πόνων σὲ κάμει. Apud eundem Hec. 858. ubi vulgo legitur εἰ δὲ σοὶ φίλος Ὅδ' ἐστὶ, proculdubio scribendum εἰ δ' ἐμοὶ φίλος, κηδεστῆς scilicet, ut paullo ante v. 83.
717. Αὐτὸν δ' ἐκεῖνον, εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα Ῥέξη πατρώω Ζηνὶ τῆς αἰσεως, Φρονεῖ νιν ὡς ἥξοντα. Apud Eurip. Phoen. 1621. legendum puto: Νεκρῶ δὲ τῷδε, τὸν μὲν εἰς δόμους χρεῶν Ἡδὴ κομίζειν, τὸν δὲ Πολυνεῖκους νέκυν Ἐκβάλετ' ἄθραπτον τῆσδ' ὄρων ἔξω χθονός. Vulgo νεκρῶν δὲ τῶνδε.
813. 814. Erunt fortasse qui malint: εἰ δὲ τῶ ξένω Τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές. Ita fere Eurip. Iph. Aul. 494. τί δ' Ἐλένης παρθένω τῇ σῇ μέτα;
903. Eurip. Med. 332. Ζεῦ, μὴ λάθοι σε τῶνδ' ὅς αἴτιος κακῶν. Ita praeter codd. et edd. Athenaeus p. 156. F. a Porsono allegatus. Haud tamen deterius esset μὴ λάθῃ. Apud Soph. Trach. 1228. malim λάθῃ, licet λάθοι cum vulgatis libris habeat cod. Harleianus 5743.
1075. Plato Symposio p. 249, 48. Ald. 193. A. Steph. Φόβος οὖν ἔνεστιν, ἐὰν μὴ κόσμιοι ὦμεν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅπως μὴ καὶ αὐτοὶ διασχισθησόμεθα, καὶ περίμεν ἔχοντες ὥσπερ οἱ ἐν ταῖς στήλαις καταγραφὴν, ἐκτετυπωμένοι. Demosth. Philipp. III. p. 130, 12. Reisk. Ἐπειτα δέδοικα ὅπως μὴ πάνθ' ὅσα οὐ βουλόμ' ἵα ποιεῖν ἡμῖν ἀνάγκη γενήσεται.
-

Sophocles,

Sophoclis Oedipus Rex

Oxonium 1813

A.gr.a. 722 m-1/2#Beibd.1

urn:nbn:de:bvb:12-bsb10232822-6